

Mentální léčení fyzikální silou myšlenky

Karel Bartušek

Mentální léčení fyzikální silou myšlenky

Karel Bartušek

Prof. Ing. Karel Bartušek, DrCs.
e-mail: bar@isibrno.cz

Tato kniha je určena především zájemcům o zajímavou a přitom jednoduchou oblast psychotroniky, o používání lidské myšlenky k nápravě jak našeho fyzického, tak i duchovního těla. Použití myšlenky k nápravě zdraví člověka se objevuje před mnoha a mnoha tisíciletími. V současné době soustředíme hlavní pozornost naší mysli na racionální a materiální svět a naše vědecké myšlení se ubírá přes materiální důkazy postupně hlouběji do všech oblastí lidského bytí a do subatomární struktury živé i neživé hmoty. Takové hluboké soustředění na materiální svět každého z nás postupně oddaloval od našich pocitů a vjemů. Tyto vjemy jsou v současné době u mnohých lidí zcela zablokovány a velmi těžko je jedinec bez silné vůle může pocítit znovu.

V knize je ukázán fyzikální pohled na léčitelství proto, aby se léčitelství přiblížilo medicíně, snížil se počet odpůrců z řad odborníků z různých oborů a podnítilo tyto odborníky hledat cestu k potřebným důkazům. Mnoho léčebných mentálních myšlenek je možné převést na působení přesně definovanými fyzikálními poli malých energií.

Hlavní smysl mentálního léčitelství je preventivní pomoc lidem a snížení počtu nemocných v naší společnosti. S mentálním léčením mohou za některých předpokladů pracovat všichni. Je možné se v tomto oboru zdokonalit tak, že každý z nás může tyto techniky využívat pro léčení svého těla, nebo postupně může pomáhat jiným lidem. Musíte však mít víru v mentální léčení a vůli zdokonalit se v této technice. Nemáte-li v sobě sílu probudit a posílit citové vnímání, pak se vám také nepodaří poznat mentální svět a jeho zákonitosti. Tato kniha Vám pomůže najít klid v mysli a preventivně posílit Vaše zdraví.

Autor knihy prof. Ing. Karel Bartušek, DrSc. je vědeckým pracovníkem zabývající se technikami měření elektrických a magnetických polí a rozvojem metod magneticko-resonanční tomografie. Na základě vlastních zkušeností, výsledků mnoha experimentálních pokusů v oblasti psychotroniky a statisticky významných reakcí lidského organismu na mentální stimulace, vytvořil zajímavý směr mentální diagnostiky a terapie. Pomohl mnoha lidem odstranit jejich zdravotní problémy. Hlavním cílem bádání je však hledat propojení klasické medicíny a léčitelství na základě fyzikálního vysvětlení.

Obsah

Úvod k mentálnímu léčení	6
Léčitelství.....	7
Úvahy.....	9
Život.....	9
Nemoc	10
Proč se člověk stává pacientem.....	13
Proč pacient přichází k léčiteli	14
Jak se stát léčitелеm.....	15
Co je negativní a pozitivní?	15
Hypotéza o společném principu ve vesmíru	17
Nevysvětlitelné jevy.....	17
Podstata světa a vesmíru	19
Člověk jako soubor vln	24
Psychotronické jevy ve světle vln.....	25
Různé metody léčení a léčitelství	28
Léčení chemickými látkami.....	28
Fyzikální terapie.....	29
Informační techniky	29
Energetická terapie.....	30
Práce s psychikou.....	31
Pohled na knihy.....	33
V rezonanci s přírodou.....	33
Jóga	34
Moc přítomného okamžiku	35
999 otázek a odpovědí na cestě poznání	36
Šance	36
Mayský kód.....	36
Na druhé straně života	38
Uzdravení rodových kořenů.....	39
Na frekvenci čínské medicíny.....	39
Filozofie nemocí	40
Některé mentální pojmy.....	41
Energie živých organismů	41
Velikost energie	44
Čakry.....	45
Rovnováha energií jin- jang	46
Smysl rotace molekul.....	47
Rezonanční frekvence a fázová rychlost šíření.....	48
Synchronismus organismu a biologické hodiny.....	49
Buňka živého organismu a její nekontrolovatelné dělení.....	50
Imunitní systém.....	54
Zátěže organismu.....	58
Základní části organismu.....	58
Karma.....	60
Výživa buněk	62
Mentální diagnostické postupy	64
Úroveň psychického klidu	70
Diagnostika s využitím nervových hlášení	71

Mentální léčebné postupy	74
Léčba interferenčním polem	74
Odstraňování toxických látek a zplodin.....	75
Léčení infekcí.....	77
Odstraňování zátěží organismu.....	79
Vyrovnání rovnováhy jin a jang	82
Ovlivnění mutačních a genetických změn	83
Léčení metabolických změn v buňkách	85
Prosba.....	85
Některé systémové možnosti mentální terapie	87
Obsah vápníku v těle, osteoporóza	88
Funkčnost cév a cholesterol	89
Obsah soli v buňkách	91
Kameny v lidském těle a co s nimi	91
Základní rady	94
Poznámky o komunikaci.....	99
Rady pro zklidnění mysli	100
Použitá literatura	101

Úvod k mentálnímu léčení

Zdraví považuji za naši nejcennější devízu, kterou máme. Rozhlédněte se však kolem sebe. Uvidíte, že na jedné straně se postupně prodlužuje život a na druhé straně trpí nějakou nemocí stále mladší lidé. Lékařskou péčí se daří přece jenom snížit úmrtnost pacientů, ovšem na úkor dlouhodobého konzumování velkého množství léků, které v mnoha případech jsou léky na potlačení bolesti. Představte si plnohodnotný život pacienta trpícího bolestmi kloubů, páteře nebo jinými problémy. Často jsem od pacientů slyšel povzbuzující lékařská doporučení, že se s jejich nemocí musí naučit žít. Je však s podivem, kolik lidí si s banálními problémy neumí samo poradit, nebo kolik jedinců si svými nevhodnými návyky snižuje šanci žít dlouhodobě ve zdraví. Přitom se jedná o jednoduché postupy a návyky, které je však nutné aplikovat co nejdříve nebo mnohdy i preventivně. S některými doporučeními se seznámíte v průběhu čtení této knihy.

Tato kniha je určena především zájemcům o zajímavou a přitom jednoduchou oblast psychotroniky, o používání lidské myšlenky k nápravě jak našeho fyzického, tak i duchovního těla. Použití myšlenky k nápravě zdraví člověka se objevuje před mnoha a mnoha tisíciletími. V současné době soustřeďujeme hlavní pozornost naší mysli na racionální a materiální svět a naše vědecké myšlení se ubírá přes materiální důkazy postupně hlouběji do všech oblastí lidského bytí a do subatomární struktury živé i neživé hmoty. Takové hluboké soustředění na materiální svět každého z nás postupně oddaloval od našich pocitů a vjemů. Tyto vjemy jsou v současné době u mnohých lidí zcela zablokovány a velmi těžko je jedinec bez silné vůle může pocítit znovu.

Všimněte si rozhodování různých lidí ve složitějších situacích. Jeden můj kolega potřebuje pro rozhodnutí ve složitější životní situaci zvážit všechna pro a proti, posoudit situaci z různých pohledů. K rozhodnutí tedy dospěje až po složitém, delší dobu trvajícím, přemýšlení. Já se v podobné situaci dokážu rozhodnout přibližně do několika minut. Správnou volbu cítím a vím, že je správná. Problémem však je, že své rozhodnutí nedokážu sdělit partnerovi a vysvětlit mu důvody své volby. Nedokážu to, protože všechny zvažované důvody a omezení jsou v podvědomí, a ne v mém vědomí.

Můj pohled na neživý i živý svět byl po dlouhou dobu čistě materiální. Vyrůstal jsem v západním světě a všechno moje poznání odpovídalo přístupům západního světa k výchově mladých lidí. Moje rozhodování však bylo vždy citové a používal jsem podvědomé pocity. Postupem času se moje materiální poznání posouvalo směrem k mentálnímu chápání materiálu. Tento posun vycházel ze snahy pomocí fyzikálních parametrů a jejich změny charakterizovat reakce na mentální léčení některými léčiteli. Měření se sice nedařilo, ale prošel jsem celou řadou pokusů a omylů a s využitím postupných psychotronických reakcí lidí a důkazů, které jsem zkoušel, jsem si stavěl svůj mentální svět. Ten se odlišoval od stávajících literárních popisů. Stále zůstával a zůstává na poli fyzikálních zkušeností ovšem rozšířený o fyzikální pole odpovídající našim myšlenkám. Všechny moje závěry byly kontrolovány reakcemi lidí na mentální působení, v mnoha případech následným lékařským vyšetřením a statistickým zhodnocením mentálního působení.

V knize je ukázán fyzikální pohled na léčitelství proto, aby se léčitelství přiblížilo medicíně, snížil se počet odpůrců z řad odborníků z různých oborů a podnítilo tyto odborníky hledat cestu k potřebným důkazům. Mnoho léčebných mentálních myšlenek je možné převést na působení přesně definovanými fyzikálními poli malých energií. Věřím, že sestavení diagnostického přístroje na bázi reakce lidského těla na definovanou a cílenou stimulaci bude v krátké době možné.

Hlavní smysl mentálního léčitelství je preventivní pomoc lidem a snížení počtu nemocných v naší společnosti. Zhoubné je pomýšlet na zvýšení výhod jedinců nebo

některých nadnárodních společností. Jsou mezi námi i jedinci, kteří si vytvořili výdělečnou činnost na úkor těch, kteří mají nejméně.

S mentálním léčením mohou za některých předpokladů pracovat všichni. Je možné se v tomto oboru zdokonalit tak, že každý z nás může tyto techniky využívat pro léčení svého těla, nebo postupně může pomáhat jiným lidem. Musíte však mít víru v mentální léčení a vůli zdokonalit se v této technice. Nemáte-li v sobě sílu probudit a posílit citové vnímání, pak se vám také nepodaří poznat mentální svět a jeho zákonitosti. V tomto případě bude lépe soustředit vaši energii na jinou oblast vašeho zájmu s tím, že prevence zdraví nebude ve vašich rukou.

Léčitelství

Léčitelství ve všech jeho formách je z mého pohledu paralela nebo nadstavba klasické medicíny. Nemůže klasickou medicínu v mnoha terapiích nahradit. V každém případě řešení úrazů a rychlých akutních stavů je pro léčitelství neřešitelné. Zde je chirurgické řešení nutné. Nastane-li mozková příhoda nebo srdeční infarkt, jsou postupy klasické medicíny nezbytné a nezaměnitelné. Léčitelství má velmi dobré výsledky především v prevenci nemoci. Pracuje celostně a pracuje s lidským tělem nacházejícím se ve stavu funkčním, i když ve značně transformovaných podmínkách pro činnost jednotlivých orgánů nebo tkání. Léčitelství potřebuje, aby tělo mělo nějakou energii, rezonovalo na mnoha interferenčních polích a aby pracovaly základní regulační systémy těla.

Používám techniku mentálního léčení. Znamená to, že pro stanovení diagnózy i pro terapii využívám svých myšlenek, myšlenkových pochodů, mentálních i vizuálních představ v mé mysli a aplikaci myšlenek pro léčení pacienta. Současně používám lékařských i mnou definovaných pojmů. Je to z důvodu propojení mých postupů s lékařskou praxí a se současnými výsledky lékařského výzkumu. Jsem toho názoru, že má diagnóza musí být shodná s lékařskou diagnózou (pokud jsou správné) a mentální diagnóza jde v některých směrech dál. Je to z několika důvodů. Velmi často dostávám vyhodnocení sledovaného stavu velmi rychle, nemusím dlouho čekat na výsledky laboratorních testů ani čekat na provedení rozboru apod. Mohu rychle stanovit např. rozbor krve včetně jaterních testů, obsah cukru v krvi, hladinu obou typů cholesterolu v krvi, velikosti krevních tlaků ve vybraných místech, kterými jsou některé oblasti mozku, nohy, lokální místa na páteři a v pánvi, stejně jako oblasti malého prokrvení tkání. Diagnosticky je zajímavá kyselost tkání ve stupnici pH, protože charakterizuje zánětlivou oblast nebo změnu chemického složení ve sledované oblasti.

Pomocí v této knize popsanych způsobů mohu pomocí nervových hlášení postupně procházet tělem směrem k původci nemoci. Velmi často to vede k negativním záznamům v paměťových buňkách na těle způsobujících nesprávnou funkci buněk. Takové záznamy jsou mnoha léčiteli označovány za psychické bloky, karmická zatížení mnoha jinými způsoby. Má zkušenost ukazuje, že všechny tyto jevy jsou důsledkem negativních záznamů na těle, zhoršují fyziologické chování těla a jeho regulačních systémů a jsou potlačitelné odstraněním lokálních infekcí, toxických látek i zplodin činnosti buněk. Zdůrazňuji však, že je nutné pracovat s buňkami a jejich vnitřními strukturami nevyjímaje genetickou strukturu DNA a energetické systémy buňky. Je třeba pracovat až s atomy jednotlivých prvků a s jejich ještě jemnějšími strukturami. Ty jsou fyzikálně vysvětlitelné hypotézou uvedenou v příslušné kapitole. Úmyslně ji nazývám hypotézou, nebo tvrzením a ne zákonem.

Označení zákon je ve smyslu fyzikálního zákona [wikipedia] chápáno jako vědecké zobecnění založené na empirických poznatech o fyzikálním chování nějakého děje. Tzv. empirické fyzikální zákony vycházejí z vědeckých experimentů opakovaných po mnoho let a

přijatých vědeckou komunitou. Vědecký i empirický zákon jako aproximace mnohem obecnějšího zákona je tvrzení, které zobecňuje chování nějakého systému za daných podmínek. Aby tvrzení bylo považováno za zákon, musí být široká paleta těchto podmínek známá. Takový zákon musí mít dobře zdokumentovaná úspěšná použití a rozšíření na další podmínky. Pravděpodobně by měly být známy okrajové podmínky platnosti zákona. Vědecký zákon je tedy vědecké zobecnění přírodních dějů založené na empirickém pozorování.

Pro mne je hypotéza zákonem popisujícím skutečnost, protože jsem postupně prošel vlastním poznáním zákonitostí živé přírody a neustálým dokazováním správnosti reakcí lidského organismu na mentální působení z několika směrů či pohledů. Výsledky neustále porovnávám a statisticky vyhodnocuji. Tento postup používám neustále, rozvíjím své poznání do větší hloubky a porovnávám publikované výsledky jak lékařské, tak různých léčitelských a meditačních technik s mými závěry. Vždyť i lékařská věda v mnohých případech vyhodnocuje reakce lidského těla statisticky a mnohdy i podle subjektivních pocitů pacienta. Stále však zůstávám na fyzikálních základech a snažím se pomocí fyzikálních principů vysvětlovat jak chování lidského těla jako celku, tak funkci jeho buněk a jejich vnitřních částí. Docházím až do oblasti rozměrů daleko menších než je rozměr elektronu a pracuji s vlnění velmi malých vlnových délek.

Poznání těchto jemných fyzikálních zákonitostí mi dává jasnější obraz o světě, o jeho stavu a odpovídá mi na otázku proč člověk myslí, má abstraktní myšlení a představy a čím se liší od zvířat. Také je mi zřejmější souvislost vesmíru, postavení sluncí a planet a dějů u nás na zemi a v lidském organismu. Zároveň mi vědecké poznatky o zemi, rostlinách, zvířatech a lidech, všechny techniky chemického a fyzikálního léčení a všechny léčitelské, meditační a psychické techniky dávají jednu společnou mozaiku popisující naši přírodu a děje v ní.

Mentální léčitelství se zdá být jednoduché. Je však založeno na vnímání jedince a v současné době není technika tak rozvinutá, že by bylo možné vytvořit diagnostický přístroj. Je však již značně dlouhou dobu v určitých formách prováděna. Statisticky vyhodnotitelné výsledky jsou přinejmenším zajímavé. Mentální léčitelství je však mezičlánkem mezi léčitelstvím a klasickou medicínou s fyzikálním pohledem na funkci lidského těla. Musí však pracovat na úrovni buněk a na jejich vnitřních strukturách. A je třeba, aby mentální působení ovlivňovalo síly mezi atomy při vytváření molekul různých látek. Ale, je třeba vědět kde a kam také působit.

Mým cílem je, aby se mentální léčitelství stalo právě tím mezičlánkem a pomohlo posunout medicínu do jiných dimenzí a struktur. Věřím, že se to někdy stane, ale to již tu pravděpodobně nebudu.

Úvahy

Život

Dostali jsme dar narodit se do tohoto světa. Napadla vás někdy myšlenka, co tady na tomto světě vlastně potřebujeme a co máme?

Rostlinstvo i zvířata především jsou. Myslím tím, že existují, Mají své místo na zemi a starají se o udržení svého rodu a zachování celé země bez velkých a nutných změn a přizpůsobení. Stačí, když nastávají přírodní katastrofy, geologicky celá zeměkoule pracuje a mění se. Živí tvorové mají dost práce přizpůsobit se těmto změnám a měnícím se přírodním podmínkám tak, aby se udržel život na Zemi. Aby se rostlinstvo a zvířata mohly rozmnožovat, potřebují stravu. Té si berou jen tolik, aby se nasytily. Zabíjejí pro hlad, a aby si udrželi dostatečně velké teritorium s dostatkem potravy. Náklonnost a láska je předpokladem pro vznik potomstva. Množství rostlin a zvířete je v přírodě v rovnováze a je přísně regulováno. Jejich počty spolu navzájem souvisí. Nedostatek jedné části redukuje druhou část a naopak. Nerovnováhu v přírodě udělal hlavně člověk svými necitlivými zásahy do mnoha přírodních oblastí.

A co člověk? On je tu také, aby udržel svůj rod a pomohl udržet celou lidskou populaci. K tomuto cíli potřebuje trochu potravy a střechu pro ukrytí při nepřízni okolí. V těchto potřebách jsme jako rostliny a zvířata. Již pračlověk Janeček, jak velmi často začínal povídání můj pracovní kolega, lovil zvěř pro nasycení svojí rodiny a ženy sbíraly plody země nebo později pěstovaly všechno možné, což však již bylo projevem pohodlnosti a zjednodušení sběru plodin. Již v té době však sílily potřeby ulehčit si veškeré konání. Co nejvíce porušovalo rovnováhu mezi lidstvem, byl vznik potřeb jedinců získat výhody na úkor jiných, shromažďovat věci, zvětšovat teritorium a utlačovat ostatní. Mnohdy to přinášelo „jistou“ výhodu pro kmen, ale především to přineslo výhodu tomu, kdo měl tuto potřebu. Vznikla separace skupin lidí. Tímto způsobem docházelo k narušení rovnováhy mezi lidmi a příroda měla slabé prostředky pro udržení únosné míry nerovnováhy. V rostlinném a zvířecím světě se vždy v případě přemnožení jednoho druhu objevil predátor, který nerovnováhu vyrovnal. Mezi lidstvem se stav nerovnováhy urovná až katastrofou. Přejděme od pračlověka Janečka k současnosti. Vše negativní se podle mého názoru odvíjí od vyzdvižení významu nadřazenosti, závisti, ega, pohodlnosti, lenosti a mnoha jiných negativních vlastností člověka. Ani za desítky tisíc let se doposud nepodařilo snížit tuto nerovnováhu a spíše mám dojem, že se výrazně zhoršila tím, že se soustředila do malého počtu jedinců na tomto světě.

Vývoj lidské společnosti vede k uspokojování lidské pohodlnosti a lenosti. Vymýšlíme důmyslné stroje pro pomoc v domácnosti a k tomu potřebujeme stroje na výrobu a takové stroje musíme vytvořit pomocí ještě přesnějších a výkonnějších strojů a tak to jde dál. Rozvíjí se tak kolotoč či spirála vedoucí k exponenciálně rostoucímu výzkumu a vývoji ve všech možných oborech. Tento technický a jiný pokrok má také velmi kladné účinky pro mnohé pracovníky ve výzkumu a vývoji. Vede totiž k uspokojení jejich snah a potřeb a k uklidnění jejich nervového systému. A to je vede k podvědomému vytvoření priorit ve vnímání důležitosti událostí a k získání potřebného nadhledu v řešení problémů. V této souvislosti kladu otázku: je pro lidstvo nutný takový rychlý technický pokrok? A k čemu v důsledku vede? Jistě si odpovíte sami, ale pokud je pokrok nutný pro větší zisk, tak z toho vyplývají závěry vedoucí k likvidaci Země.

Nemoc

V našem životě jsou chvíle, kdy se necítíme ve své kůži, něco nám chybí, pocitujeme bolest bránící nám přemýšlet a konat věci, které bychom chtěli zvládnout. Ztrácíme energii a naše tělo nám oznamuje, že se něco děje, dává nám najevo, že se máme na chvíli zastavit, vnímat sebe a své tělo a popřemýšlet o našem konání v poslední době. Mnohdy jsou to jen velmi jemné pocity, kterých se nevšímáme, nebereme je v úvahu a ani nepřemýšlíme, proč nastaly a proč se to všechno děje. Něco nás stále žene někam dopředu, do neznáma. Chceme udělat to a ono, myslíme si, že stihneme něco, co nám rychle uteče, vysníme si, aby nemožné se stalo možným a neustále bez ohledu na naše tělo i myšlení někam chvátáme, místo, abychom se pozastavili a vnímali, co nám příroda chce říci. Až začíná náš stav být nesnesitelný nebo nám vadí v našem konání, pak tento stav označíme za nemoc a sebe zařadíme do škatulky nemocný.

Nemoc vzniká z nějakého důvodu. Postupně se mění činnost organismu, regulační systémy těla upravují jeho chemickou rovnováhu, čímž se snaží obnovit původní zdravý stav těla. Průběh změny těla je možné připodobnit následující situaci. Plavete v loďce uprostřed široké řeky. To je stav zdravého organismu. Proud s vámi mírně pohybuje vpravo nebo vlevo, ale zůstáváte přibližně uprostřed řeky. Můžete se také snažit korigovat svou plavební dráhu, ale také nemusíte. Při silném bočním proudu nebo ve vodních výrech nemusíte zvládnout situaci a budete se přibližovat k jednomu nebo druhému břehu. V běžném životě může být pro vás břeh záchranou, ale v tomto příkladu dosažení břehu znamená propuknutí nemoci. V této situaci jste schopni ještě dlouho korigovat plavební směr. Stále jej můžete upravit nebo budou působit další vlivy, které situaci ještě zhorší. V případě dosažení břehu již potřebujete cizí pomoc a také ji nakonec vyhledáte.

Co se děje v nás i kolem nás. Příroda nás stvořila tak, abychom v souladu s ní fungovali, aby se naše tělo dokázalo vypořádat s měnícími se podmínkami, ve kterých žijeme. Máme v těle důmyslný imunitní systém, který pokud není oslaben je schopen zajistit nápravu a dovést nás do funkčního stavu. V tomto případě by nemohla existovat nemoc.

Nyní nás napadá otázka. Jak nebo jakým způsobem je možné najít pravý původ nemoci. Změna mohla nastat velmi dávno. Ve většině případů na nás zapůsobilo naše okolí. Každý z nás prošel běžnými nachlazeními, kdy jeho tělo bojovalo s infekcí různého druhu. Jak rychle a dobře jsme se s ní vypořádali, kolik infekce nám v těle zůstalo, to vše je velmi individuální.

Důležitou, mohu říci i snad dominantní, úlohu zde hraje psychický stav organismu. Je mezi námi mnoho lidí, jejichž odolnost proti infekcím je značná, a kteří se dovedou vypořádat bez problémů s virózy a jinými infekcemi. Reakci jejich imunitního systému ani neregistrují a jsou v pohodě. Přemýšleli jste, čím to je a proč tito jedinci ne onemocní? Co je toho příčinou? U těchto jedinců imunitní systém reaguje na infekce tak jak má, není ničím blokován a bez problému se vyrovná s nemocí. V těchto případech se jedná o psychicky silné osobnosti. Dovedou si stanovit priority svého jednání, něčemu nepodstatnému nevěnují pozornost nebo jen okrajově. Vědí, co od života očekávají a jaká činnost je uspokojí. Cítí, co jim přinese radost, uspokojení, že se jim podařilo něco vytvořit, pochopit, poznat, s něčím se seznámit a podobně. Uvolní si tím cévy, lymfatický systém, svalstvo, myšlení a také své reakce na vnější podněty. Tento stav organismu pokládám za dobrý.

Stres, se kterým lidé dlouhodobě žijí, porušuje nejenom psychickou rovnováhu, ale ovlivňuje i regulační systémy těla. Vysledoval jsem, že stres ovlivní prokrvení mozkových buněk, přísun živin včetně kyslíku do mozku bude nedostatečný a samozřejmě i odvod zplodin z buněk bude váznout. Mozkové buňky tedy nejsou dobře vyživovány ani čištěny. Zároveň dochází ke změně množství chemických látek v mozku a na celém těle. To má za následek změny funkce orgánů a tkání těla. Změna zdravotního stavu těla může nastat

důsledkem těchto změn. Jistě si domyslíte, že je to závažný zásah do regulačních pochodů těla, a že je s podivem, že lidské tělo může pracovat dál. Působení stresu na lidský organismus je určitě širší a ovlivňuje mnoho dalších oblastí v těle.

Naše okolí se neustále mění. Ještě je však mnoho možností, jak do našeho těla dostat toxické látky a látky pro tělo nepotřebné a nevhodné. Tělo tyto látky přijímá potravou, tekutinami, dýcháním, dotykem přes kůži i jinými cestami. Je naprosto zřejmé, že vstupu toxických látek nelze zamezit. Jen je možné snížit jejich množství. O zlepšení životního prostředí se v našem okolí snaží různé skupiny lidí. Ale úroveň pro tělo nevhodných látek bude vždy vysoká a pak záleží na stavu našeho imunitního systému, jak se s vyloučením těchto látek vypořádá. Problém vidím v tom, že většina imunitních systémů je schopna vyčistit krev, lymfatické dráhy, uzliny a mezibuněčný prostor od toxických látek a také infekcí. Pokud se tyto látky nacházejí v buňkách, vyčistění je značně problematické a v mnoha případech látky v buňkách zůstávají po mnoho let.

Pochopit příčiny nemoci není jednoduché. Například genetické změny a mutace genů mohou souviset s velikostí různých fyzikálních i jiných polí na naší zeměkouli, ale znám mnoho případů, kdy dítě vlivem nemoci matky během těhotenství získá těžkou mnohdy i nevléčitelnou nemoc nebo dojde k výrazné změně činnosti jeho těla. Tyto původní příčiny nemocí se nakonec projeví poruchami v různých částech lidského těla.

Léčení je dlouhodobý proces. Nelze jej uspěchat, nelze očekávat rychlé změny a pacient musí projít cestou nápravy. Ta mnohdy trvá i několik měsíců. Nelze očekávat zázraky, protože základy nemoci se začaly tvořit před mnoha lety. Pacient za mnou přijde až po vyzkoušení téměř všech lékařských možností nebo po působení několika léčitelů. Je to pochopitelné. Ale v tomto složitém stavu, kdy se problémy již značně zkumulovaly, je možné nápravu provádět postupně, v jednotlivých krocích.

Příčiny nemocí můžeme vidět ve změně vnějších podmínek a v našich špatných reakcích na ně. Doposud jsem hovořil o vlivech okolí na náš organismus. Úmyslně jsem vynechal další oblast mající vliv na naše zdraví. Všechny typy úrazů a násilných porušení lidského těla jsou důsledkem lidské společnosti a negativních lidských vlastností. To však patří do jiné oblasti bádání, i když důsledky na zdravotní stav lidstva jsou veliké.

Úrazy jsou většinou důsledkem stresů a našeho nereagování na varování, které nám naše tělo hlásí. Naše tělo je vybaveno schopností od přírody přijímat tu nejlepší výživu pro funkci buněk a celého těla. Aktivní pohyb, plné dýchání podporují dlouhodobou a správnou funkčnost našeho těla a výrazně podporují čištění všech našich částí od zplodin a zbytků v našem těle. Střídání zátěže a odpočinku je naší přirozenou součástí. Rozvoj našeho rozumu spustil vědecko-technický pokrok usnadňující nám většinu našeho počínání a snažení. Stáváme se tak stále lenivějšími, pohodlnějšími a jsme značně závislejšími na výtocích tohoto „pokroku“.

Vzpomeňte si na výpadek elektrického proudu ve vašem bytě. Nejen že se neumíte večer po tmě pohybovat, bude ubývat teplo kolem vás, z lednice vyteče voda, neohřejete si jídlo v mikrovlnce, teplá voda na umytí rukou nebo sprchování vám vychladne a navíc nebudete vědět co s časem uvolněným díky ztrátě svého oblíbeného televizního programu. Večer při pohledu z okna nic neuvidíte a kolem vás se budou míhat světla projíždějících aut. Těm krátkodobý výpadek elektrického proudu nevádí. Ovšem řidiči na první křižovatce budou mít potíže zvládnout nezvyklou situaci s nesvítícími semaforey. Doprava zkolabuje, lidé budou bez nálady a vystresovaní.

Rozvoj vědy a techniky pokládám za zbytečně velmi rychlý. Lidstvo není schopno se vyrovnat se změnami ve svém okolí. Přízpusobení lidstva změněným podmínkám je velmi pomalé a důsledky zvyšování lenosti lidstva mají neblahé důsledky na přírodu a na ně samotné. Příroda se brání a v jistých obdobích reaguje na neutěšený stav zvýšeným množstvím nevléčitelných nebo neznámých nemocí. Než lidé najdou proti tomu obranu a

léky, mnoho z nich přijde o život. Preživší však zatím těžko nalézají poučení a pokračují v devastaci přírody a svých životních podmínek dál.

Vědecko-technický pokrok není možný bez devastace přírody a bez porušování jejich zákonů. Motorem stále zvyšujícího se tempa rozvoje jsou podle mého názoru špatné lidské vlastnosti, např. ziskuchtivost, a kumulace hodnot či peněz. Posilování těchto negativních vlastností zvyšuje geometrickou řadou tempo dalšího rozvoje a další devastace přírody. Jeví se mi, že tento jev je zastavitelný snad jen celosvětovou katastrofou.

Jaké jsou naše reakce na nemoc. Mnozí z nás při prvním příznaku nemoci vybalí z obalu vhodnou pilulku a v dobré víře o její účinnosti se snaží rychle se zbavit příznaků nemoci. Mnohdy se jim to podaří, ale hned nebo později nastanou nepříjemné důsledky. Po ústupu nemoci se vám zlepší nálada, budete se radovat z návratu do zaběhnutého stavu a s chutí se pustíte do vyplňování dalších vašich snů a cílů. Důsledkem vaší volby dojde například ke zvýšení krevního tlaku, cholesterol vám bude postupně ucpávat cévy, zatížené ledviny nestačí dostatečně čistit tělo, odtok zplodin lymfatickými cévami a uzlinami se zpomalí a vy postupně budete překonávat malou únavu, aniž si to budete připouštět. Nenapadne vás zastavit se, zaposlouchat se do svého těla a přemýšlet co vaše pocity mohlo způsobit. I obyčejná chřipka je důsledkem změny vašeho imunitního systému vlivem nesprávného způsobu života a nevyvážené stravy. Není dobré, když po prvním pocitu bolesti přijmete roli pacienta, pacienta trpícího a čekajícího na pomoc z vnějšku – od lékařů, léků, procedur apod. Bolest je přece signál, signál upozorňující na nebezpečí vzniklé z porušení harmonie funkce našeho organismu. Ten je celostním systémem, což si můžeme představit jako harmonický celek fyzického těla, sestávající z orgánů, tkání, buněk, molekul, atomů a velkého množství regulačních systémů, duševního těla zahrnující naši psychiku, naše pocity a duchovního těla, jehož představitelem je myšlení a emoce. Porušení harmonie těchto celků se projeví dříve nebo později nemocí.

Pocity paní J. vám mohou pomoci pochopit celistvost vašeho těla a příčiny vaší nemoci. Důchodkyně paní J. byla zdravotní sestrou a její osud ji zavál do jedné malebné vesnice, kde žije se svým přítelem pracujícím v nedaleké malé firmě. Pocity, které jí v životě právě trápily, se soustřeďovaly na několik oblastí. Velmi častý průjem, bolesti žaludku a v podbřišku, trpěla občasnými výtoky z pochvy a také měla občasně bolesti zubů. Paní J. prodělala mnohá lékařská vyšetření interní, neurologická, gynekologická a mnohá jiná. Vyšetření neprokázala žádný významný důvod jejich stavů. Poznal jsem ji jako několikrátý léčitel, snažící ji pomoci. U lékařů se léčila na krevní tlak a střevní potíže. Postupně jsem dospěl k názoru, že paní J. je nervově labilní a své potíže si vytváří sama. Proč? Žila osamocně v domku, ze kterého velmi málo vycházela ven a mezi lidi. Její přítel, obšťastňovaný každodenní slovní sprchou s intenzitou, která i pro mé nedoslýchavé uši převyšovala únosnou míru, pracoval a po práci často volil práci mezi včelami nebo hovory v blízké restauraci se známými. Paní J. si vytvořila představu, že její zdravotní stav je tak špatný, že vyžaduje každodenní telefonní rozhovor s jedním léčitelem a v případě větších potíží je lépe využít služeb alespoň tří léčitelů a návštěvy lékaře. V každém rozhovoru popíše potíže z minulého dne, přičemž některé „zapomene“ sdělit. Naopak sdělí, jaké potíže prodělala před týdnem, měsícem a nezapomene sdělit, že podobné pocity měla ve svém neutěšeném mládí. Podobný rozhovor se opakuje s velkou pravidelností. Její denní režim sestává z ležení prokládaného občasnými potřebami s častým sprchováním. Z televizního programu zná i noční vysílání politických besed případně jiných smysluplných pořadů. Jsou i dobré chvíle, kdy vyjde na zahradu nebo dojde na poštu k telefonní budce, aby našla pomoc. Jídlo spočívá v ranní dávce vek, přičemž s požíváním čokoládových tyčinek se raději nikomu nechlubí. Večer je její nejoblíbenější jídlo kopeček rýže s párky. Nejoblíbenější jídlo má pro jistotu každý den. Objeví-li se průjemy, v jídle se uskrovní a prokládá jej několika endiformy. V noci kolen druhé hodiny si pochutná na banánu nebo jiném ovoci, které zají dvěma lexauriny na dobré spaní. Pro uklidnění potíží

stačí uklidnit nervový systém a v některých případech jen nechat paní J. vypovídat a vše se na den uklidní. V případě, že se rozhovor z jakýchkoliv důvodů neuskuteční, nervozita roste, nastupuje strach, potíže se neúměrně zvětší a přibudou myšlenky, které optimista ani nepozná. Posuďte sami chyby, kterých se dopouští, a které vedou k neustálému zhoršování jejího zdravotního stavu.

Víra ve vlastní uzdravení, touha být zdravý, úsilí něco najít a podniknout je velmi důležitá součást sebe-uzdravování. Vnější pomoc je jen klíčem pro spuštění procesu uzdravování. Vnější pomoc je jen „první pomocí“ řešící a uklidňující váš momentální problém. Pokud zaujmete pozici pozorovatele, budete vnímat své tělo, analyzovat svůj přístup k životu, jste na nejlepší cestě spustit proces uzdravování. Sami za sebe musíte vzít odpovědnost, nečekat na pomoc zvenčí. Uděláte-li to, vyhráli jste sami před sebou.

Proč se člověk stává pacientem

Nemoc je tedy vnější projev chyby, kterou jste v životě udělali. Upozorňuje vás na tuto chybu a je jen na vás, jestli najdete pravou příčinu vaší nemoci, zda ji uznáte a máte sílu ji odstranit nebo napravit.

Příčin narušení vnitřní rovnováhy a harmonie v organismu může být mnoho. Může jimi být vztah k sobě, vztah k životu a k lidem kolem nás, vaše sny a cíle, psychický neklid a mnoho jiných. Nejhorší při zhoršení zdravotního stavu je spoléhat na někoho, že vám pomůže napravit vaše zdraví. Nežijete na světě osamoceni, je kolem vás zdravotní systém vybudovaný pro léčení vašich potíží. Je velmi jednoduché nechat se léčit a přesně dodržovat léčebný postup. Takové léčení se snaží jen o „první pomoc“ pro vaše tělo a ve většině případů nehledá pravou příčinu vašich potíží. Léčebný postup vás nakonec uvádí do spirály zhoršování vašeho zdravotního stavu. Vy pak trpíte následky, kterými jsou přílišné zatěžování jater a ledvin, zhoršenou funkcí střev a mnoho jiných změn.

Vzpomenu jeden zajímavý případ. Pana K. začal bolet kotník na jedné noze a to tak, že při každém přenesení váhy těla cítil výraznou bolest. Bolest přišla náhle, bez vnější příčiny a úrazu. Běžné mazání mastí s octanem hlinitým nebo Priznitzovy zábalů nepomáhaly. Po dvou dnech víry ve vlastní uzdravení byl doslova vyhnán rodinou k lékaři, který po pohledu na načervenalý a mírně oteklý kotník zkonstatoval zánět, který je třeba vyléčit antibiotiky. Po dávce antibiotik byl problém stejný nebo i mírně horší. Protože nenastala změna, pan K. se rozhodl posoudit chyby, které mohly vést k tomuto stavu.

S mou pomocí a sám sledoval pocity v kotníku. Při sledování bolesti a jejich projevu došel k názoru, že kost byla v pořádku a došlo ke zhoršení prokrvení nohou, zvýšil se výrazně krevní tlak v obou nohách, což bylo možné potvrdit měřením běžným tlakoměrem (byl naměřen krevní tlak 195/120). Došlo buď k prasknutí některé vnitřní cévky v kotníku, nebo k výraznému nedokrvení. Kotník byl mírně oteklý. Zhoršené prokrvování nohou bylo signalizováno již dříve. Sedavé zaměstnání a malý pohyb po práci se někdy projevovaly pocitem studených nohou a při větší námaze nebo po práci byla pocitována únava celých nohou. Pro odstranění potíží bylo nutné mentální frekvenční léčbou odstranit infekci v kostech kotníku a okolních kostí a tím pomoci uvolnění cév a lymfatického systému. Pravidelným sprchováním obou nohou studenou vodou se posílil cévní systém. Výraznou pomocí bylo silné a asi dvouhodinové prohřátí celého těla včetně bolavého kotníku teplou vanovou koupelí. Tím se uvolnil cévní a hlavně lymfatický systém. Zplodiny a usazeniny v cévách a tkáních se tím podařilo uvolnit a odplavit. Další podpurnou dlouhodobou činností bylo zavedení tělesného cvičení a pěší procházky. Vůlí a vírou pacienta v uzdravení na rozdíl od reakcí rodiny byly potíže za dva dny odstraněny.

Pacientem se stáváte v momentě, kdy jste se rozhodli rezignovat na svou samostatnost, sejmuli jste ze sebe zodpovědnost postarat se o sebe a v momentě kdy jste nezačali hledat příčinu nemoci v sobě a v chybách, které jste udělali. Je lhostejné, zda jste se nechali léčit lékařem, léčitелеm nebo jinými metodami. Mám jednu zásadu: pacient musí dojít k tomu, že se chce léčit a sám požádá o pomoc. V opačném případě mu nemohu a ani nechci pomoci, případně jeho léčení bude málo účinné.

Proč pacient přichází k léčiteli

Důvodů požádat léčitelse o pomoc a o léčbu je mnoho. V každém případě rozhodnutí o alternativní léčbě vychází z nedobré zkušenosti s průběhem lékařské péče, přičemž výsledek léčby je neuspokojivý. V mnoha případech jsem se setkal s pacientem, kterému bylo doporučeno naučit se s problémem žít, zvyknout si na problém nebo že není v silách lékařů stav napravit. Po mnoha vyšetřeních nejmodernějšími lékařskými technikami byl stav stejný a stejným zůstal i po dlouhodobém léčení nebo spíše udržování nezhoršujícího se stavu.

Velmi často jsem byl požádán o pomoc pacienty, kteří měli křečové bolesti v břišní oblasti. Prošli mnoha různými vyšetřeními, byli léčeni několika dávkami antibiotik a jejich stav nebyl lepší. Pacienti byli nervózní a někdy již zoufalí. Ale to ještě zhoršovalo jejich zdravotní stav. Výsledkem mentální diagnostiky bylo zjištění většího množství infekce, udržující se na vnější straně střev a v pobříšnici. Zajímavé bylo, že antibiotika nebyla na tento problém účinná. Po opakovaném působení frekvenční léčbou potíže pomalu ustupovaly.

V takovém případě přišel pacient ze zoufalství, protože se jeho zdravotní stav neměnil a dosavadní léčba byla neúčinná.

Jiným příkladem bylo ovlivňování chřipkové infekce. Pan S. dostal chřipku, projevující se bolestí kloubů, únavou a menší teplotou. Byl léčen třetí dávkou antibiotik a stav byl stále stejný, teploty setrvaly a bylo zřejmé, že se stav nelepší. Mentální diagnostika po telefonním hovoru ukázala na větší množství infekce v oblasti krku, průdušek, ledvin, lymfatických drahách i uzlinách a také v kostní dřeni. Sedimentace krve byla pod 10 za hodinu, což mívá zdravý člověk. Důvodem neměnného zdravotního stavu byla snížená funkce imunitního systému a tvorba leukocytů špatné kvality. Tento stav byl způsoben infekcí v kostní dřeni. Po působení frekvenční léčbou na infekci v těle a hlavně na infekci v kostní dřeni došlo k zlepšení funkce imunitního systému, ke snížení teploty do druhého dne a pacient se postupně během několika dní doléčil. Takových případů se stejným průběhem jsem měl velké množství. Všichni pacienti reagovali na frekvenční léčbu stejně a průběh léčení byl velmi podobný.

V mnoha případech je lékařský postup v pořádku a není nutné se jej obávat. Nevýhodou však je, že trvá velmi dlouho, za což mohou nejenom dlouhé objednací doby u odborných vyšetření, ale i postupné vyhledávání příčin nemocí. V dnešní době v některých případech neexistuje technika odhalující velmi přesně příčinu nemoci. Mnoho vyšetření nemusí najít příčinu nemoci, výsledky jsou negativní, pacient se jeví zdravý a přitom prvotní potíže setrávají. V těchto případech je nakonec pacient poslán k psychiatrovi. Další postup jeho léčby spočívá v utlumení nervového systému i celého těla chemickými léky. Tento postup neléčí, ale stav spíše konzervuje. Mentální diagnostika v takových případech považuje za příčinu nemoci problémy v podvědomí nebo vědomí. Důsledkem zhoršeného stavu vědomí i podvědomí, ať z jakýchkoliv důvodů, vede například ke stahování cév a krevních vlásečnic a z toho vyplývající potíže. V těchto případech nepomohou chemické léky, ale změny ve způsobu života, tak jak je o tom pojednáno na jiném místě v této knize.

Mnozí lidé se o alternativní léčbě dozvídají od známých nebo si přečtou mnoho knih na tato témata. Dojdou k přesvědčení, že jim pomůže jedině léčitel. Obrací se na něj s velkou

vírou, že jím pomůže. Současně mu věří a svěřují se mu do péče. I tento postup není správný. Pacient musí sám chtít se vyléčit a od léčitele potřebuje jen radu nebo nastartování léčby. V jiných případech může dojít k závislosti na léčiteli. A to je stav velmi špatný.

Co pacient od léčitele očekává? Hledá u léčitele pomoc a nalezení cesty k nápravě jeho zdravotního stavu. Je dobré, když se pacient ptá: co mohu pro své vyléčení udělat sám. Nebývá to však moc častá otázka. Odpověď na tuto otázku není jednoduchá. Je třeba udělat diagnostiku především v duchovní a duševní oblasti. Pomocí v těchto oblastech dojde většinou k uvolnění problémů na fyzickém těle. Těmto souvislostem je věnována pozornost na jiném místě v této knize.

Zkušenosti lékařů, léčitelů i moje zkušenosti ukazují, že jediným, kdo může pacientovi pomoci je **on sám**. Přijme-li nemoc jako projev toho, že se on sám něčeho dopustil a udělal někde chybu, zdravotní stav se zlepší. Bez vlastní pomoci pacienta nepomohou ani lékaři ani léčitelé a je vidět, že v mnoha případech nemoc charakterizují stejně.

Jak se stát léčitelem

Léčitelem se stává každý z těch lidí, kteří se rozhodnou a budou se o své zdraví starat sami. Budou sledovat prvotní i nepodstatné změny v organizmu a uvědomovat si souvislosti s nedávnými událostmi. Prevence a správné návyky mu nesmí být cizí. Vnímání těla a jeho jemných změn souvisí s citlivostí v nás dávno ztracenou. Abychom ji znovu získali, je nutné úplně zklidnit naši mysl, trénovat soustředění na jeden problém, umět rozvíjet chtěné myšlenky a naopak nechtěné myšlenky odstranit z naší mysli. Se soustředěním souvisí také trpělivost. Nemůžeme při sebenepatrnějším neúspěchu začít nadávat, považovat veškeré snažení za špatné či svalovat vinu na někoho jiného. Vše je třeba trénovat a o jednotlivých oblastech a pro zlepšení vnímání našeho těla to platí dvojnásob. O těchto technikách je pojednáno v této knize.

Není podstatné, jaké léčebné techniky aplikujeme na své tělo. Je důležité začít u sebe a i v případě lékařské péče se vlastně musíte léčit sami za pomoci lékaře. Až zvládnete své vlastní tělo a mysl, můžete, pokud chcete, radit ostatním.

Co je negativní a pozitivní?

V mnoha oblastech diagnostiky používám pojem negativní, pozitivní. Co však vyjadřují tyto pojmy. Jistě namítnete, že co je pro někoho pozitivní, co mu přináší radost, uklidnění mysli, smysl života apod., to pro někoho jiného může být negativní. Přinese mu to starost, stres, neklid a jiné nepříjemné pocity. Proto není jednoduché přesně vyjádřit případně definovat co je negativní. Všichni však můžeme cítit, co je pro nás a naše tělo pozitivní, co nám přinese úlevu a co nezhorší náš zdravotní stav.

Obecně bych řekl, že pozitivní je vše, co vede k udržení nebo ke zvýšení užitečných hodnot současného stavu, nevede k destrukci a zajistí přežití tohoto stavu po nekonečně dlouhou dobu. Uvažujeme-li o svém zdravotním stavu, pak vše pozitivní vede k jeho vylepšení nebo udržení po nezvykle dlouhou dobu. Pro každého jedince na tomto světě pojem pozitivní vyjadřuje něco jiného. Vaše láska ke druhé bytosti může být třetímu nepříjemná, pociťuje-li totéž. Proto pozitivní je vždy individuální. Ve společnosti, kdy spolu žije mnoho jedinců, ať se jedná o lidskou, zvířecí nebo rostlinnou společnost, je však pozitivní pojem již jiný. Platí statistické zákony a negativní pro jedince může být pro společnost pozitivní. Vždyť ve zvířecí

společnosti běžně dochází k zabíjení jednoho druhu druhem jiným. Z pohledu celé země se udržuje rovnováha vedoucí k udržení nebo k rozvoji života na Zemi. U lidí je to podobné. Uvažujeme-li o vesmíru, je rovnováha na zemi vesmíru prospěšná. Z pohledu celého vesmíru může být prospěšný i zánik Země.

Pozitivní nebo negativní jev je proto vhodné hodnotit z tohoto pohledu. Pojmy nebo jevy je tedy nutné hodnotit podle přínosu pro jednotlivce v souladu s udržením země jako takové.

Hypotéza o společném principu ve vesmíru

Nevysvětlitelné jevy

Ve vesmíru i na naší planetě je ještě mnoho nezodpovězených otázek. Většinou však ke svému životu nepotřebujeme znát odpověď např. na otázku, jaká síla způsobuje rotaci Země kolem své osy a současně její obíhání kolem Slunce. V běžném životě si vystačíme se znalostí, že Země krouží kolem Slunce a musíme počítat s tím, že v našich končinách se někdy ohřejeme a jindy, když si nedáme pozor, tak zmrzneme na kost. Z hlediska poznání souvislostí mezi jevy na zeměkouli i v celém vesmíru je zajímavé sledovat pohyb planet, sluncí, hvězd a celých galaxií a porovnat tyto pohyby s pohyby uvnitř mikrosvěta, tak jak je poznala moderní fyzika a jiné oblasti přírodních věd.

Jak to v našem mikrosvětě vypadá? Při náhodném setkání našeho těla s tvrdým materiálem si pořídíme báječnou bouli na čele nebo na jiných místech těla. A to je ten lepší případ. Podíváme-li se podrobně dovnitř takového materiálu, zjistíme, že jednotlivé atomy mají mezi sebou velké vzdálenosti v porovnání s jejich velikostí a že elektrony obíhají ve velkých vzdálenostech od jader zkoumané látky. Struktura i tvrdého materiálu je velmi děravá a i přes to nám klade velký odpor, když se snažíme proniknout dovnitř. Tento odpor souvisí s vlastní rotací elektronů a jader kolem své osy a elektronů kolem jader a podobně. Lze to přirovnat k proniknutí malého balónku kolem, které vymontujeme z bicyklu a uchopíme jej za hřídel. Hodíme-li balónek na stojící kolo, s velkou pravděpodobností jím prolétne na druhou stranu. Roztočíme-li kolo, prohození balónku se nám nepodaří. Tak podobně to může být při setkání našeho čela např. se zdí.

Vyzkoušeli jste si někdy, jakou silou musí atlet při hodů kladivem působit na železnou kouli upevněnou na drátě, aby ji roztočil a pak odhodil? Tato síla je poměrně velká. Co je však příčinou, že elektrony podle fyzikálního pohledu krouží kolem jader a Země neustále krouží kolem Slunce. Proč by velký třesk roztočil takové velké hmoty právě do rotačního pohybu, i když můžete namítnout, že zde účinně působí gravitace. Co je však gravitační síla?

Nejenom rotace nás inspiruje k zajímavým otázkám a souvislostem. Každý se setkal s magnetickým polem. Víme, že magnet přitahuje železné předměty, vlaky kloužou velkou rychlostí na magnetickém polštáři, na lednici si pomocí magnetů připevníme poznámky pro připomenutí toho, co jsme již zapomněli udělat a mnoho jiných zajímavých použití. Co to je vlastně magnetické pole? Je to prostor, ve kterém se vznikne síla působící na některé materiály nebo předměty. Z klasické fyziky známe, že elektrický proud protékající vodičem svinutým do kruhu způsobí vznik magnetického pole. Elektrický proud je tok mnoha elektronů pohybujících se jedním směrem. Magnetické pole si také můžeme představit jako prostor, v němž se pohybují menší nebo větší rychlostí elektricky nabitě částice – elektrické náboje (například elektrony). Magnetické pole je tedy prostor s pohybujícími se elektrickými náboji. Přitahující nebo odpuzující silové účinky magnetického pole jsou ve skutečnosti coulombovské síly působící mezi těmito náboji.

V současné fyzice se nově vyskytují pojmy černá díra, ve které mizí vše, co se k ní přiblíží, a temná energie působící ve vesmíru gravitačním nebo jiným polem na různá tělesa. S temnou energií přišli vědci poměrně nedávno, před pouhými deseti lety. Vznikla jako výsledek vysvětlující nesoulad mezi předpoklady a měřeními světla vzdálených supernov. Dnes se většina vědců shoduje, že temná energie tvoří 75% vesmíru. Jedná se o pole s velkou energií. V současné době je tato energie neměřitelná a její vliv se ale pozoruje na jevech ve vesmíru a v mikrosvětě. Např. elektronová mikroskopie pracuje se svazkem elektronů probíhajícím vakuovaným prostorem. V současné době je pozorován úbytek energie

elektronového svazku s velmi malým počtem elektronů za dobu průletu ve vakuu. Tento děj může nastat jen v případě, že ve vakuu je něco, např. temná energie, která interaguje s elektronovým svazkem a odebírá mu energii.

Podle mých zkušeností s reakcí lidského těla na různá mentální působení, je temná energie vlnění s velmi vysokým kmitočtem. Toto vlnění odpovídá svou vlnovou délkou strukturám značně menším než je rozměr elektronu nebo kvarků, jako dílčích částí elektronu. Energie vlnění roste s kmitočtem vlnění, a proto temná energie je vlnění s velkou energií.

Stejně, jako fyzikové pracující s temnou energií, o které zatím nemohou nic říci ani ji změřit, mohou psychotronici pracovat s vlněním, které je zatím neměřitelné, ale podle empirických zkušeností buňky v našem těle na toto vlnění reagují a dokonce jsou jím tvořeny. Je třeba si přiznat, že například atomovou energii si v takovém 19. století ani nejosvícenější a nejvzdělanější hlavy nedovedly představit, a přes to existuje.

Již ve dvacátých letech dvacátého století publikoval ruský biolog Alexandr Gurwisch teorii, ke které se v současné době někteří badatelé vracejí. Podle této teorie buňky rostlin a živočichů vyzařují velmi slabé záření zachytitelné vysoce citlivými detektory a to především při dělení buňky nebo těsně před její smrtí. Později toto vlnění fyzik Fritz-Albert Popp nazval biofotony a vytvořil teorii, podle níž je toto záření určeno pro vzájemnou komunikaci buněk a k řízení metabolických procesů. S těmito poznatky je možné souhlasit. Jen dodávám, že bioenergie v pojetí, ve kterém ji popisují, je interference vlnění s mnoha rozdílnými kmitočty, podle struktury buněk a tkání a podle jejich funkcí.

Podobným způsobem nebyla dlouhou dobu odborníky přijata Einsteinova obecná teorie relativity vypracovaná v roce 1905. Přijata byla až v roce 1919 po experimentálním ověření. Takových příkladů bylo a je ve světě techniky mnoho. Proto v této knize přináším hypotézu o společném principu ve vesmíru, ke které jsem dospěl, a ke které se současní fyzikové velmi rychle přibližují. Její ověření je otázkou experimentálního ověření, které někdy přijde (21. století EXTRA, podzim 2009). Tyto a mnoho jiných jevů jsou zatím současnou vědou nevysvětlitelné a přes to se v našem světě objevují.

I v oblasti psychotroniky a léčitelství se setkáváme s jevy, které doposud neumíme vysvětlit, ale které jsou statisticky významné a stojí za pozornost. Existuje jistá skupina lidí i mezi významnými vědeckými pracovníky, kteří nepřipouští jiné, než vědecké či školské vysvětlení těchto jevů. S využitím současných znalostí vědy tyto jevy neumíme vysvětlit. Protože vysvětlení neexistuje, tyto jevy neexistují, a když neexistují, pak nemáme co vysvětlovat. Neexistující jevy i přes svou statistickou významnost jsou tedy podvrhem nebo špatně statisticky vyhodnocené a nejsou pravdivé. Z toho vyplývá, že není třeba tyto oblasti rozvíjet a hledat pravdu. Pak je pro svět jednoduché považovat psychotroniky a léčitele za šarlatány. Takto je možné charakterizovat situaci v naší republice. Jinde na světě je přístup k nevysvětlitelným jevům poněkud příznivější, i když velkou podporu výzkum psychotronických jevů také nemá. Jedním z důvodů potlačování zajímavých jevů by mohla být snaha potlačit vysvětlení těchto jevů s cílem udržet si své současné zisky a v budoucnosti je ještě znásobit. I když s takovým přístupem nesouhlasím, vím, že existuje. Ocitáme se v podobné situaci, kdy lidstvo znalo jen newtonovu klasickou fyziku, pomocí které se některé jevy nedařilo popsat. Zavedení kvantové fyziky pro popis funkce našeho mikrosvěta bylo velmi těžké a naráželo na silný odpor vědecké obce. V podobné situaci se v současné době nachází mnoho zastánců psychotroniky a léčitelství.

Z vlastní zkušenosti vím, že v mnoha případech při prvním setkání s nějakou osobou bez toho, že s ní promluví, mám pocit sympatie nebo antipatie, cítím, zda je mi příjemný či nikoliv a odhadnu jeho charakterové vlastnosti. Tyto pocity cítím komplexně a ve velmi krátkém čase. Po delší době se ukáže, že odpovídaly skutečnosti. V jiném případě se mi mnohokrát stalo, že mě napadla myšlenka nesouvisející s tématem rozhovoru se svou

manželkou. Často stačí jen asi 10 vteřin a manželka mi nahlas sdělí tuto myšlenku. Platí to i naopak. Je to telepatie, nebo to je možné vysvětlit fyzikálním způsobem?

I rozhodování některých lidí je zajímavé a stojí za krátký pohled. Rozhodování obecně je založeno na určení, čeho chci pomocí rozhodnutí dosáhnout, dále na pečlivém posouzení situace, ve které se nacházíme, na zhodnocení omezení a důsledků předchozích rozhodnutí. Velká většina lidí si pečlivě zváží pro a proti a důsledky které plynou z jejich rozhodnutí. Ve složitějších případech jim to trvá poměrně dlouho, než udělají správné rozhodnutí. Existuje však skupina lidí, mezi něž se také počítám, kteří se rozhodují citem a ne rozumem. Rozhodnutí provedou během několika málo vteřin. Výsledek je správný a vychází z vyhodnocení stejného nebo většího počtu parametrů, jak tomu bylo u skupiny lidí, rozhodujících se rozumem. Tady je na místě otázka, jak je to možné? Moje odpověď je, hledejte vysvětlení každý sám.

Zde je možné uvést mnoho příkladů a nevysvětlitelných souvislostí. Proutkařství a hledání prvků, rud a jiných materiálů pod povrchem země jsou oblasti poměrně dobře známé. Opět jsou nevysvětlitelné, ale je mnoho důkazů o přesném zjištění různých anomálií a ložisek. Neberu v úvahu proutkaře s malou citlivostí nebo bez odborných znalostí. V těchto případech proutkař dělá chyby a jeho zjištění jsou špatná. Podobně nevysvětlitelnými jsou léčitelská diagnostika a terapie prováděná mentálně, pomocí pocitů v rukou, s využitím virgule nebo kyvadla nebo diagnostika zviditelněním stavu a funkce těla v mysli léčitele a mnoho jiných. Zajímavými jsou také jasnovidnost a zviditelnění minulých životů.

Uvedené jevy a otázky bych rád vysvětlil pomocí hypotézy o společném principu ve vesmíru, který vám předkládám.

Podstata světa a vesmíru

Zamýšleli jste se někdy nad otázkou: „Jak pracuje náš svět a celý vesmír, jehož jsme součástí?“. V této části bych vám rád podal můj náhled na svět a jeho funkci. Vyplývá z poznání získaného v průběhu mého snažení pomoci lidem v odstranění jejich zdravotních potíží a jako výsledek konfrontací mých představ s poznáním autorů mnoha knih a některých odborníků pracujících v oblasti fyziky a modelování elektromagnetického pole v různých uspořádáních. V každém případě se jedná o **hypotézu** a jako s takovou je nutné s ní pracovat. Prosím čtenáře, aby se po přečtení hypotézy zamysleli a zvážili úroveň její pravdivosti, případně můj pohled ještě prohloubili. Těm, kteří ji považují za smyšlenou a nepravdivou doporučuji tuto knihu odložit a dále se s ní nezabývat.

Za podstatu světa a vesmíru považují vlnění pocházející z pohybu a kmitání elementárních nábojů. Vlnění různých velikostí a kmitočtů vytváří místa s větší energií, která vnímáme jako částice. Z takových částic se elektrickými silami vytváří nám viditelné větší celky. Takto to vypadá jednoduše a zcela nepochopitelně. Podívejme se na to postupně od vlny a vlnění až po makroskopicky viditelné objekty na zemi i ve vesmíru.

Představte si, že jste se vypravili k řece nacytat ryby. Řeka je klidná a v její hladině se zrcadlí okolní stromy. Na hladině vidíte, jak se listy olše třepotají ve velmi jemném vánku. Sednete si a pozorujete splávek na hladině vody. Voda pluje klidně a vy čekáte. Najednou se nějaká ryba splete a zachutná jí vaše návnada. Počne s ní pohybovat nahoru a dolů ve snaze opustit háček, na kterém uvízla. Těmito pohyby ryba uvede do pohybu vodu v okolí splávku a vy můžete na hladině pozorovat (pokud vaše rychlost reakce není příliš velká) vlny. Voda se pohybuje nahoru a dolů a místa maximálně běží jistou rychlostí od splávku do okolí. Tuto rychlost nazýváme **fázovou rychlostí**. Vlny se ovšem šíří v okolí splávku ve všech směrech.

Vlny pod hladinou nevidíme a ve vzduchu nad hladinou také ne. Velmi podobné vlnění vodní hladiny získáme, hodíme-li do vody kámen.

Podobně můžeme rozkmitat molekuly vody ultrazvukovým měničem ponořeným pod hladinu. Jistě jste viděli zařízení na čištění brýlí. Skla brýlí ponoříme do vody a zapneme zařízení. Ultrazvukovým měničem rozkmitáme molekuly vody a to dopředu a dozadu v ose měniče. Toto podélné kmitání hladiny vody nebývá viditelné, ale vlnění uvnitř nám pomůže odstranit nečistoty z brýlí. Budeme-li zvyšovat výkon měniče, nejprve zjistíme výrazné zvednutí hladiny v místě nad měničem a při větším výkonu se bude voda nad měničem chovat, jako by chtěla vyskočit či vystříknout. Při ještě vyšším výkonu bude energie kmitajících molekul tak vysoká, že molekuly vody opustí hladinu a nad hladinou vznikne studená pára. Tento princip se používá v některých typech zvlhčovačů vzduchu.

Velmi podobně jako vlny ve vodě se chovají zvukové vlny. Jde o podélné vlny, kdy molekuly vzduchu kmitají ve směru šíření vlny, které jsou vytvářeny kmitající membránou reproduktoru nebo ultrazvukového měniče. Při velkých tlacích může energie porušit naše uši nebo také ničit a zabíjet.

Zajímavé povídání o vodě a jejích vlastnostech při plavení dříví v rakouských lesích napsal Viktor Scheuberger ve své knize „Tajuplná a léčivá síla vody“. Ze zkušeností a na základě pozorování přírody vytvořil vodní kanály s velmi dobrými vlastnostmi. V těchto kanálech jednoduchými prostředky donutil uvnitř kanálu vodu rotovat a téct po spirále. Vzniklé síly udržely plavené klády uvnitř proudu a ty nenarážely na stěny a neucpávaly plavební kanál. Na podobném principu vytvořil trubky na vedení vody, ve kterých voda tekla značně rychleji než v normálních trubkách. Opět, jako v plavebním kanále, vedl vodu rotující u stěn trubky a tekoucí ve spirále. Tohoto principu využívají technici dodnes např. pro pohyb torpéda ve vodě bez tření, které by zpomalovalo jeho pohyb. Jiným příkladem je proudění vzduchu v okolí letadel. Turbulentní proudění vody zvyšuje energii vody a Viktor Scheuberger sestavil jednoduché přístroje na úpravu vody, která byla s dobrými výsledky používána při léčení lidí.

Zajímavými jevy v přírodě jsou víry. Nejznámější jsou vodní a vzdušné víry. V obou případech rotuje s velkou energií velké množství hmoty a vyvolává velké síly, které v případě tornáda ničí vše, co mu přijde do cesty. Zajímavé, že uprostřed silně rotující hmoty je úplný klid a nic se neděje. Na okrajích však působí velké sací síly, které je těžké využít. V přírodě podle mého názoru existuje vlnění spojené s víry rotujícími převážně jedním směrem. Smysl otáčení víru může být ve směru sací síly **levo-** nebo **pravotočivý**. V dalších částech knihy poznáte, že smysl otáčení vlnění má velký význam pro diagnostiku živých organismů. Ale k tomu se vrátíme až později.

Kmitající nebo pohybující se náboj vytváří kolem sebe kmitající elektrické pole. V důsledku pohybujících se nábojů vzniká v jejich okolí také magnetické pole. Podle charakteru pohybu nábojů vznikají různé typy elektromagnetických polí a vznikají elektromagnetické vlny šířící se prostorem.

Elektromagnetické vlny vznikají pohybem elementárního elektrického náboje. Pohybuje-li se náboj v rovině, jak je tomu u jednoduché dipólové antény, vzniká elektromagnetická vlna s rovinnou polarizací. To znamená, že vlna má maxima v rovině šíření, tato rovina se neotáčí a vlna se pohybuje od kmitajícího náboje do všech stran. Vybereme-li si jedno místo v prostoru s elektromagnetickou vlnou, zjistíme, že maxima vlny přecházejí v minima a naopak. **Frekvence** vlny vyjadřuje počet těchto změn za sekundu. Frekvence je další významnou vlastností vln a používám ji jak při diagnostice tak při terapii. Vlna se šíří ve směru kolmém na kmitání náboje rychlostí, kterou nazýváme **fázovou rychlostí**. Tento pojem je pro mě významný a používám jej jako jeden parametr při diagnostice. Fázovou rychlost můžeme vidět v případě, že klidnou hladinu vody narušíme vhozením kamene do vody. Na hladině se vytvoří vlny, šířící se ve všech směrech od místa vniku kamene do vody. Uvidíme

kruhové vlny, přičemž jejich maxima se pomalu pohybují směrem od středu kruhů. Rychlost pohybu těchto maxim nazýváme fázovou rychlostí. Stojaté vlnění má fázovou rychlost nulovou a vlna se nešíří. Stojaté vlnění vzniká např. při rozechvění struny upevněné ve dvou bodech. Maxima kmitání struny se nepohybují. Elektromagnetické vlny s rovinnou polarizací popsal již velmi dávno německý fyzik Heinrich Rudolf Hertz a podle něj jsou tyto vlny pojmenovány. Charakteristikou těchto vln je, že směr šíření je kolmý na směr kmitání elektrického pole. V případě, že se rovina polarizace otáčí kolem směru šíření vlny, pak se jedná o Hertzovou vlnu s kruhovou polarizací. Vlny s rovinnou polarizací se v současné době používají ve všech radiotechnických zařízeních, jako jsou rádio, televize, mobilní telefony, GPS navigace a mnoho jiných.

Na začátku minulého století Nikola Tesla prováděl experimenty s jiným typem elektromagnetických vln. Poznal jejich zajímavé vlastnosti a sestavil pomocí nich velmi zajímavá zařízení. Blíže se o jeho vynálezech může autor dozvědět z jeho patentových spisů. Teslový vln je možné charakterizovat kmitajícím elektrickým polem, které zároveň rotuje kolem směru šíření vln. Směr kmitání elektrického pole a směr šíření vln jsou u Hertzových a Teslových vln rozdílné. Magnetické pole těchto vln kmitá ve směru šíření vln, a proto se Teslovým vlnám někdy říká podélné vlny. V případě, že budete mít Hertzovy vlny a donutíte je šířit se po kružnici nebo po spirále, dostanete Teslový vln. Z technického pohledu bude mít elektrické pole charakter víru a magnetické pole bude kmitající v rovině. U Hertzových vln je tomu naopak.

Vlastnosti Teslových elektromagnetických vln jsou zajímavé. Rychlost šíření není omezena rychlostí světla, známe jejich frekvenci a fázovou rychlost šíření, vztah mezi vlnovou délkou vln a frekvencí závisí na prostředí, ve kterém se šíří. Teslový vlny pronikají bez významného útlumu všemi materiály. Výjimku tvoří včelí vosk a materiály s vnitřním elektrickým polem (elektrety), kterými vlny nepronikají. Směr šíření Teslových vln se ovlivňuje elektrickým a magnetickým polem a také elektromagnetickým polem. Z toho plyne, že vysílače všech typů používané v současné době deformují pole Teslových vln a ve svém důsledku negativně působí na lidský organizmus.

Základem všeho je soubor Teslových vln různých velikostí, frekvencí a také vzájemné fáze (vzájemný časový posun maxim jednotlivých vln). Je mi jasné, že toto vyjádření není jednoduché pochopit a pro normálního člověka je zcela nesmyslné.

Elektromagnetické vlny různých frekvencí a intenzit pokud se setkají v jednom místě, pak se sčítají jejich intenzity v každém časovém okamžiku. Výsledkem součtu několika vln je vlna s frekvencí přibližně odpovídající střední hodnotě frekvencí jednotlivých vln. Intenzita v každém okamžiku je součtem intenzit jednotlivých vln a to může být velmi složitá funkce. Vznikne tzv. interferenční vlna, která podle charakteru dílčích vln může mít v nějakém časovém okamžiku značnou intenzitu a v jiném okamžiku může být intenzita nulová. Většinou průběh interferenční vlny závisí na intenzitách, frekvencích a na vzájemných fázových poměrech všech vln. Interferenční vlnou je například bílé světlo, které je součtem nekonečného počtu vln s frekvencemi pokrývající celé viditelné spektrum. Pozorujete-li duhu, vidíte bílé světlo rozložené na jednotlivé vlny lišící se barvou, tedy frekvencí.

Vyskytnou-li se maxima vln v jednom časovém okamžiku (fáze všech vln budou stejné), bude mít interferenční vlna v tomto okamžiku maximální intenzitu, danou součtem intenzit všech vln. Takovou interferenční vlnu můžeme vidět v tomografických přístrojích pracujících na bázi magnetické resonance (MR tomografie). Působením impulsu na jádra atomů v těle pacienta dosáhneme nastavení maxima vln různých frekvencí, kterými jádra atomů v těle kmitají. Součet intenzit všech vln vytvoří takovou intenzitu interferenční vlny, že jsme schopni získat měřitelný signál. Tento signál se potom využívá při vytvoření obrazu lidské tkáně. V magnetické rezonanci se častěji používá spinového echa. Je to takový signál, u něhož maximální intenzita interferenční vlny (časový bod sfázování všech vln) je posunuta

v čase a nastává později. Posunutí je provedeno technickými prostředky a pro vytvoření obrazu má základní význam. Mimo bod sfázování je signál nulový a měřitelný je jen šum zařízení.

Částečným přiblížením k mojí hypotéze je teorie superstrun publikovaná v poslední době skupinou fyziků. Pro vysvětlení této teorie použijeme text z encyklopedie Wikipedia. **Teorie superstrun**, resp. teorie strun, je jedna z neznámějších a dosud v mnoha směrech neúplných tzv. teorií všeho. Velmi populárně řečeno, tato teorie předpokládá, že základními stavebními kameny přírody nejsou částice s nulovými rozměry, nýbrž jednorozměrné struny, které vibrují různými způsoby, odpovídajícími různým druhům částic. Veškeré interakce se redukují na spojování a rozpojování strun. Zastánci této dosud kontroverzní teorie se domnívají, že tato teorie elegantně a harmonicky sjednocuje teorie velkého a malého, tedy obecnou teorii relativity a kvantovou mechaniku, které jsou jinak do jisté míry neslučitelné. Podle teorie superstrun má vesmír - namísto nám dobře známých čtyř rozměrů - deset rozměrů (jeden časový a devět prostorových). Dodatečné rozměry jsou ovšem svinuty do variety malé velikosti, v důsledku čehož unikají přímému pozorování. V současné době existuje pět konzistentních, ale vzájemně se lišících teorií superstrun. Tyto teorie jsou však pevně svázány dualitami, objevenými v tzv. druhé superstrunové revoluci v roce 1995. Pomocí těchto dualit sjednocuje tyto teorie tzv. M-teorie. M-teorie je formulována pro časoprostor o jedenácti dimenzích a zahrnuje i jedenácti-dimenzionální supergravitaci. Mnoho vlastností M-teorie ale ještě čeká na vysvětlení. Tolik k vysvětlení představ o světě z pohledu některých fyziků. K tomuto pohledu dodávám, že není vyloučeno, že taková superstrana je soubor tří pohybujících se elementárních nábojů, vytvářejících elektromagnetické pole různých velikostí a kmitočtů. Takto je možné si představit vlny, ze kterých je vytvořen náš živý i neživý svět.

Jestliže máme soubor vln šířících se v celém prostoru, pak hovoříme o **interferenčním poli**. Je dáno součtem vln různých intenzit a frekvencí v celém uvažovaném prostoru. Tento pojem jsem využil v mentální terapii pro ovlivňování infekcí a i v jiných případech.

Vlnami se již v minulém století zabýval francouzský kvantový fyzik Louis Victor Pierre Raymond duc de Broglie. Ten dokazoval, že součet několika vln velmi blízkých frekvencí vytvoří interferenční vlnu podobnou jako je používána ve magneticko-rezonančním zobrazování (MR tomografii). Nazýval jej vlnovým klubkem. Význam jeho prací se začíná doceňovat až nyní, kdy ještě existuje částicová a kvantová fyzika, a jsou již vidět náznaky teorie spojující oba typy popisů fyzikálních dějů. Tento náznak se blíží hypotéze, kterou vám popisuji.

S použitím Teslových vln a vlnového klubka můžeme dojít k představě vytvoření částice, např. elektronu. Soubor Teslových vln velmi vysokých frekvencí a s vlnovými délkami srovnatelnými s rozměry elektronu může vytvořit vlnové klubko, které pokládáme za elektron. Protože elektrické pole Teslových vln rotuje, jeví se nám i rotace elektronu kolem středu, ve kterém vidíme jádro a může mít i spin. Podobný soubor Teslových vln může vytvořit i jádro rotující kolem své osy. Soubor Teslových vln nám může vytvořit celý atom se všemi pravidly podle kvantové fyziky. Vlny tvořící elektron mohou být souborem vln, které vytvoří vnitřní strukturu elektronu. Jejich frekvence jsou však vyšší a vlnová délka je mnohem a mnohem menší, než je rozměr elektronu. V současné době začínáme poznávat dílčí části elektronu, kvarky, a jistě dojdeme i k jemnějším strukturám. Problém je však v metrologii. Jak chcete změřit velikost elektronu nebo jeho dílčích částí. Je to podobné, jako s jednoduchým měřením délky. Uznáte, že změřit rozměry např. vašeho mobilu dřevěnou tyčí délky jeden metr, kterou nemůžete žádným způsobem dělit, není možné. Nemůžete změřit rozměr elektronu, když nebudete mít délkovou míru kratší, než je jeho rozměr. Protože doposud žádná záření ani vlny nemají vlnovou délku kratší než je velikost elektronu, nemůžete elektron ani jeho dílčí části změřit. Je to také důvod, proč určíme polohu elektronu, ale nevíme, v jakém čase v tomto místě byl, nebo stanovíme přesný čas, ale nevíme, kde

elektron v tomto čase je. To je princip neurčitosti, který souvisí právě s nemožností měření s menší vlnovou délkou, než je rozměr elektronu. V současné době elektronová interferometrie může splnit měření na úrovni rozměrů elektronu.

Lidské tělo se liší od jiných živočichů právě tím, že struktura mozku umožňuje kmitání vlnami kratšími než je rozměr elektronu. Tyto vlny odpovídají našemu abstraktnímu myšlení. Proto je možná mentální diagnostika a terapie. Ale o tom až v dalších kapitolách.

Vznik elektronu nás může inspirovat pro vznik celého vesmíru. Ve vesmíru existuje soubor elektromagnetických vln v široké škále frekvencí. Od nejnižších frekvencí, odpovídajících velkým vesmírným tělesům, až po nejmenější struktury na atomární úrovni a menších. Z těchto vln vznikají slunce, planety, měsíce a další vesmírné struktury. Tělesa rotují kolem vlastní osy, obíhají kolem jiného tělesa a vše se pohybuje. Víím, že je odvážné tvrdit, že celý vesmír i s jeho černými děrami a temnými energiemi je důsledkem interference nejjemnějších elektromagnetických vln. Ale proč ne. Kdo s tím nesouhlasí, nechť přinese jinou platnou hypotézu, která bude objasňovat mentální diagnostiku, terapii a všechny výsledky alternativní i školské medicíny.

Interferenční pole vytvářející živé organizmy (rostliny, zvířata a lidi) musí být synchronizováno. Udržují se tím fázové poměry vln a vytvářejí se nedeformované a levotočivé struktury tkání a orgánů. V neživé přírodě toto neplatí.

Provedl jsem zajímavý pokus s fázovými poměry vln. Vybral jsem si jednu z čakr, např. srdeční. Stanovil jsem celkovou průměrnou energii těla a zjistil energii čakry v procentech. Energie srdeční čakry byla 160%. Čakra je místo na těle, kde jsou vlny jednotlivých orgánů se stejnou fází a její energie je tedy vyšší než v jejím okolí. Ze všech vln projevujících se v čakře jsem vybral vlnu srdce, charakterizující stav a funkci srdce. Bylo to z toho důvodu, že v srdeční čakře se projevuje vliv vln jiných orgánů např. plíce, játra, slezina a jiné. Provedl jsem mentální příkaz s tímto zněním: „Chci posunout fázi srdeční vlny o 30°“. Po tomto příkazu se energie srdeční čakry snížila na 30%. Jiní léčitelé by řekli, že čakra má blok nebo sníženou funkci. Podle mého názoru došlo k porušení správných fázových poměrů vln, což se projevilo snížením energie v srdeční čakře. Nakonec jsem poslal mentální prosbu o posunutí o -30° a energie čakry stoupla na původní úroveň.

Synchronizaci vlnění udržují vlnění mezonů, které ve vesmíru existuje. Rozeznávám 4 základní typy mezonů s označením π , μ , a , k , přičemž každý mezon má kladný nebo záporný náboj. Mezony mají charakter Teslových vln. Mezony π synchronizují fyzické tělo člověka, jeho buňky, tkáně a orgány. Mezony μ se starají o synchronizaci vlnění regulačních orgánů a systémů v těle, tedy o jemnější fyzické tělo. O synchronizaci vlnění duševního těla se starají mezony a a za synchronizaci vlnění duchovního těla jsou odpovědny mezony k .

Pro život člověka je tedy mezonové pole se stejnými velikostmi všech mezonů životně důležité. Proto sleduji úroveň jednotlivých mezonů v místě, kde pacient žije. Je-li nízká nebo jsou-li úrovně některých mezonů nižší, nepovažuji toto místo za dobré a mohu jej nazvat geopatogenní zónou. Mezonová pole mohou být deformována různými vlivy. Jedním z nich je magnetické pole (především gradientní magnetické pole), které se vyskytuje v okolí motorů, magnetů a jiných zařízení. Velkou deformaci způsobuje rotující magnetické pole. Elektromagnetické pole především na rozhraní různých materiálů velmi dobře deformují mezonová pole. Například geologické zlomy, dutiny prázdné i zaplněné vodou jsou schopny vytvářet geopatogenní zónu. Deformaci mezonových polí mohou snížit různé typy tvarových zářičů, spirálových stimulatorů a jiných zařízení, které jsou v psychotronice hojně využívány. Dokonce je možné kompenzační vlnění zakódovat do vody nebo jiných materiálů a tím dosáhnout vyrovnání mezonových polí. V literatuře je možné nalézt velké množství různých tvarových zářičů, stimulatorů nebo zařízení pro kompenzaci geopatogenních zón.

Nevhodné mezonové pole může vzniknout zakódováním negativní informace do různých materiálů. Potkal jsem negativní působení informace uložené ve stropě budovy, v obrazech,

soškách apod. Při návštěvě malebného indonéskeho ostrova Bali mi jedna známá řekla, že vnímá ve svém hotelovém pokoji negativně působící pole. Otestoval jsem toto místo na deformace mezonového pole. Byly značné. Bez jejího vědomí jsem zkusil mentální očištění a vyrovnání mezonového pole. Druhý den mi sdělila, že negativní pole již necítí, a tak jsem ji řekl o mém působení. Byla i nadále spokojená. V dalším případě u známého na chatě bylo silně deformované mezonové pole. Bylo způsobeno navázkou zeminy z dávného pohřebiště, kde byla zakódována stresová vlnění dávných válek, probíhajících v těchto místech. Po mentálním odstranění těchto záznamů se mezonové pole vyrovnalo.

Ještě bych rád zdůraznil, že úroveň mezonového pole značně během roku kolísá a mění se v různých lokalitách. Bývá i týdenní období poklesu úrovně mezonového pole. Bývá to období velkých větrů, záplav, havárií a jiných nepříjemných situací.

Člověk jako soubor vln

Člověk je z pohledu vlnového charakteru světa vytvořen velmi složitým souborem vln. Je tedy specifickým interferenčním polem vykonávajícím všechny funkce a činnosti, tak, jak je známe. Interferenční pole existuje v celém vesmíru a tady na zemi se vytvoří struktura lidského těla. To ovšem znamená, že změnou fázových poměrů jednotlivých vln je možné, aby se tělo vytvořilo (zhmotnilo) například v jiném místě, například 100 km od původního místa. Posouzení důsledku tohoto jevu nechám na čtenáři.

Nejemnějšími vlnovými strukturami člověka jsou myšlenky a abstraktní myšlení. Vytvářejí **duchovní tělo** v celé jeho kráse. Zdůrazňuji však, že tato vlnění také vytvářejí větší struktury, jako jsou atomy, molekuly apod. V lidském mozku má duchovní tělo své oblasti. Jsou to místa, kde je uložen záznam našich myšlenek, našich činů, duchovního myšlení apod. Je samozřejmé, že tyto záznamy jsou také uloženy v DNA člověka, a to v doposud neobjasněných genech. Záznamová místa v mozku je možné zviditelnit pomocí funkční magneticko-rezonanční tomografie. Tato tomografie vytvoří obraz odpovídající naší myšlence a zobrazí tak místa, kde se tyto myšlenky uchovávají.

Zajímavý experiment provedli psychologové Joshua Green a Joe Parton z amerického Harvardu při studiu mozku lhářů. Svě závěry stručně shrnuli do následujících vět. Naše studie ukazuje, že existuje velký rozdíl mezi tím, když říká pravdu pravdomluvný člověk, a když pravdu říká lhář. To, že člověk mluví pravdu, není ani tak otázkou toho, zda sám sebe ovládá vůlí, jako toho, že nepocituje potřebu lhát. To samozřejmě nemusí být pravdou ve všech případech.

Podle mých zkušeností jsou záznamy kladných myšlenek levotočivé a negativních myšlenek pravotočivé. Kladná myšlenka je taková, která je v souladu s přírodou, nezpůsobuje deformaci vlnění světa a umožňuje světu (přírodě) žít neomezenou dobu. Pravotočivost záznamu ovlivňuje své okolí, deformuje vlnění a způsobuje změnu levotočivosti důležitých chemických látek v mozku. Duchovní tělo má frekvence Teslových vln v oblasti 10^{80} až 10^{100} Hz. Podle mých zjištění v současné době dochází u některých lidí, především u lidí s klidem ve své psychice, k posunu nejvyšších frekvencí duchovního těla až k hodnotě 10^{150} Hz. Doufám, že to znamená posun v myšlení lidstva.

Naše **duševní tělo**, vyjadřující naše charakterové vlastnosti, naše reakce na vnější mentální podněty, je ve srovnání s duchovním tělem hrubší strukturou. Má frekvence v oblasti 10^{50} Hz až 10^{80} Hz a v mozku i v DNA vytváří záznamy. Vlnová délka je stále kratší, než je rozměr elektronu.

Fyzická těla člověka rozeznávám dvě. Frekvenčně jemnější představuje všechny regulační pochody, reflexy a reakce funkčních systémů v lidském těle. Toto tělo je tvořeno

vlnami v oblasti frekvencí 10^{30} Hz Až 10^{50} Hz, tvoří také záznamy v mozku i v DNA v nerozpoznaných genech. Frekvenčně nejhrubším je fyzické tělo, tvořící buňky, orgány a systémy v lidském těle. Toto tělo je tvořeno vlnami o frekvencích v rozsahu 10^0 Hz až 10^{30} Hz. Záznamy v mozku jsou rozpoznávány pomocí funkční magneticko-rezonanční tomografie a záznamy v DNA jsou rozpoznány a je znám popis lidských genů.

Nyní se vraťme ke vzdálené diagnostice člověka. Když interferenční pole jednoho člověka existuje v celém vesmíru, pak je možné mentálně diagnostikovat tohoto člověka v jiném místě, např. 1000 km vzdáleném. Z vlastní zkušenosti jsem si ověřil, že diagnostika i terapie není závislá na vzdálenosti mezi diagnostikovanou osobou a mnou. V tomto případě je důležité rozlišit, zda se jedná o diagnostikovanou osobu či ne. Podle mých představ, interferenční pole člověka obsahuje specifický kód, nazvěme jej adresou. Adresou je genetický kód receptorů zapsaný v DNA a podle něj se vytvoří receptory nacházející se na každé buňce. Kód receptorů je specifický pro každého člověka a využívá jej imunitní systém pro rozpoznání buněk tělu vlastních a buněk cizích. Podmínkou pro diagnostiku vzdálené osoby je znát jeho adresu. V případě, že diagnostikovanou osobu znám nebo je přítomna, je to jednoduché. Diagnostika pro mě neznámé osoby je možná přes třetí osobu. Ta ji buď zná, nebo si v mysli vybaví její podobu. Další možností je také použít fotografie, hovořit po telefonu s diagnostikovanou osobou nebo použít předmět, který tato osoba vlastní. Diagnostika osoby, která je dcerou osoby známé mého přítele nemusí být správná. Podotýkám, že žádná z uvedených osob není přítomna nebo v kontaktu se mnou. V některých případech je možné získat mentální kontakt, ale může dojít i k omylu.

Znám-li adresu diagnostikované osoby, je možné zjišťovat jeho vlastnosti nebo problémy na dálku. Mohu to provést i tím, že si vezmu obrázek člověka nebo použiji anatomické obrazy a pomocí nich provádět diagnostiku. Diagnostikovaná osoba nemusí být přítomna. Já provádím diagnostiku logickými otázkami, přičemž používám anatomii a fyziologii člověka, kterou mám uloženu v paměti. To znamená, že čtu vlastnosti diagnostikované osoby z vlnění, které je v místě, kde jsem.

Ještě malá poznámka k mentální terapii. Jestliže naše tělo je složité interferenční pole, je možné vnějším interferenčním polem vhodné struktury ovlivnit činnost dílčích částí člověka nebo napravit nesprávně fungující část. Podle mých zkušeností, mnoho problémů je opravitelných použitím mentálního působení vhodným interferenčním polem.

Psychotronické jevy ve světle vln

Stres, bloky, karma, útlum energie jsou v psychotronice a léčitelství velmi často používané pojmy. Některým např. stresům je nyní i v lékařské praxi věnována pozornost. Lékař však velmi těžko léčí bloky, karmu či útlum energie. Důvod je jednoduchý. Současnou technikou nejsou tyto jevy diagnostikovatelné a nejsou léky, které by selektivně ovlivnily jeden problém. Léčitelé to mají jednodušší, protože podle svých schopností jsou schopni vnímat důsledky těchto problémů a znají možnosti, jak je odstranit.

Každá naše myšlenka je interferenčním polem s výslednou frekvencí velmi vysokou. Je součástí našeho duchovního těla a vytváří jej. Kladná myšlenka je v souladu s přírodou, nepřináší přírodě negativní důsledky a umožní dlouhodobé přežití přírody jako celku. Kladná myšlenka je levotočivá a má negativní náboj. Živým buňkám nevadí a nedeformuje je. Na rozdíl od kladné myšlenky, negativní myšlenka svou pravotočivostí a záporným nábojem způsobuje deformující síly působící na dílčí interferenční pole v člověku. Kladné myšlenky pokud převažují, jsou schopny důsledky negativních myšlenek odstranit. To zdůvodňuje schopnost některých lidí potlačovat vlivy negativních myšlenek.

Ve stresu žijeme prakticky všichni. Důsledky stresu jsou u každého člověka jiné. Závisí to především na schopnosti člověka příčiny stresu odstranit nebo se s nimi nasetkat. Stres, jako negativní jev se vyznačuje interferenčním polem, které má pravotočivou rotaci a vytváří kladný náboj v mozkových tkáních. To jsou vlastnosti vedoucí k vytvoření struktury s negativním záznamem v mozkových buňkách. Takto stres deformuje interferenční pole a dochází k nepříjemným důsledkům. Protože je záznam pamatován v souvislostech, tj. je zasazen do nějaké situace, ovlivní negativními fyzikálními vlastnostmi jednak pamatovanou situaci a také své okolí v mozkové paměti.

Bloky na různých místech těla (nemusí být jen na nervovém systému) jsou způsobeny deformací vlnového pole člověka v daném místě. Vlnové pole může být deformováno např. negativně působícími vlnami infekcí, toxických látek, ale také stresu. Fyzikální parametry jsou většinou stejné. Jedná se o pravotočivé uspořádání s kladným nábojem, což v buňce vytvoří síly způsobující změnu prostorového uspořádání atomů a molekul a zhoršenou funkci buňky. Největším problémem jsou bloky na nervovém systému. Ty mají velký vliv na funkci orgánu, který řídí, ale dochází také k postupným změnám a přizpůsobení řídicích systémů těla na změněnou situaci.

Karma je záznam interferenčního pole s negativními účinky. Vzniká jako důsledek negativních myšlenek a činů buď žijící osoby, nebo se může přenášet v genetickém záznamu přes více pokolení. Jde o záznamy podobné stresovým záznamům a blokům. Funkčně jsou stejné, ale příčiny mohou být rozdílné. O odstraňování karmy a karmických zatížení je pojednáno v samostatné kapitole.

Velikost energie některé části těla je projevem intenzity vln a správného sfázování. Proto při deformaci interferenčního pole tělu cizím prvkem (např. infekcí) dochází k útlumu celkové energie vybrané oblasti. Často používaný pojem čakra a její energie nebo rotace je pro mne jen celkový stav vln a jejich fázových poměrů částí těla, které se ve zkoumané čakře projevují. Proto považuji energetické posílení čakry nebo také jiných částí těla za chybné. Pro odstranění útlumu energie je třeba část těla se zhoršenou funkcí a najít příčinu této špatné funkce. V některých případech se může energetickým posílením tj. působením vhodně zvoleným interferenčním polem normalizovat pacienta.

Jinou oblastí v psychotronických pojmech jsou minulé životy, reinkarnace, jasnovidnost, apod. Život jedince považuji za proměnné interferenční pole. Pokud člověk žije, je toto pole člověku vlastní. Má z něj vytvořena všechna těla a jsou v těle také zaznamenána. O důsledcích negativních myšlenek a stresů jsme již hovořili. I tyto informace má živý člověk v těle uloženy. Živý člověk má v sobě podobným způsobem uložena interferenční pole příbuzných mnoho pokolení zpět. Záznamy mohou být i 20 pokolení zpět. To může být důvod, proč někteří citliví lidé jsou schopni přečíst uložené informace po mnoho let zpět a interpretovat je jako minulé životy zkoumaného jedince. Nemůžeme také vyloučit, že interferenční pole člověka je shodné s interferenčním polem jedince dávno zemřelého. Záznamy se týkají také souvislostí, tj. situace, kdy vznikly, v jakém prostředí vznikly apod.

Informační pole světa (bůh, universum) tvoří interferenční pole všeho, co je a bylo na tomto světě a ve vesmíru. Je to myšlenka odvážná, ale jasnovídcí nebo lidé se schopností interpretovat minulost, přítomnost a budoucnost jsou důkazem, že je reálná. Je tedy možné, že vhodná osoba je schopna ve své mysli vytvořit obraz interferenčního pole odpovídající nějaké události nebo skutečnému objektu na světě. S tím také souvisí skupina lidí, kteří komunikují s mimozemskými civilizacemi apod. Myšlenky jsou vjemy a není k tomu třeba dorozumivací jazyk.

Telekineze a levitace patří do jiné skupiny práce s interferenčním polem. Tyto jevy je možné vytvořit změnou fázových poměrů vln v interferenčním poli předmětu nebo osoby. Mentálně je třeba vytvořit specifickou sestavu mezonového pole, ve kterém se objekt zájmu nachází.

Jsou mezi námi jedinci vnímající auru, zdravotní stav těla a jeho orgánů nebo funkční stav tkání. Mnohdy mohou vnímat obraz uvnitř buněčné struktury a chyby vznikající v takovém mikrosvětě. Jak to dělají? Mají schopnost přetransformovat interferenční pole pozorovaných částí a zmenšovat nebo zvětšovat rozlišení svého vjemu v mysli. Při vhodné interpretaci mohou velmi snadno odhalit nemoc a jejího původce.

Různé metody léčení a léčitelství

Z pohledu hypotézy o společném principu vesmíru bych se rád podíval na různé metody léčení a léčitelství, na jejich podstatu a vysvětlení, proč jsou pro obnovu zdraví lidí použitelné. Všechny tyto metody mají prokazatelné výsledky a musí nějakým způsobem ovlivnit nemoci, funkci buněk nebo orgánů těla. Rád bych připomenul, že rozdělení terapií není možné udělat jednoduše, protože některé léčebné postupy je možné zařadit do dvou oblastí. Příkladem může být léčení bylinami, čaji apod. Může patřit do léčení chemickými látkami nebo i do informačních technik.

Léčení chemickými látkami

Léčení chemickými látkami se stalo jediným typem léčby klasické medicíny. Pro pacienty je léčebný postup jednoduchý. Má-li pacient problém, zajde si pro pilulku, dodržuje postup aplikace a myslí si, že mu to pomůže. U velké většiny pacientů dojde k pominutí problému, ale většina léků příliš zatěžuje orgány pacienta, může způsobit problém druhotný nebo následný. Na ten budou aplikovány jiné léky s podobnými výsledky. Pacient se pomalu dostává do začarovaného kruhu a mnohdy těžko nalézá cestu z něho ven.

Chemické látky, syntetizované z bylin nebo průmyslově vyráběné, mají určité interferenční pole. Podávají se pacientovi ve velkých dávkách a většinou se krví musí dostat do buněk. Tam probíhají chemické reakce, vytváří se jiné látky a molekulové struktury. Tyto látky nejsou pro lidské tělo vlastní a je nastartována imunitní reakce pacienta. Léky se krví dostávají i do buněk, které látku nepotřebují, jsou léky zatěžovány a imunitní systém se s nimi vypořádá, nebo také ne.

Z mého pohledu interferenční pole léků obsahuje velmi mnoho nadbytečných spekter, které léčení nepřispívají. Dochází k deformaci interferenčních polí v jiných než léčených částech těla. Za druhé mnohé léky jsou pravotočivé a touto vlastností způsobí další problémy. V některých případech získávají léky pravotočivost špatným skladováním nebo umístěním do pravotočivého prostoru (do patogenní zóny). Důležitá je i životnost léku. Na konci životnosti většina léků přechází do pravotočivého stavu a stávají se pro tělo nevhodnými.

Problémem může být nedostatečně prokrvené nemocné místo a léky se nedostanou tam, kam mají. Ve většině případů léky působí na příznaky nemoci a nejsou jimi léčeny příčiny nemoci. Jsou však jednoduše aplikovatelné a pacient se o svou nemoc ani nemusí zajímat, natož přemýšlet, proč vznikla.

Princip léčení bylinami, bylinnými výtažky, tinkturami nebo čaji je podobný jako u léků. Interferenční pole těchto přípravků je jemnější, obsahuje méně chemických látek ve srovnání s léky a je vždy levotočivé, protože vzniká ze živých organismů. Při správné aplikaci dochází k menší deformaci interferenčního pole pacienta, přípravky působí pomaleji. Problém je vybrat optimální bylinu pro daný problém. Dlouhodobé experimentální ověřování vede často k vyléčení pacienta. Ne vždy jsou léčeny příčiny nemoci.

Někdy je však léčení bylinami účinné. Málo lidí akceptuje léčení žaludečních potíží čajem ze zeměžluče. Především snad proto, že chutná jako žluč země, je hořká a pro člověka méně příjemná. Na vlastní kůži jsem si několikrát vyzkoušel její účinnost. Jednou jsem něco nevhodného dostal do žaludku. Jednalo se o nepříjemnou infekci způsobující zvracení a velký průjem. Současně s tím byl pocit malátnosti, únavy a měl jsem potřebu spánku. Tento stav trval od časných ranních hodin do odpoledne. Většinou jsem kromě ležení prodlel mnohé chvíle na záchodě a kvůli reakcím těla jsem nemohl nic jíst ani moc pít. Odpoledne jsem si vzpomněl na zeměžluč, snad z toho důvodu, protože jsem někdy před tím od někoho zachytil

informaci o její účinnosti. Uvařil jsem si středně silný čaj z této byliny a po doušcích jsem jej vypil. K mému údivu jsem do půl hodiny, možná i dříve, cítil, že se žaludek uklidňuje a začíná trávit. Nechtěl jsem se proto trápit hladem a s představou, že infekce a jedy je nutné v žaludku patřičně zředit, aby snížili svou účinnost, jsem s velkou chutí snědl slušnou porci smaženého sýra s bramborami. Od té chvíle žaludek v pořádku trávil a vše se do hodiny uklidnilo, včetně únavy a potřeby spánku. Od té doby na podobný případ doporučuji tento méně lahodný čaj.

Fyzikální terapie

Mezi fyzikální terapie lze počítat masáže, rehabilitační cvičení, chiropraktické nápravy, jógová cvičení, magnetoterapie, pulzní signální terapie, iontoforéza a mnoho dalších.

Fyzikální terapie nepracují s interferenčními poli, ale pracují s celými systémy. Masáže, rehabilitační cvičení, chiropraktické nápravy a jógová cvičení docílí natahováním a stlačováním svalstva, šlach a úponů dosáhnout jejich vyčištění od zplodin a toxinů a mnohdy se podaří mechanickým způsobem udělat nápravu. Určitě působí také na nervový systém, který může uvolnit související problémy jinde na těle.

Magnetoterapie, pulzní signální terapie, iontoforéza a mnoho dalších používají elektrického proudu, tekoucího celými tkáněmi nebo jen v buňkách a v omezeném mezibuněčném prostoru. Proudů jsou to stejnosměrné, pulzující i střídavé. Jejich frekvence je většinou velmi nízká a může ovlivnit funkci velkých orgánů, tkání případně systému v těle. V žádném případě nejsou používány cíleně volené frekvence nebo interferenční pole pro daný problém.

V posledních letech jsou využívány přístroje generující přesně zvolené frekvence a jsou používány po sobě jdoucí sekvence s různými frekvencemi (např. ZAPPER). Jsou to přístroje pracující s interferenčními poli, které je umí cíleně ovlivňovat a léčba je účinná. Výběr léčebných frekvencí a jejich sad je převážně intuitivní. Problémem však zůstává diagnostika nemocí. Zatím jsou tato zařízení používána podle obecných příznaků nemocí a ne podle příčin nemocí. Mohou být účinná pro odstraňování infekcí a toxinů z různých částí těla. I to je velmi dobré.

Informační techniky

Jak název napovídá, informační techniky pracují s vhodně vybranými informacemi ovlivňujícími interferenční pole člověka.

Homeopatie využívá interferenčních polí bylinných přípravků. Provádí vhodné ředění a pacient dostává spíše informaci na velmi malé energetické úrovni a s tou pracuje. Princip se podobá mentální terapii, jen s tím rozdílem, že informace není cílená do buněk organismu, kde je potřebná, ale zabudovává se do krve a vody v těle. V jiných místech může způsobit negativní nervovou reakci a zpomalení léčby. Vhodně volená homeopatika jsou v mnoha případech účinná. Problém je správně a celostně najít příčinu nemocí a na tu působit. Působení interferenčními poli v podobě homeopatik je v mnoha případech velmi účinné.

Zajímavou diagnostickou i terapeutickou technikou je sledování reakcí organismu na informační stimulování těla. Ke stanovení reakce těla je používán jednoduchý přístroj SALVIA, s pomocí něhož terapeut sleduje změny kožního odporu při rezonanci těla s přípravkem nesoucí sledovanou informaci. Postup je jednoduchý. Terapeut vloží ampuli nesoucí žádanou informaci do misky přístroje a hrotem měří vybraný bod na těle. Podle

výchylky měřidla určuje reakci těla. Je-li kladná, doporučí pacientovi vhodnou bylinnou tinkturu, případně vybere stejným způsobem několik léčebných přípravků. Tinktury mají vhodnou informaci, která ovlivní imunitní systém a ten provede nápravu zdravotního stavu pacienta. Tato technika pracuje s reakcí těla, nazývanou biofeedback. Proto je třeba důsledně dbát na správný postup při diagnostikování.

Provedl jsem několik pokusů, které jsou zajímavé. Přišel jsem za svou známou, která s přístrojem SALVIA má velmi dobré zkušenosti a má velkou praxi s jeho používáním. Provedla diagnostiku mého zdravotního stavu. Kromě jiných problémů mi diagnostikovala streptokoka v těle. Požádal jsem ji, aby měření opakovala po mém mentálním působení na streptokoka. Použil jsem interferenční pole na jeho odstranění a vyčistil místo, kde se nacházel. Druhé měření, provedené přibližně po deseti minutách již streptokoka neukázalo. Z toho plyne, že mé tělo již na informační pole použité pro diagnostiku po mentálním působení nereagovalo. Došlo ke stimulaci nebo nastavení mého imunitního systému a ten byl schopen již pracovat. Druhý pokus ukázal možnost diagnostikovat mě známou osobu bez její přítomnosti. Moje známá totiž týden před mou návštěvou provedla vyšetření mého bratra a o výsledku si udělala záznam. Po mé diagnostice jsme se domluvili, že provedu mentální přenesení informačního pole mého bratra na sebe a pak provedeme diagnostiku přístrojem SALVIA. Výsledek byl zajímavý. Diagnostika se přesně shodovala s výsledky mého bratra. Mé problémy se neukázaly. Po mentálním návratu do původního stavu jsme provedli novou diagnostiku a shodovala se s mojí. Ukazuje to na možnosti mentálně ovlivnit výsledky. Proto je doporučeno při vyšetřování nemyslet na prováděné úkony a to jak u pacienta, tak i u terapeuta. Je to velmi důležité. Podobně jsem požádal mojí známou, aby si při měření nevkládala testovací ampuli do misky přístroje, ale aby myslela na uvedenou ampuli a provedla měření. Testovací ampule nebyla v zásobníku nebo nebyla v počítači aplikována. Výsledek byl stejný, jako kdyby ampule byla v přístroji. Ukazuje to na možnost cíleného mentálního působení a vyvolání reakce pacienta.

Odlišný princip činnosti má přístroj BICOM. Ten z těla pacienta snímá signály, charakterizující jeho informační pole. Těmto signálům otočí polaritu, tj. fázově je otočí o 180 stupňů a posílá je pacientovi zpět do těla. Podle mého názoru i tato metoda pracuje s informačním polem. Domnívám se, že je to metoda zajímavá a její účinnost je asi 50%.

S ovlivnění informačního pole člověka se můžete setkat v mnoha technikách. Jednou z nich je např. léčení kameny a jinými materiály. Vycházím z toho, že každý materiál má své specifické vlnění a nese určitou informaci. Empiricky bylo zjištěno, že na určité problémy je dobré přiložit na tělo vybraný kámen nebo jiný materiál. Jeho vlnění působí informačním polem na buňky v těle pacienta a ovlivní jeho zdravotní stav. Problémem však je, správně diagnostikovat určitý problém a najít pro něj vhodný kámen nebo vhodnou kombinaci více materiálů. Podobně jako kameny pracují stimulatory různých typů a konstrukcí.

Energetická terapie

Energetické terapie ovlivňují různými způsoby energetické poměry na těle. Vycházejí z toho, že nemocná část těla má menší energii. Do této skupiny patří např. akupunktura, akupunktura podle Vola (čti Fola), diagnostika i terapie podle pocitů v ruce, léčení dodáváním energie jak rukou, tak i různými psychotronickými přípravky a stimulatory, reiki a mnoho jiných technik.

Reiki využívá mentálního usměrňování energetických toků v těle a energetického posilování nemocných částí. Pracuje však s informačními poli a ovlivňuje informační pole

člověka. V některých případech je velmi užitečnou technikou a mnoho záleží na zkušenostech terapeuta.

Domnívám se, že dodáním energie na nemocné místo může dojít ke stimulaci těla a ovlivnění nemoci. Podle mých zkušeností není vždy tato technika dostatečně účinná a složitější problém nevyřeší.

Práce s psychikou

Základem technik pracujících s psychikou pacienta je psychoterapie. Využívá zkušeností s myšlením a jednáním lidí v různých situacích a pomocí různých technik navede myšlení pacienta k pochopení problému a podpoří jej při vyřešení dílčích problémů. Pracuje tedy také s interferenčními poli člověka a snaží se je harmonizovat a očišťovat od negativních záznamů. Tato technika je při správném provádění velmi účinná a může pomoci předejít mnoha budoucím problémům. Důsledkem psychoterapie je ovlivnění zdravotního stavu pacienta.

Zajímavou techniku pomoci lidem s jejich uzdravením již velmi dávno vytvořil Grening. Pro aplikaci této techniky se sejde skupina lidí, která se společně naladí na řešený problém a posílají léčebnou energii pacientovi. Celá skupina sjednotí interferenční pole, kterým působí, do jednoho silnějšího pole a tím pomáhají pacientům. Citliví lidé při léčení vnímají proud energie a to je známka správného působení.

Kineziologie pracuje s pacientem a s jeho reakcemi na mentální podněty od terapeuta. Základní myšlenkou léčebného postupu je nalézt v minulosti původce problému, ten si uvědomit a odstranit. Kineziolog klade pacientovi otázky a podle reakcí jeho těla např. na rukou pozná odpověď. O problému s pacientem hovoří, vysvětlí mu jej, vyjádří svůj názor a tím se pacient problému zbaví. Je to práce s informačním polem na vědomé úrovni a pacient se vlastně mentálně sám léčí.

V mnohých případech by nemocným pomohlo, kdyby se při prvním pocitu bolesti nebo při prvních příznacích nemoci zastavili a chvíli nad sebou popřemýšleli. Jde o to, uvědomit si, co negativního se v krátké době před prvními příznaky nemoci stalo, nebo jakým stresem pacient prošel. Často si ani neuvědomíme tyto negativní situace. Kdo si má pamatovat, že jsem kamarádovi nadával, že se stresuji při poslechu televizních zpráv a mnoho podobných situací. A právě tyto stresové situace jsou často příčinou naší bolesti v rameni, noze nebo kdekoliv na těle. Bolest je varování. Uvedený způsob může aplikovat každý z nás. Důležité je najít způsob, jak napravit naše negativní chování. Často pomůže odprošení, prosba za odpuštění nebo omluva. Každý podle situace musí zvážit jaký způsob volit.

Hypochondricky přemýšlející paní měla potíže, které se projevovaly v trávicím traktu, jindy v ledvinách a neustále střídaly svoje působišťe. Myšlení neustále stresovalo její nervový systém. Jednoho dne paní zakopla a zlomila si na několika místech kosti v rameni. Podle mě to byl důsledek neustálých stresů trvajících dlouhou dobu. Paní nepochopila nutnost změny myšlení, a proto se její stav nelepšil, rameno bylo bolestivé a léčení trvalo velmi dlouho. Protože nedošlo ke změně myšlení a zlomenina v rameni nebyla dostatečným impulzem ke změně životního stylu, paní v jedné nestrážené chvíli na sebe vylila vřelou vodu a popálila si celé břicho. Ani tato situace nevedla k nápravě a proto se potíže pomalu ale stále zvětšovaly. Bez změny jejího myšlení jí není pomoci.

Proto pochopení příčin nemoci je velmi důležité. Mnoho i vážných nemocí je důsledkem našeho myšlení, našeho chování, stresu a příjmu informací z okolí.

Někteří léčitelé provádí diagnostiku nemoci především v oblasti vědomí, podvědomí, v duševním a duchovním těle a v různých oblastech mimo fyzické tělo. Zabývají se diagnostikou v oblasti myšlení a psychického těla. K léčení používají různých vlnění jak

energetických tak světelných záření. Mohou to být i světelná záření různých barev apod. Vždy se jedná o působení fyzické a častěji mentální s využitím interferenčních polí. Ověřil jsem si, že tyto techniky se shodují s mými technikami. Je možné tyto techniky vzájemně kombinovat bez obavy z negativních důsledků.

Jóga je mentálním tréninkem těla a psychiky člověka. Fyzickým a duševním cvičením ovlivňuje interferenčními poli člověka stav mysli a těla a zbavuje ho nemoci. V důsledku vede k minimalizování negativních záznamů v mysli člověka, odstraňování různých psychických bloků, infekcí a toxinů. Cílem je dosáhnout klidu v mysli člověka a tím předejít nemocem. Je to technika pracující podobně jako mentální terapie a dosahuje velmi dobrých výsledků.

Mentální diagnostika a terapie vychází z toho, že člověk je vytvořen souborem interferenčních vlnění. Do tohoto souboru patří také naše pocity, myšlení a abstraktní myšlení. Proto základem myšlení je soubor vlnění tvořící nervové buňky a myšlenky, které jsou projevem odpovídajícího vlnění. Mentální diagnostika používá logických postupů k nalezení původu nemoci a terapie pak pomocí vhodně zvolených vlnění působí na vlnění člověka a normalizuje jej.

Pohled na knihy

Každý léčitel prochází vývojem ovlivněný buď učitelem, jehož zkušenosti nejprve kopíruje a později je rozvíjí dál, nebo si prošlapává cestu sám, postupně si testuje jednotlivé kroky, nalézá nové směry a pohledy a mnohdy si také vytváří své originální názvosloví. V obou směrech se léčitelé setkávají s různými technikami ať při osobních setkáních s jejich autory, nebo si o nich přečtou v knihách. V současné době jsou do češtiny překládány knihy mnoha světových autorů. Není jednoduché dát si dohromady ucelený obraz léčitelských technik, pochopit princip jejich působení a zjistit to podstatné pro rozšíření nebo ovlivnění našeho pohledu na metodiku léčení.

Můj pohled na svět a metodiku mentální diagnostiky a terapie byl korigován informacemi z mnoha knih zabývajících se psychotronikou, léčitelstvím a také odbornými lékařskými pojednáními. Domnívám se, že závěry a postupy různých směrů musí popisovat jednu jedinou skutečnost. Všechny dosavadní vědomosti lékařské vědy, klinické zkušenosti lékařů, homeopatů, jogínů, léčitelů využívajících všech možných technik, biofyziků a techniků musí umět popsat stejnou skutečnost. Jejich výsledky proto musím uvažovat. Pokud vytvořím jakoukoliv hypotézu o světě, o funkci lidského těla a o příčinách nemocí, musí být v souladu se závěry doposud známých výzkumů a pohledů. Mohu tyto závěry rozšířit o nové pohledy a skutečnosti, mohu tyto skutečnosti vysvětlit jiným způsobem, ale nemohu je popírat.

Tento pohled mě vedl k vyjádření k závěrům a myšlenkám vyjádřených různými autory v knihách. V další části kapitoly se vyjadřuji ke knihám, které mě v mém uvažování inspirovaly, rezonovaly s mými myšlenkami a pomohly mi při hledání cesty k pravdě. Je zajímavé a zákonité, že se mi dostaly do cesty právě ty knihy, které mi měly něco říci. Přiznávám, že se mi velmi těžko čtou knihy vyjadřující jednu základní myšlenku, kterou bych vyjádřil na dvou stranách, na dvou stovkách stran. Myšlenka se v knize opakuje alespoň stokrát, aby se čtenáři pořádně dostala do podvědomí. Na takto sugestivně napsané knihy si dávejte pozor a pečlivě zvažujte jejich přínos.

V rezonanci s přírodou

Zajímavý pohled na přírodu přináší ve své knize biolog H. Anderweg. Ve své diagnóze i terapii vychází z hypotézy, že všechny živé bytosti vyzářují energii v podobě vlnění odpovídající rezonanci buněk a jejich částí s okolím. Toto vlnění šířící se kolem bytostí do všech směrů je např. Rupertem Sheldrakem nazýváno morfickým polem, Wilhelm Reich toto pole nazývá orgonem a vám dobře známá aura kolem člověka vyjadřuje totéž. Není podstatné, jak takováto pole nazýváme. Důležité je, že s těmito poli dokážeme pracovat, charakterizovat je, a že umíme využít jejich vlastností, i když v současné době není na světě nikdo, kdo by jej uměl zjišťovat jiným způsobem, než použitím kyvadla. Anderweg zavedl pět parametrů, pomocí nichž dovedl stanovit vlastností těchto polí a jejich přínos pro zdraví a vitalitu všech živých bytostí. Tímto přístupem dokázal charakterizovat vitalitu stromů a celých rozsáhlých oblastí lesů a používal rezonanční terapii pro jejich léčení. Rezonance znamená stejné chování např. všech evropských dubů vysílajících stejné vibrace, které jsou jinými stromy stejného druhu přijímány. Tato rezonance stejných druhů je celosvětová a je možné, aby evropské a americké druhy měly část rezonancí stejných. Rezonance mezi odlišnými druhy, např. duby a smrky, je nepatrná a zcela bezvýznamná.

Reich zavedl pojmy **orgon** pro energii tvořící tvůrčí sílu všech živých procesů. Tato energie prospívá živým organizmům na rozdíl od zablokované životní energie – nazývané

dor nebo hyperaktivní životní energie nazývané **oranur**, která může rušit jiné druhy energie a má „ostrou, štěpící“ kvalitu. Čtvrtým parametrem pro stanovení energie živých bytostí je **Bovisova hodnota**. Je to hodnota vyjadřující spíše celistvost těla, předmětu, místa a podobně. Jedná se o propojení hmoty a ducha. Bovisova hodnota udává, jaké informace má daný systém k dispozici, jakých informací může využívat. Jiným parametrem je **procento organizace a přízpůsobenosti**, označované zkráceně **POA**. Jedná se tedy o řešení problémů a vytváření alternativ. V případě, že v okolním prostředí nejsou žádné problémy, je zdravý organizmus schopen se sám organizovat a nemá problémy. V tom případě je organizmus zdravý a hodnota POA se pohybuje v rozmezí 65 až 100%.

Podle mého názoru se jedná o charakterizování elektromagnetické energie v různých kmitočtových oblastech. Jsou posuzovány všechny oblasti nejvyšších kmitočtů vyjadřujících myšlenky i psychiku živých bytostí, vztahy mezi živými bytostmi a celistvost celé přírody na Zemi i ve vesmíru. Tím se projevuje celistvost hmoty a ducha. Protože zatím nemáme jednotné kritérium pro posouzení energie živých bytostí a neživé přírody, pokládám za vhodné přijmout těchto pět parametrů a využívat je.

Jóga

Van Lysebeth A., „Čtení o józe“:

Jóga je životní styl a filozofie jedinců, vedoucí k dosažení psychického klidu v mysli člověka za všech okolností. Mýlíte se, jestliže si říkáte, že dosažení takového stavu myslí je jednoduché a je možné jej snadno dosáhnout. Zkuste například delší dobu vnímat krásu podzimního zbarvení listnatých stromů na vaší vycházce, vnímat lásku k tomuto okamžiku a nemyslet na nic jiného. Vnímání harmonie přírody a barevného kontrastu uklidňuje vaši mysl, vědomí a podvědomí zároveň. Délka vnímání je odrazem vaší schopnosti soustředit se a ukazuje vůli chtění poznat skryté souvislosti v celém vesmíru.

Cvičení a provádění asán je pro jógu jednou z mnoha činností, které vedou k fyzickému uvolnění svalů, orgánů a funkčních systémů v těle. Vede k obnovení správných funkcí a urovnání hormonální soustavy a v důsledku těchto změn dochází ke zlepšení zdravotního stavu lidského těla. Toto je však jen počátek, u kterého mnozí lidé západní kultury zůstávají.

Velkou pozornost věnuje jóga správnému rytmickému dýchání. Zajímavé je, že jsem ověřil účinnost různých typů dýchání. Příkladem je dýchání do zad. Provádí se hlubokým nádechem tak, že zvětšující se obsah hrudníku natahuje svaly na zádech a roztahuje žebra v části zad a obratle páteře. Hrudník se neroztahuje dopředu těla. Podobně je možné dýchat do přední části hrudníku, do břicha, do spodní části zad v ledvinové oblasti případně do jiných částí. Každý typ dýchání a jeho pravidelnost příznivě ovlivňuje jiné části a funkce těla.

Významnější oblastí jógy je meditace a duchovní růst jedince. Výsledkem je uklidnění fyzického těla a dosažení psychického klidu. Ten se projevuje například tím, že člověk, chce-li, nebude mít ve vědomí žádnou myšlenku a bude ve stavu vnímání jak vlastního těla, tak i vnějšího světa. Je schopen například vnímat tlukot srdce, proudění krve v cévách a při dobrém soustředění i rytmus toku lymfy v těle. Ve stavu meditace je schopen vnímat informace z vesmírného informačního pole a transformovat je do svého vědomí a tím je převést na myšlenku a materializovat ji. Z mého pohledu mohou jogíni ve stavu meditace vnímat vlnění informací ve vesmírném informačním poli a převádět je do vlnění myšlenky ve své mysli. Jóga dokáže cvičit v jedinci koncentraci a aktivizování vnímání okolního světa a rozvíjení jeho ušlechtilých schopností.

V knize „**Jóga – omládněte s jógou za 2x7 dní**“ rozebírá Van Lysebeth především naši stravu a její vliv na činnost celého organismu. V první řadě klade velký důraz na pravidelné čištění organismu od toxických látek a zplodin rektálním výplachem a výplachem střev bylinnými přípravky. Po této přípravě doporučuje sledovat, co jíme hlavně z pohledu acidobazické rovnováhy v těle. Jedná se o dosažení rovnováhy mezi kyselinami a zásadami v těle. Tuto rovnováhu, vyjadřovanou podle stupnice pH, považuji za velmi důležitou a základní. Důsledkem dlouhodobé kyselosti v těle (nejedná se o kyselost v krvi, která je přísně regulována) je zhoršený metabolismus v buňkách, zhoršuje se jejich správná funkce a nastává jejich přeměna v buňky rakovinné. Konzumací převažujícího množství zásaditých potravin můžeme upravit kyselost našich buněk. Příkladem zásadotvorných potravin mohou uvést brambory, zeleninu, citron, rýže. Vhodnou skladbou stravy a čištěním organismu můžeme své tělo udržet bez nemocí a problémů.

Moc přítomného okamžiku

Doporučení žít v přítomnosti se objevuje nejen u jogínů, ale i u jiných autorů zabývajících se psychoterapií a léčení psychických stavů. Příkladem může být kniha „**Moc přítomného okamžiku**“ napsaná Eckhartem Tolle, žijícím v Britské Kolumbii. Žít v přítomnosti znamená převážně vnímat vše, co se děje právě teď, co vnímám a jaké z toho mám pocity. Není snad nic horšího, než když se neustále zabývám nějakou nepříjemnou událostí, stále se k ní mnohdy i po delší době vracím a nejsem schopen ji ovlivnit a vyřešit nebo si vysvětlit proč vznikla a čeho je vlastně důsledkem. Tyto negativní a nepříjemné myšlenky zaměstnávají mysl a velmi často a rychle se dostávají do podvědomí a negativně ovlivňují i fyzický stav těla. Dokážu-li vyřešit situaci, stanovit si důvody, proč nastala nepříjemná situace, zvážit, zda mohu nyní nebo v budoucnosti odstranit tyto důvody a tím snížit negativní vliv nepříjemných myšlenek, mohu se soustředit na přítomný okamžik a radovat se z něj.

Zní to neuvěřitelně a neskutečně, ale potkal jsem mnoho těch, kteří mi během asi deseti minut sdělili, jaké měli problémy včera, jaké nepříjemné pocity měly před týdnem, měsícem a někteří dodali i informace o svém zdravotním stavu během deseti i více let dozadu. Potkáte-li takového člověka třeba i za měsíc, rozhovor nebo spíše monolog se bude opakovat znovu a postupně bude doplňován novými vzpomínkami na nepříjemné události nebo novými poznatky o svém špatném a horšícím se zdravotním stavu. Po celou dobu monologu nepronesli žádnou kladnou informaci, ze které by se těšili, která by jim přinášela alespoň na chvíli radost, potěšení a která by jim mohla mírně utišit psychiku a nervový systém. Informace takto podávaná se velmi rychle dostává do podvědomí a velice těžko se z něj odstraní. Velmi často se stává, že řeknu-li že mi bude ráno bolet břicho, tak se to opravdu stane. Moc podvědomí je velice silná. Jistě znáte, že když máte někam odcestovat, a potřebujete se vzbudit, stačí si večer před spaním několikrát říci, kdy se chcete vzbudit. Klidně usnete a opravdu se vzbudíte včas. Tolle ve své knize podrobně objasňuje reakce našeho těla na naši mysl a zvýrazňuje význam ego používaného k označení falešného já. Ego vytváříme tím, že se nevědomě ztotožňujeme se svou myslí. Pro naše ego neexistuje přítomný okamžik. Vždy se týká minulosti, vyjadřuje to, co bylo, čeho jsme dosáhli, jak jsme dobří apod. Podobně se naše mysl upírá dopředu, jak budeme vynikat nad své okolí, jak jsme dobří a čeho chceme dosáhnout.

Doporučuji proto žít a vnímat v přítomném okamžiku co nejdéle. Umění naslouchat je dar. Mnoho lidí v dnešní době neumí naslouchat druhým ani sobě. Jsou silně soustředěni na svou mysl a nevnímají druhého člověka pod povrchem myslí a slov. V takovém případě se dialog velmi rychle mění na monolog a pro výměnu názorů ztrácí smysl.

999 otázek a odpovědí na cestě poznání

Eduard Tomáš se ve své knize „999 otázek a odpovědí na cestě poznání“ zabývá duchovní tematikou. Kniha je určena zájemcům o poznání sama sebe a o život v Pravdě. Pravda se nikdy nezmění. Neplatí pro ni ani minulost, ani budoucnost. Žije v přítomnosti. Pravda je jak životem, zdrojem a základem, tak i sumou této jednoty včetně jogína, který se na venek jeví jako její nástroj. To znamená, že jsme součástí Pravdy, kterou hledáme. Při hledání Pravdy musíme najít především sami sebe. Dlouhodobou meditací můžeme uklidnit svou mysl i tělo. Cílem meditace je nalezení Pravdy, klidu v mysli a zvýšené citlivosti vnímání sebe, přírody i celého světa. V tomto stavu nemáme v mysli žádné myšlenky a soustředíme se na vnímání. Toto je cílem všech známých způsobů meditací jogínů i jiných osob. Hledání a poznání se promítá celým mým životem. Je to základ vědecké práce. Odměnou je pocit radosti z nalezení souladu mých představ se skutečností ověřenou experimentem nebo důkazem. Změna v mé psychice byla podpořena mým zájmem o psychotroniku a soustředěním mnoha důkazů o její funkčnosti. A naopak provádění psychotronických pokusů a mentálního působení posílilo zklidnění psychiky a ovládání myšlenek. Důsledkem přeměny mojí mysli je klid ve vědomí a vnímání přítomného okamžiku. To vše se potom odráží v mém podvědomí, které málo ovlivňuje mou mysl a funkci těla.

Šance

Ve své knize Lydia Tolčinskaja popisuje techniku nazvanou Šance pracující s lidským organizmem na buněčné úrovni pomocí vhodně volených tělesných a duševních cvičení. Hlavní strukturální jednotkou, na kterou je soustředěná mysl a pozornost a k níž směřuje naše úsilí a poznání, je živá buňka. Většina cvičení jsou duševní povahy nebo ovlivňují psychiku člověka. Poznání v tomto oboru je popsáno velmi pěkně a působivě. Je zaměřeno na stres, podvědomí, vědomí a jsou vysvětleny cesty pro kladné ovlivnění těchto oblastí. Tuto knihu mohu doporučit všem, kteří hledají vlastní cestu udržování svého zdraví a hledání psychického klidu a pohody.

Mayský kód

Barbara Clow se ve své knize zabývá astrologií a zařazuje historické události do časové souvislosti podle mayského kalendáře. V knize je ukázán nový pohled na názory a představy Mayů před více než tisícem let. Jde hlavně o mayský odkaz časového zrychlení a evoluční vývoj světa v představě švédského biologa Carl Johana Callemana. Přemýšlel o tom, jak mohli staří Mayové vědět o evolučních cyklech, protože moderní věda je objevila teprve během posledních dvou set let a v posledních padesáti letech dospěla k velmi dobré shodě zaznamenaných velkých čísel v Mayském kalendáři s daty přechodu kosmologické a evoluční vědy. Toto pojetí tak zvaného inteligentního plánu je odlišné od Darwinovské teorie evoluce, kdy vesmír vytvořily náhodné a nepřímé síly pomocí mechanismu zvaného přirozený výběr. Podle teorie inteligentního plánu vesmíru existuje vědomá síla (někdy nazývaná Bůh), která všechno navrhla a řídí včetně procesu přirozeného výběru. Z mého pohledu je možné sestavit celý svět zhmotněním vlnění s nepředstavitelně složitým spektrem. Podívejme se například na

vytváření molekul látek. Atomy jednotlivých prvků se sestaví do složité molekuly tak, že jako celek mají minimální energii. Pro přeměnu molekul je třeba dodat vnější energii, změní se silové uspořádání mezi atomy v molekule a dojde k přeměně či deformaci tvaru původní molekuly. Toto se děje i v buňkách lidského těla příchodem například viru. Vir svým uspořádáním a elektromagnetickým polem uvnitř i ve svém okolí způsobí změnu polohy atomů a molekul v buňce, dojde ke změně charakterizované menší celkovou energií a buňka se deformuje. Záleží však na tom, zda takováto deformace změní funkci původní buňky či ne. V případě, že k takovéto deformaci dojde, v člověku se změní funkce buněk a vzniká nemoc.

Podobným způsobem dochází i k vytvoření dvou-šroubovicové struktury DNA v jádrech buněk. Podle současné vědy se jen 10-15 procent lidské DNA používá pro biologické procesy a zbytek se říká nekódující DNA. Proč by se však v naší genetické struktuře objevovalo tak velké množství tzv. „balastu“, který nám k ničemu neslouží a nemůžeme jej využít. Z pohledu přírody to není možné a takto uložené informace jsme ještě nerozluštili a nevíme, co vyjadřují. Myslím si, že mnoho informací a dat z dřívějších a možná i budoucích událostí je zakódováno právě v těchto oblastech DNA. To může být důvod, že někteří lidé mají schopnosti diagnostikovat původ nemoci, jsou jasnovidní nebo mohou transformovat informace uložené v nekódujících částech DNA u sebe, nebo u jiných lidí. Je představitelné, že za některých předpokladů je možné probudit vědění uchované ve struktuře DNA, odblokovat traumatické blokády a sladit se s přírodou. Toto odblokování může nastat pomocí našeho vědomého působení, nebo jak uvádí B. Clow působením vesmírného vlnění nebo postavením planet a hvězd, tedy vesmírné struktury. Uvědomte si, že vaše negativní myšlenky působí v buňkách jako infekce (můžeme ji nazvat psychickou infekcí) a mění funkci vašich buněk. V případě, že se psychická infekce dostane do struktury DNA, mitochondrií nebo jiných buněčných struktur, zhorší se funkce buněk, buňky se špatně vyživují a čistí a to může být důvodem vzniku rakoviny. Nemůžete tedy vyhrát bitvu proti rakovině, pokud nesladíte emoce a myšlenky se svými buňkami a ty pak léčí celé vaše tělo a ono se může vypořádat s rakovinou.

Celou knihou Mayský kód a v mnohých jiných knihách se používá pojmu rezonance. Je to pojem významný a je základem mého pohledu na svět, na činnosti buněk, orgánů a i vyšších přírodních i společenských struktur. Britský archeolog Paul Devereux nedávno učinil úžasný objev v paleolitických jeskyních. Hlavní paleolitické jeskyně jsou vyzdobeny různými tečkami, čarami a symboly barvy červeného okru a černé. Tyto hrubé symboly označují akustické vlastnosti stalaktitů a stalagmitů, jako by krápníky byly akustické píšťaly varhan. Tato značky ukazují, do kterých stalaktitů a stalagmitů je nutné udeřit, aby se v jeskyni vytvořily různé tóny. Devereux také našel mnoho důkazů o akustické vědě v interiéru kamenných chrámů.

Zajímavé jsou například techniky léčení zvukem. Jedním příkladem je technika Johna Beaulieu, který pro fyzické léčení používal ladiček. V těle člověka harmonizuje frekvence orgánů pomocí kalibrovaných ladiček a upravuje frekvence jakéhokoliv orgánu, který není v rovnováze. Touto metodou je možné docílit téměř okamžitého buněčného hojení. Pacienti se vyhýbají této formě léčení, protože správné vibrace velmi rychle otevírají i emocionální blokády. Na podobném principu mohou pracovat techniky používání kamenů, jeskyní, různých rezonátorů, barev a mnoho jiných. Podíváme-li se například na naše buňky, můžeme si představit, že jsou takovými rezonátory, kmitajícími na různých frekvencích od kosmického záření pro jednotlivé atomy až po nízké kmitočty pro sestavu buněk ve velkých orgánech.

Knihy Barbary Clow přináší zajímavý pohled na Mayskou vědu o časových cyklech zasazenou do evolučního vývoje světa a přináší některé podporující informace pro můj pohled na svět, na základ přírody a života objasňovaný v jiné kapitole této knihy.

Na druhé straně života

V knize Na druhé straně života E. E. Valarino velmi působivou formou uvádí strhující výpovědi lidí, kteří mají z vlastní zkušenosti zážitky z blízkosti smrti. Současně jsou v knize shrnuty názory a vlastní hypotézy významných odborníků z různých oborů k tomuto fenoménu. Kniha je psána působivou formou a vcelku pěkně charakterizuje současné názory odborníků na zážitky z blízkosti smrti. Jistě namítnete, že tyto zážitky, i když je prožila početná a statisticky významná skupina lidí, jsou jednostranné a nikdy se nemůžeme nic dozvědět o pocitech a zkušenostech těch, kteří se již na svět nevrátili. Je to pochopitelné. Ale, je ovšem velmi zajímavé, že u velkého množství lidí jsou popisované pocity stejné nebo velmi podobné. V tomto případě je rozumné tento fenomén vzít v úvahu a zařadit jej do mozaiky současného vědění a znalostí. Všimněme si těchto společných stádií uváděných lidmi se zkušenostmi z blízkosti smrti.

1. Daná osoba má pocit, že opouští své tělo a vidí jej z určité výšky nad ním. Tento pocit se liší například od pocitu v mých vzpomínkách, kdy jsem několikrát pocíťoval, že vybuzením jistých vnitřních sil jsem schopen se pomalu vznést a měl jsem pocit plavání ve vzdušném prostoru v místnosti. Při takové levitaci jsem však své tělo neviděl, nebo jsem se na sebe ve vzduchu mohl pođívat a uvědomovat si své pocity. Návrat z tohoto stavu byl pomalý a klidný. V žádném případě ve mně nevzbuzoval nepříjemné pocity nebo stres. Levitace je však fenomén z jiné oblasti zvláštních pocitů a stavů.
2. Průchod tmavým tunelem někdy doprovázený příjemným nebo nepříjemným zvukem.
3. Jasně světlo, zklidňující a objevující se na konci tunelu.
4. Setkání se světelnou bytostí, představující lásku. Při tom lidé se zkušenostmi z blízkosti smrti pocíťují nekonečné štěstí, radost a klid ve své mysli.
5. Setkání se zemřelými milovanými lidmi nebo bytostmi.
6. Vize světelného města s intenzivním jasem.
7. Opakování životních údobí bez časových a prostorových hranic.
8. Přístup k poznání a informacím v univerzálním informačním poli vesmíru. Lidé nabývají pocitu, že jsou součástí harmonického celku, v němž mají určité místo a chápou všechny souvislosti a význam fungování vesmíru.
9. Objevují se jistá zpodobnění omezení nebo hranic, jejichž překročení by znamenalo nemožnost návratu k životu.
10. Dobrovolný nebo nucený návrat k životu.

Ve dvou kapitolách je velmi pěkně vysvětlován život, funkce buněk a buněčných systémů, vědomí, myšlení a jiné oblasti z pohledu současného vědění jak filozofického tak fyzikálního. Důraz je kladen na informaci a na její různé formy. V knize je také přiblížena hypotéza založená na nadsvětelném vědomí, jehož podstatou je pole tachyonové nebo nadsvětelné hmoty patřící ke skutečnému základu vesmíru. Náš svět podle Dr. R. Dutheila je pouhou podsvětelnou holografickou projekcí. Oba pohledy mohou za určitých předpokladů vysvětlovat mnohé fenomény z psychotroniky i jiných oblastí. Zážitky z blízkosti smrti nejsou výjimkou. Na jiných místech této publikace jsem vysvětloval můj pohled na vesmír a vyslovil z pohledu současného vědeckého poznání nesnadno pochopitelnou hypotézu. Hypotéza je založená na existenci elektromagnetického vlnění různých kmitočtů a soubor těchto vlnění tvoří složité interferenční pole a celý vesmír. Hmota, atomy a všechny částice v kvantovém světě jsou jen projevem tohoto interferenčního pole. Lidské tělo, jeho buňky i složky neživé přírody jsou projevem interferenčního pole nižších kmitočtů, a to těch, které v současné době odpovídají rozměrům elektronu a větších doposud známých částic, buněčných celků a orgánů. Myšlení a vědomí živé hmoty je projevem interferenčních polí vyšších kmitočtů, projevem těch polí, které doposud neumíme změřit ani charakterizovat.

Pomocí takových interferenčních polí a rezonanční teorie je možné zážitky z blízkosti smrti vysvětlit.

Podle mého názoru v okamžiku blížící se smrti dojde k uvolnění stresů a neklidu v mysli a tím se vrátí již zapomenutá schopnost vnímat interferenční pole vesmíru. V tomto poli jsou uchovány všechny naše zážitky, zkušenosti a vědomosti a proto je možné při uklidněném vědomí i podvědomí projít obrazem našeho života. Toto je ovšem možné nejen v okamžiku v blízkosti smrti, ale i kdykoliv během života. Pocity pobytu mimo tělo vznikají v naší mysli zviditelněním informací v interferenčním poli odpovídající vzdálenému pohledu na nás samotné. Při zviditelnění informací o našich známých zemřelých bytostech vnímáme v mysli jejich přítomnost případně i komunikaci s nimi. Po uklidnění naší mysli budeme mít v sobě pocit lásky k sobě a celému světu a pocit radosti. Návrat zpět k životu je podmíněn stupněm narušení našeho interferenčního pole a možností obnovení funkce našeho těla. Zážitky lidí z blízkosti smrti podle mého názoru existují a je možné je vysvětlit pomocí hypotézy o existenci interferenčního pole vesmíru.

Za základ vesmíru považuji interferenční pole, které je jinými autory popisováno v oblasti vědomí a podvědomí pomocí tachyonové nebo nadsvětelné hmoty. Popis je velmi podobný, ale hmotu v mé hypotéze nahrazuje vhodně uspořádané interferenční pole.

Uzdravení rodových kořenů

Uzdravení rodových kořenů se zabývá zajímavou oblastí pomoci nemocným v několika oblastech. Kenthal McAll přináší mnoho případů, které svou metodou pomohl pacientům vyřešit. Jako lékař prozkoumal psychiatrická onemocnění a celý svůj život působil jako psychiatr. Podle jeho slov má mnoho emocionálních problémů své kořeny v biochemické nerovnováze, kterou je možné léky vyléčit. Mnoho hlubokých citových zranění však potřebuje odlišný způsob léčby a láskyplnou oporu křesťanského společenství. Mnoho jeho pacientů trpělo psychickou nemocí vyznačující se syndromem spoutanosti. Tento syndrom vyjadřuje stav lidí, kteří žijí do větší či menší míry pod vlivem někoho jiného – buď žijícího či zesnulého, známého či neznámého. Rozlišení tohoto stavu od jiných příčin nemocí je to nejdůležitější, co musí léčitel zjistit. Ve všech případech používal terapii spočívající na modlitbě případně jistého počtu mší. Soustředění na osobu spoutávající pacienta (mnohdy i bez jeho přítomnosti nebo vědomí) vedlo k uvolnění negativního zápisu v mozku pacienta a k odstranění potíží. Jako každý pacient tak i každý případ je individuální a vyžaduje samostatný postup. Postup a výsledky léčení jsou zajímavé a určitě si zasluhují pozornost. Podle mého názoru terapeutický postup vede k uklidnění mysli, odstranění stresů, uvolnění záznamů negativních myšlenek v mozku a odstranění psychických bloků. Nemáme-li jiný způsob léčby psychických problémů, je tato metoda jednoduchá a účinná.

Na frekvenci čínské medicíny

Petr Hofman ve své knize vysvětluje a popisuje svůj postup léčení pacientů podle zkušeností a postupů starých čínských lékařů. Ty se opírají o dlouholeté empirické zkušenosti a o ověření svých postupů na mnoha pacientech ve své zemi. Metodika je založena na trpělivém celostním posuzování symptomů nemoci nebo stavu pacienta. Z empirie pak stanoví diagnózu vycházející z porušení rovnováhy energií jin a jang v některých meridiánech. Léčba spočívá v doporučení bylinek v podobě bylinných přípravků pro

vyrovnání zjištěné nerovnováhy. V knize je velmi dobře vysvětlen přístup k léčení a za významný pokládám pohled na naši psychiku a možnosti jejího zklidnění. Klid v naší psychice a nervovém systému je v souladu s mým poznáním a změnu v myšlení pacientů a přístup ke svému okolí považuji za nejdůležitější stránku jakékoliv léčby a odstraňování příčin nemocí. Čínská medicína sleduje změnu funkce systémů těla a jeho funkčních částí. Tento pohled mě inspiroval hlavně pro hledání fyzikální podstaty nerovnováhy energií jin a jang na buněčné úrovni případně na ještě jemnějších tělesných strukturách.

Filozofie nemocí

Mentální terapie popisovaná v této knize není na světě nic nového. Používali ji v Tibetu, Číně, Indii a v jiných asijských státech. Měla jinou podobu a v mnohých případech terapeuti používali svůj vlastní slovník mentálních doporučení nebo různé podoby meditací. Zajímavou je však filozofie nemocí, říkájící, proč nemoc vznikla, proč došlo ke změnám na fyzickém těle. Vyřešením těchto otázek je možné dojít k původu nemoci.

Zajímavou filozofii nemocí popisuje Petr Novotný ve své stejnojmenné knize. Vychází ze dvou nejvýznamnějších psychických komponent lidské bytosti, kterými jsou ego (Já) a nevědomé psychické procesy. Mezi egem a nevědomím vznikají rozpory a v jejich důsledku je ego podněcováno ke korekcím. V jistém smyslu bývá bytost egem okupována a zneužívána, takže nevědomí koriguje ego například prostřednictvím bolestivého příznaku nemoci. Nemoc je tedy projev negativního psychického projevu lidské bytosti.

Ego se mylně považuje za vládce celé bytosti, ale je spíše jejím místodržícím nebo sluhou. Nevědomé psychické procesy někdy až vehementně tlačí na ego a nutí je ke korekcím. Někdy však tak intervenují ve prospěch ega, a to v mnoha dimenzích a podobách. Intuice například egu umožní, aby úspěšně obešlo nepřekročitelné překážky a vyhnulo se nebezpečí, aby poznávalo bez zkušenosti, aby našlo životní cíle a smysl života. Intuice naláká ego i na slepé cesty, vrhne je do neřešitelných situací, vmanévruje je do fatálních konfliktů a nehod, zablokuje jeho schopnosti apod. Tolik k několika myšlenkám z knihy filozofie nemocí.

Problematika popisovaná v této knize je v souladu s mými představami a zkušenostmi. Velmi pěkně a srozumitelně vysvětluje příčinu nemocí a na příkladech přiblíží některé příčiny známých nemocí.

Některé mentální pojmy

Energie živých organismů

Lidské tělo, všechny živé organismy a buňky neživé přírody jsou projevem elektromagnetických vlnění různých kmitočtů a fází vln. Jedním z parametrů, charakterizujících elektromagnetické pole, je energie, což je schopnost pole něco vykonat s nejelementárnější částicí na světě, a tou je pohybující se elektrický náboj. Většinou pozorujeme celkovou energii sestávající z dílčích energií. Energii lidského těla můžeme rozdělit do několika skupin. Toto rozdělení navazuje na znalosti vnímané již v období šest století před Kristem nebo ještě daleko dříve. Již Lao-Tse ve své knize uvádí pro všechny živé bytosti magické číslo 8. Více se dozvíte v knize L. Kříže a M. Koukala „Povídání o magických energiích“. Toto číslo charakterizuje základní rozdělení energií živých organismů (lidské tělo nevyjímaje) podle kmitočtů vln. Protože vlnění nemá jeden charakteristický kmitočet, můžeme hovořit o kmitočtovém spektru vlnění nebo jen o spektrální oblasti. V Číně nazvali jednotlivé spektrální oblasti astrálními energiemi, které pojmenovali podle pocitů, které jednotlivé energie vytvářely. Je zajímavé, že vezmete-li jednotlivá čínská označení v podobě jak je Číňané vyslovují, zjistíte, že spektrum vlnění zvuku je velmi podobné spektru příslušné astrální energie.

Mnohdy jsou používány různé mantry, meditace a jiné techniky k posílení některých oblastí astrálních energií v člověku. Vznikly na základě vjemu citlivých lidí před mnoha a mnoha lety. Příkladem je známá slabika „ó-m“. Ta posiluje fyzické tělo a menší energií duševní a duchovní tělo. Při pravidelném opakování dochází k harmonizaci všech těl, posilování zdravotního stavu a vede k získávání psychického klidu v mysli. Podobně pomalé opakování písmen „i-e-o-u-a“ působí na posílení všech astrálních energií kromě energií duševního těla. Podobných působení může být víc. Je však problematické stanovit složení astrálních energií (kmitočtových spekter) přesně podle potřeby pacienta. Proto je vhodné při používání manter poradit se s duchovním léčitelem.

Jednotlivé astrální energie jsou často přiřazovány k vyzařování planet nebo souhvězdí. Je to pochopitelné, protože planety nebo hvězdy vyzařují vlnění určitého kmitočtového spektra. Je proto jen otázkou trpělivosti nebo citlivosti jedinců nalézt vhodná spektra mezi zářením planet a hvězd. Přehled astrálních energií je uveden v následující tabulce.

	Čínské značení energií		Vyzařování planety nebo hvězdy	Odpovídající mezony
1	乾	ČCHIEN tvoření	Merkur	$+\pi$
2	坤	KCHUN dovršení	Země	$-\pi$
3	兑	TUEJ rozdělení	Saturn	$+\mu$
4	坎	KCHAN ponoření	Kometry – radioaktivita	$-\mu$
5	巽	SUN zmenšení	Mars	$+a$

6	震	ČEN podnícení	Souhvězdí Vah (Hadí síla)	-a
7	離	LI spojení	Venuše – (síla čchi, Khi)	+k
8	艮	KEN trvání	Slunce - prána	-k

Vlnění, které tvoří živé organizmy, jsem ztotožňoval s množstvím mezonů, dopadajících na zemi. Jejich označení bylo π , μ , a , k . Pro charakterizování energie přírody nebo geopatogenních zón v našem okolí jsem stanovoval jejich vzájemný poměr. Každý mezon má kladný nebo záporný náboj. Celkem rozeznávám 8 mezonů odlišných vlastností. Energii jednotlivých mezonů mohu přímo ztotožnit s astrálními energiemi podle čínského rozdělení tak, jak je to uvedeno v předchozí tabulce. Pro jednoduchost jsem jednotlivé astrální energie lidské bytosti označil číslicemi vzestupně podle vztahu k funkčním částem těla. Označení je přehledně uvedeno v následující tabulce.

Energie	Ovlivňovaná část těla	Veličina pro posouzení energie
1	Fyzické tělo	Bovisovy hodnoty energie
2	– funkce buněk a tkání	
3	Fyzické tělo	
4	– regulační a funkční systémy	
5	Duševní tělo	procento organizace a přizpůsobenosti (POA)
6		
7	Duchovní tělo	orgon
8		

Lidské tělo tedy rozdělují na tělo fyzické, duševní a duchovní. Fyzické tělo zahrnuje buňky a orgány těla, všechny regulační a funkční systémy. Duševní tělo reguluje vyšší systémy a vytváří pocity a vjemy. Duchovní tělo pak souvisí s myšlenkami, zkušenostmi a cíli člověka v jeho životě.

Pro posouzení velikostí astrálních energií jsou v tabulce uvedeny jiné použitelné parametry. Pojmy byly zavedeny francouzem Reichem pro hodnocení živé přírody. Bovisova hodnota je hodnota vyjadřující spíše celistvost těla, předmětu, místa a podobně. Jedná se o propojení hmoty a ducha. Bovisova hodnota udává, jaké informace má daný systém k dispozici, jakých informací může využívat. Procento organizace a přizpůsobenosti (POA) odpovídá schopnosti řešit problémy a vytvářet alternativy. V případě, že v okolním prostředí nejsou žádné problémy, je zdravý organizmus schopen se sám organizovat a nemá problémy. Orgon je pojem pro energii tvořící tvůrčí sílu všech živých procesů. Tato energie je projevem živých organizmů a charakterizuje jejich schopnost materializovat vlnění 7 a 8 astrální energie a vznik duchovních myšlenek. Kromě energií kladně působících na živý organizmus Reich zavedl také dva druhy energie nazývané dor, charakterizující zablokovanou životní energii, nebo hyperaktivní životní energii nazývanou oranur, která může rušit jiné druhy energie a má „ostrou, štěpící“ kvalitu.

Hovoříme-li o tom, že astrální energie má určité kmitočtové spektrum, můžeme hledat, jaké spektrum mají funkční části těla nebo jednotlivé astrální energie. Je zřejmé, že svaly, kosti orgány mají velké rozměry, a proto bude jejich spektrum v oblasti nízkých kmitočtů. Rozměry buněk jsou opět menší, a proto jejich spektrální oblast je posunuta k vyšším kmitočtům. Kmitočty regulačních a funkčních systémů lidského těla jsou posunuty výše, než

jsou kmitočty buněk. Přejdeme-li do oblastí duševních a duchovních těl případně vyjádříme kmitočtová spektra našich myšlenek, budou kmitočty jejich vlnění ještě vyšší, než fyzického těla. Vyjádříme-li fyzikálně jednotlivé spektrální oblasti velikostí kmitočtů příslušných vlnění, dostaneme výsledek podle následující tabulky.

Astrální energie	Kmitočtové spektrum	
	od kmitočtu [Hz]	do kmitočtu [Hz]
1	10^0	10^{15}
2	10^{15}	10^{30}
3	10^{30}	10^{40}
4	10^{40}	10^{50}
5	10^{50}	10^{65}
6	10^{65}	10^{80}
7	10^{80}	10^{90}
8	10^{90}	10^{100}

Z tabulky je zřejmé, že kmitočty jsou nepředstavitelně vysoké a současná fyzika je neumí vysvětlit. Délka vlny kmitočtu 10^{100} Hz je 10^{-40} m a to znamená, že vlny se šíří větší rychlostí, než je rychlost světla, nebo mají kruhovou polarizaci (vlna šířící se po spirálové dráze) a rychlost světla limituje rychlost ve směru šíření energie, která je menší, než šíření energie vlny po spirálové dráze. Jednotlivé astrální energie tedy můžeme rozdělit podle kmitočtové oblasti vlnění.

Z mojí zkušenosti mohu konstatovat, že scény, na které se díváme ve filmu, televizních pořadech (především hudebních) a při jiných příležitostech mají odlišné velikosti astrálních energií. Televizní hudební pořady jsou velmi často charakterizovány scénou modré barvy, která hýjí různou sytostí, neustále se mění jas modré barvy a maximální intenzita rychle bliká a při tom rychle krouží po scéně nepředvídatelnými cestami. Pohled na takovou scénu ve mně vyvolává velmi nepříjemný a dráždivý pocit, rychle musím zavřít oči. I přes zavřená víčka vnímám blikající dráždivý pocit. Ten pomine buď odchodem z místnosti, nebo zakrytím očí dlaněmi tak těsně, že dále vnímám temno případně mírné příjemné jasové proměny týkající se duševního rozpoložení a ne televizního pořadu. Tento vjem dráždivého pocitu spontánně slyším od lidí s častými migrénami bolestmi, nebo od citlivých lidí. Na základě této zkušenosti jsem sestavil tabulku astrálních energií pro různé scény. Klidná scéna bílé barvy obsahovala vyrovnané všechny astrální energie a ty tvořily energetickou úroveň 100%. Neuvažuji o pořadech nekvalitních, majících minimální velikost většiny astrálních energií.

Charakteristika scény	Astrální energie [%]							
	1	2	3	4	5	6	7	8
klidná bílá	100	100	100	100	100	100	100	100
klidná červená	80	90	100	100	100	100	60	50
klidná žlutá	90	100	100	100	100	55	40	40
klidná zelená	85	90	100	100	100	65	50	50
klidná modrá	100	100	70	70	55	50	40	40
blikající červená	85	90	100	75	65	50	30	20
blikající žlutá	90	100	100	100	60	45	30	20
blikající zelená	80	90	100	100	60	50	20	15
blikající modrá	100	100	50	40	30	20	5	1

U klidných scén barva mírně snižuje duševní a duchovní astrální energie s výjimkou klidné modré barvy. Ta ponechává jen první a druhou astrální energii a negativně nepůsobí

jen na fyzické tělo. Blikající scény výrazně snižují duševní a duchovní astrální energii. U modré blikající scény je tento pokles největší a tyto scény výrazně negativně působí na myšlenkové pochody lidí.

Z uvedeného vyplývá, že zábavní průmysl vytváří pořady negativně působící na podvědomí lidí v duševní a duchovní oblasti a je také možné, že lidé podvědomě žádají takové pořady a sledují je. Mnoho z lidí neumí své podvědomí vyčistit nebo svými myšlenkovými pochody nedovolí podvědomí přijímat takové negativní působení. Výsledkem je pak podvědomý neklid, který může vést k porušení rovnováhy fyzického těla.

Pro porovnávání astrálních energií, nebo pro posuzování stavu živého organismu je vhodné zvolit skupinu parametrů, které je možné psychotronicky určovat. Podle mých zkušeností sleduji následující parametry:

- velikost energie,
- rovnováha energií jin-jang,
- smysl rotace,
- fázová rychlost šíření vlnění.

Velikost energie

Velikost energie jednotlivých astrálních energií můžeme posuzovat podle stupnice v jednotkách 10^x . Veličina x charakterizuje exponent mocniny se základem 10 a umožňuje zjednodušit stupnici pro měření a zpřesnit určení velikosti průměrné energie ve zvolené oblasti. Tento postup se mi zdá jednodušší a přesnější ve srovnání s veličinami zavedenými Reichem. Jednou z částí diagnostiky stavu pacienta je stanovení velikosti průměrné energie celého těla nebo energie všech astrálních energií. U malých dětí se mi osvědčilo stanovit průměrnou energii těla. U zdravých dětí se pohybuje v rozsahu x od 80 do 150. Takové děti nemají žádný problém na fyzickém těle ani na duševním a duchovním těle. Takovou diagnostiku používám i u dospělých pacientů.

Zajímavým příkladem je novorozenecká žloutenka u dětí těsně po narození. Zdravě se vyvíjející děti mají před porodem celkovou energii $x = 120$. U většiny dětí těsně po porodu energie klesá na hodnotu 10 a zároveň funkčnost jater je 30%. To se projeví zvýšenou úrovní bilirubinu v krvi a novorozeneckou žloutenkou. Stav jater se postupně normalizuje nebo se používá světelné záření pro odstranění zhoršené funkce jater. Podle mých zkušeností dochází v mozku k záznamu stresu vzniklého porodem a tento se během několika dní postupně ztrácí a stav se normalizuje. Dojde současně i k nárůstu energie na úroveň před porodem. V mnoha případech jsem použil frekvenční terapii k odstranění porodního stresu. Energie během několika hodin vzrostla na úroveň před porodem a dítě novorozeneckou žloutenku nedostalo.

Posouzení stavu dítěte podle velikosti jeho energie je velmi výhodné. Často tento způsob používám i v případě dítěte v období jeho vývoje během těhotenství. Samostatně posoudím stav průměrné energie matky a dítěte. Je-li nad 100, je vše v pořádku. Setkal jsem se také s případem, že matka v sedmém měsíci těhotenství měla velikost energie 45 a dítě 10. U matky jsem zjistil zhoršenou činnost sleziny ovlivňující odstraňování starých červených krvinek, vznik mírné anémie a snížení obsahu kyslíku v krvi. Anémii u matky lékaři zjistili z rozboru krve. Vyšetření také ukázalo na srdeční arytmiu u dítěte. Hledání příčiny tohoto stavu mě dovedlo až k dítěti, které ovlivňovalo zdravotní stav matky. Dítě mělo infekci na plicích a snížený srdeční výkon na 30%. Odstraněním infekce se výkon srdce normalizoval a dokonce problémy matky se odstranil. V tomto případě jsem použil léčbu interferenčními poli do oblasti plic dítěte a mentální čištění buněčného prostoru. Na závěr jsem diagnostikoval nápravu funkce plic a srdce dítěte a všechny problémy matky. Druhý den bylo provedeno

lékařské vyšetření dítěte a byl konstatován normalizovaný stav bez arytmií. Velikost energie dítěte druhý den byla 150 a energie matky se zvýšila na 90.

Považuji za velmi významné udržet energii dítěte na úrovni větší než 100. V mnoha případech jsem pomáhal zvýšit energii dítěte i matky. Pokud se dítě vyvíjelo dobře a mělo velkou energii, celé těhotenství bývá bez problémů a narozené dítě je klidné, vnímá celý svět a jeho paměť se plní velkou rychlostí novými událostmi. Je navenek i v mysli klidné, nemá žádné problémy a je to na něm vidět. A při tom jde o velmi málo. Na začátku těhotenství provést kontrolu celkové energie matky a je-li malá, je vhodné provést buď mentální odstraňování psychických toxinů z mozku nebo čištění mozkových buněk od toxinů, infekcí nebo zplodin činnosti těla. Pokud nemáte možnost udělat mentální terapii, je možné pravidelně uklidňovat nervový systém například meditací, těšit se na dítě, mluvit s ním a vystříhat se infekcí a jiných nemocí. Je to velmi důležité a projeví se to na vaší radosti z narození zdravého dítěte a nového života.

Druhou možností je stanovení velikostí jednotlivých astrálních energií pacienta charakterizující oblast, ve kterých je třeba hledat problém, nebo které oblasti je nutné energeticky posílit. Většinou jsou nevyrovnané i u zdravých lidí. Podle těchto energií hledám příčinu problému a vždy začínám hledat od energií v oblastech 7 a 8. Pro pomoc pacientovi je možné stanovit úroveň astrálních energií potřebných pro léčení. Terapie pak spočívá v pravidelném mentálním dodávání těchto astrálních energií nebo je možné najít takovou bylinnou směs, která má potřebnou skladbu astrálních energií. Je možné také použít technických prostředků pro vytvoření potřebného léčebného spektra. Při správném léčebném zásahu dochází k dlouhodobému zvýšení celkové energie pacienta.

Čakry

V čínské medicíně, v józe i v jiných psychotronických technikách se hovoří o čakrách, jako bodech na těle, kterými do těla proniká kosmická energie. Jakákoliv nemoc se projevuje bloky na čakrách a výrazným poklesem energie v těchto bodech. Oponenti psychotroniky a nekompromisní zastánci klasické medicíny nepřipouštějí existenci čaker a teorie o nich pokládají za projev šarlatánství.

Pokusím se v souladu s hypotézou o společném principu vesmíru přiblížit charakteristiku čaker a jejich význam v mentálním léčení. Každý atom, molekula, buňka a také tkáň jsou tvořeny souborem vlnění. Z toho plyne, že kdekoli v prostoru existuje soubor vlnění od všech atomů lidského těla. Je samozřejmé, že jsou přítomna vlnění i od všech ostatních živých i neživých materiálů. Tato vlnění spolu interferují a výsledkem je součet všech vlnění. V případě, že ve vybraném bodě v prostoru je amplituda všech vlnění stejná, například v maximu, bude v tomto bodě velikost energie odpovídat součtu amplitud všech vlnění. Proto v tomto bodě bude energie vysoká a odpovídá součtu energií všech vlnění. V jiných místech jsou amplitudy vlnění různé. Některá jsou v maximu, jiná v záporném maximu, jiná mají náhodnou amplitudu mezi maximem a minimem. Součet takových vlnění je nulový a energie v tomto místě bude také nulová. Interference dvou vlnění s blízkými kmitočty vytvoří zázněje s kmitočtem daným rozdílem kmitočtů dvou vlnění. Hudebníci to znají při ladění strunných nástrojů.

Na uvedeném principu existuje kolem těla člověka interferenční pole sestávající ze součtu vln různých kmitočtů odpovídajících kmitání atomů, molekul, buněk, tkání apod. Toto vlnění je v těle synchronizováno a z toho důvodu jsou na těle místa s maximální energií – čakry a pak je kolem těla velké množství bodů se zvýrazněnou energií – podružné čakry. Struktura vlnění tedy vytvoří interferenční pole s body s výrazně vyššími velikostmi energie. Při

porušení činnosti orgánu nebo části buněk se struktura interferenčního pole poruší a v některých bodech energie poklesne – psychotronicky vyjádřeno, vznikne blok v těchto bodech.

Z toho vyplývá, že čakry existují a jsou projevem činnosti lidského těla. Při správné funkci mají vyšší úroveň energie. Mohou být přínosem pro funkční diagnostiku těla. Problémem však je, že tato vlnění současná fyzika neumí měřit a proto je teorie čaker pro vědu nepřijatelná. Tento postoj chápu, ale v historii vědy se mnohokrát ukázalo, že mnohé ve své době nepřijaté hypotézy se časem ukázaly stěžejní pro změnu názoru na vysvětlení mnohých fyzikálních jevů a zákonů. Hledejme proto cesty změřitelnosti těchto vlnění, protože by to mohlo výrazně posunout znalosti funkce a chování lidského těla.

Domnívám se, že dodáním energie do čaker nebo jakékoliv jiné zásahy do energetického pole nezmění příčinu problému a nemusí vést k vyléčení. Čakry však mohou být dobrými výchozími body pro diagnostiku, protože se v nich projevují s určitými váhami všechny orgány těla. Je však nutná vhodná diagnostika.

Rovnováha energií jin- jang

Podle tradiční čínské medicíny je diagnostika zdravotního stavu prováděna podle charakterů energií jin a jang. Určení stavu obou energií je určeno podle nemoci a jejich projevu na těle. Terapeut se snaží vytvořit jejich rovnováhu, kterou zdravý organizmus má. Vhodně zvolenými bylinami je převážně dosahováno žádaného vyrovnání charakteru energií jin- jang. Staří čínští lékaři prosazovali provádět raději prevenci než léčit nemoc již probíhající. Vyrovnání charakteru jin- jang je v současné době dosahováno také jinými metodami.

Vhodně prováděnou akupunkturou terapeut pracuje s energiemi na meridiánových drahách a jeho cílem je vyrovnání jin- jang. Homeopatie pracuje podobným způsobem. Mnozí homeopaté provádí diagnostiku energií na meridiánech pomocí elektrického měření na akupunkturálních bodech metodou Vola (čti Fóla) a aplikují vybraná homeopatika pro normalizaci stavu na všech meridiánových drahách. Ne všichni homeopaté provádí diagnostiku podobným způsobem. Tyto techniky potom nepracují s energiemi jin-jang.

Jednodušší technikou, ale méně účinnou, ve srovnání s akupunkturou je akupresura, která v mnohých případech pomůže vyrovnat charakter energií jin- jang. Velmi často je aplikována podle dlouhodobých zkušeností bez provádění diagnostiky charakterů energií.

Jistě si kladete otázku, co to jsou energie jin- jang a proč současná lékařská věda těchto energií nepoužívá alespoň pro diagnostiku původu nemocí. Je to pro to, že doposud neexistuje vědecká, dostatečně přesná a reprodukovatelná technika zjištění stavu těchto energií. Zjištění psychotronická se nepřipouštějí a dlouhodobé zkušenosti čínských lékařů, posuzujících symptomy nemocí, jsou nevěrohodné. Domnívám se, že posuzování zdravotního stavu člověka pomocí charakteru energií jin- jang je velmi dobré a je třeba ji myšlenkově i technicky zahrnout do současných vyšetřovacích metod v medicíně i léčitelství.

Na mnoha případech jsem si ověřil souvislost energie jin s činností sympatického nervstva v těle a energie jang s funkcí parasimpatického nervstva. Nervy sympatikus a parasimpatikus ovládají činnost našich orgánů pomocí nervových impulzů. Sympatikus stimuluje funkci orgánů, působí dráždění a vyšší sekreci žláz apod. Zvyšuje výkon orgánu a podporuje jeho vyšší výkon. Parasimpatikus naopak funkci orgánů tlumí, uklidňuje a snižuje výkon. A právě rovnováha funkce obou typů nervů zajišťuje správnou funkci orgánů a tkání v těle. Při zvýšeném výkonu těla nervový systém ustaví novou rovnováhu pro nové podmínky. Pomocí zjištění rovnováhy nervů sympatikus a parasimpatikus u orgánů nebo

meridiánových drah je možné provádět přesnou diagnostiku a přiblížit se metodám starých čínských lékařů. Z mého pohledu je také zajímavá úroveň nervových impulzů obou typů nervů, přičemž jejich poměr je stejný. Při nízké úrovni má pacient málo průměrné energie na těle regulace funkce těla je nedostatečná a pomalá. Důležité je najít původ porušení rovnováhy nervů sympatikus a parasympatikus a snížení intenzity nervových impulzů. Většinou to vede na zvýšený obsah fyzických toxinů a zplodin činnosti buněk v určitých částech těla. Mentálními dotazy je možné dané místo najít a použít mentálních detoxikačních postupů pro odstranění nečistot z těchto míst.

Jedním z příkladů vlivu nerovnováhy sympatických a parasympatických nervů je zjištění u pacientky J.S. Stěžovala si na pálení v oblasti močového měchýře a občas přecházející v bolest. Potíže se objevovaly odpoledne, stupňovaly se a večer v různou dobu docházelo k uklidnění. V oblasti močového měchýře jsem diagnostikoval nerovnováhu nervů sympatikus a parasympatikus, nebyla přítomna infekce, obsah toxických látek nebyl výrazně vysoký, energie v dané oblasti byla malá a další nervové řízení do této oblasti bylo v normě. Hledal jsem, odkud pochází nerovnováha v nervovém řízení. Dospěl jsem ke zjištění, že pochází z infekce na pravém vaječniku a ze zvýšeného množství toxických látek v oblasti prodloužené míchy. Mentální detoxikací těchto oblastí a odstraněním infekce frekvenční metodou se stav normalizoval a upravil.

Smysl rotace molekul

Smysl rotace molekul souvisí s prostorovou strukturou molekuly látek. Velmi pěkně vysvětluje smysl rotace molekul J. Buchar v knize Život na straně 40. Dovolím si krátce citovat z této knihy.

Snažíme-li se do kuličky z plastelíny zabodnout čtyři špendlíky tak, aby jejich hlavičky byly stejně daleko od sebe, najdete jeden způsob pro hlavičky stejné barvy a dva způsoby pro hlavičky čtyř různých barev. V obou případech budou hlavičky vymezovat rohy pravidelného čtyřstěnu. S různobarevnými hlavičkami získáme dvě kombinace, které se k sobě mají jako předmět ke svému obrazu v zrcadle. Také každá aminokyselina má dvě odlišné formy – stereoizomery. Jedna byla označena L a druhá D. Běžnými chemickými reakcemi připravíme vždy směs obou, ale v bílkovinách je zastoupena jen forma L. Jednou ze záhad prvních etap vzniku života je, proč pro stavbu bílkovin byla v evoluci vybrána forma L, a ne D. Jedna hypotéza hledá vysvětlení v katalýze, které se zúčastnily minerály, jejichž krystaly mají prostorovou uspořádanost odpovídající L. formě aminokyselin.

Tolik vysvětlení smyslu rotace molekul podle J. Buchara. Je to pěkné vysvětlení a pro upřesnění dodávám, že podle mého zjištění formu L. diagnostikují jako levotočivou a formu D jako pravotočivou. V současné době chemikové znají způsob průmyslové výroby například vitamínu C s převahou levotočivé struktury. Tím se přiblížili přírodě. Dosahují toho přidáním velmi malého množství přírodního vitamínu C, který je zárodkem pro tvorbu levotočivé formy vyráběného vitamínu. Podle mé představy stavby světa se domnívám, že přírodní formy bílkovin a jiných chemických látek živých organismů mají energie všech oblastí tj. 1 až 8. Neživé látky nemají energie oblastí 5 až 8. Molekuly živých organismů tedy mají energie v duševní a duchovní oblasti a přítomnost těchto energií je důvodem vzniku a tvorby levotočivých molekul a látek. Jistě namítnete, že viry, bakterie a jiné infekce, škodící našemu organismu, jsou taky živé organizmy. Tyto organizmy jsou pravotočivé a právě touto vlastností ovlivňují buňky našeho těla a škodí nám. Ovšem tyto organizmy také nemají energie z duševní a duchovní oblasti a jejich rotace může být různá, nebo se tvoří jen struktura pravotočivá.

Z vlastní zkušenosti jsem poznal význam smyslu rotace a její vliv na zdraví člověka. Na uhašení žízně kupujeme dobrou vodu s grepovou příchutí. Je možné zjistit, že v jednom balíku 6ti vod je mnohdy několik láhví s pravotočivou náplní. Jednou moje paní s chutí pila tuto vodu a já dopíjel svůj čaj. Po vypití jedné skleničky dobré vody moje paní dostala mírné křeče do střev a do 10 minut průjem. Po nějaké době jsem dopil čaj a napil se vody také. Situace s průjmem se u mě dostavila také přibližně do 10 minut. Začalo mně to být divné, a proto jsem začal hledat příčinu naší reakce. Voda byla silně pravotočivá a ovlivnila prokrvení žaludeční stěny. Žaludek začal hlásit do mozku problém s prokrvením a mozek reagoval negativním hlášením do tlustého střeva, což mělo za následek snížení prokrvení střevní stěny, křeče a v důsledku těchto změn se spustil průjem. Takovou reakci nervového systému jsem pozoroval mnohokrát a vždy byla reakce stejná. Je zřejmé, že zvýšená citlivost na pravotočivé potraviny je způsobena přítomností škodlivých látek ve stěně žaludku. Pro odstranění potíží jsem provedl mentální pročištění buněk žaludečních stěn a průjem i křeče přestaly asi do pěti minut po působení. V některých případech stačí mentálně uvolnit průtok krve vlásečnicemi žaludeční stěny a problém se odstraní. Od tohoto okamžiku láhev dobré vody stojí na spirálovém stimulatoru, zajišťující změnu rotace molekul vody na rotaci levotočivou. Je to jednodušší, než v prodejně testovat a vybírat jen levotočivé láhve vody.

Rezonanční frekvence a fázová rychlost šíření

Fázová rychlost šíření vlnění je fyzikální parametr charakterizující chování vlnění a jeho šíření v prostoru. V případě stojatého a nepohyblivého se vlnění nastávají maxima nebo minima intenzity vlnění ve stejném místě v prostoru a ve stejný časový okamžik. Maximum postupně přechází v minimum a naopak a nemění svou polohu. Vlnění se nešíří. Jiný případ vznikne u vlny, která se v prostoru šíří. Vzpomeňte si na situaci, kdy vhodíte do vody kámen. Vzniknou vlny šířící se jistou rychlostí od místa vniknutí kamene do vody. Rychlost, jakou se v prostoru pohybuje maximální intenzita vlny, se nazývá fázová rychlost.

Při akceptování představy o vlnovém charakteru světa je fázová rychlost zajímavým parametrem. Materiály přírodní i umělé, jako kámen, dřevo, voda, umělé hmoty apod. jsou tvořeny souborem vln různých frekvencí s odlišnými fázemi. Jako celek má materiál jednu rezonanční frekvenci (je 10^{16} Hz) a pohyb vln je charakterizován fázovou rychlostí. U živých buněk je rezonanční frekvence vyšší (10^{71} Hz) a fázová rychlost je 4x vyšší než u neživých materiálů. Změn těchto vlastností vln lze použít k charakterizování mrtvých buněk, buněk se změněným metabolismem a buněk umírajících. Rezonanční frekvence a fázová rychlost jsou velmi zajímavé a výhodné parametry především pro diagnostiku rakovinných buněk a metastáz v organismu.

Voda je zajímavá látka. Při sledování její fázové rychlosti zjistíme, že v lidském těle voda vázaná v buňkách má fázovou rychlost živých materiálů. U zdravého člověka je v těle přibližně 30% volné vody, její fázová rychlost je malá a odpovídá neživým materiálům. Budeme-li pít vodu energeticky upravenou (např. π -vodu mající vyšší fázovou rychlost), bude mít v těle i volná voda vyšší fázovou rychlost. Všimněte si relativní porovnání fázových rychlostí některých vod, uvedené v následující tabulce (vztaheno k fázové rychlosti neživých materiálů).

Z uvedeného vyplývá, že pití vody s vyšší fázovou rychlostí je lidskému tělu prospěšné. Podobně můžeme sledovat i stav potravin. Potraviny vhodné a člověku prospěšné mají fázovou rychlost větší. Mezi potraviny s nízkou fázovou rychlostí patří např. maso, mléko a také dobrý chléb, ve kterém se nachází malé těžko postřehnutelné množství plísně apod.

<i>Druh vody</i>	<i>Relativní fázová rychlost</i>
Vodovodní voda	1
π -voda	2.3
Diamantová voda	2.7
Lurdská voda	3.3
Voda z Ekvádoru	3.4
Voda mnou energeticky upravená	3.5
Voda vázaná ve zdravém organismu	4.1

Ovoce, zelenina, obilí apod. jsou potraviny s větší fázovou rychlostí. Posouzení fázové rychlosti je technicky v současné době nemožné. Psychotronické stanovení fázové rychlosti je však reálné.

Synchronizmus organismu a biologické hodiny

Děje ve vesmíru jsou velmi zajímavé a jsou důsledkem vesmírného interferenčního pole. Souvislost mezi ději je zřejmá. Existují hvězdy, slunce, planety, měsíce a mnoho jiných vesmírných útvarů. Vše tvoří jeden celek, v němž se vše pohybuje, rotuje a obíhá. Celek je v relativní rovnováze, tak jak je tomu s atomy v našem těle i v našem okolí. Nazvali jsme to Braunovým pohybem a podle současných poznatků se nám tento pohyb jeví nahodilým. Někteří citliví lidé však v tomto chaotickém pohybu vidí zákonitosti se vzájemnými souvislostmi. A právě tyto zákonitosti jsou projevem synchronizmu. Synchronizmus je časové sjednocení různých dějů. Vojáci zruší krok při pochodu přes most, čímž poruší synchronizmus jednotlivých kroků a nedovolí rozkmitat most do jeho rezonance.

V lidském těle jsou synchronizovány různé funkce orgánů, hormonální případně nervová regulace, čidel a jiných částí organismu. Synchronizaci je nutné odlišit od biologických hodin, které řídí činnost orgánů a částí těla souvisejících s akupunkturními drahami (případně meridiány). Funkce a význam biologických hodin je popsán v několika knihách. Podle příznaků nemoci a času, kdy se projeví, je možné odhadnout, který orgán má problém nebo snížený výkon. Diagnosticky je čas funkcí orgánů málo významný, protože neukazuje na pravou příčinu nemoci. Příčina nemoci se často nachází v jiné části těla, než kde cítíme problém. Je to však dobrý výchozí bod pro hledání původu nemoci, tak jak je to popsáno v diagnostické části.

Oblasti synchronizace vlnění	Doba opakování (periodicita)
Hormonální řízení	20 s
Střídání levé a pravé hemisféry v analyzování dějů	2 s
Vnitřní regulační signály orgánů a děje v buněčných mitochondriích	800 ms
Pochody v prodloužené míše	80 ms
Snímání čidly a pochody v buněčných částicích	8 ms

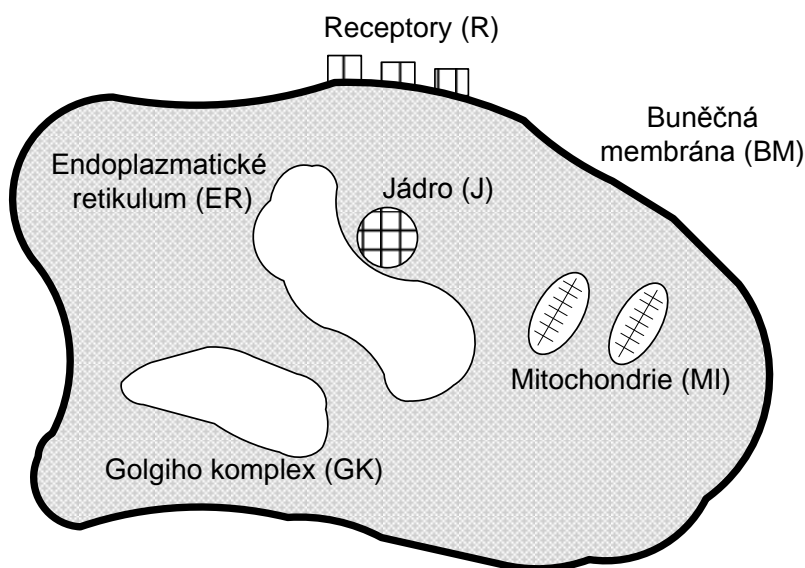
Synchronizmus vlnění různých funkcí lidského těla znamená pravidelné nastavení interferenčního vlnění funkce nějaké oblasti nebo souboru buněk do definovaného stavu synchronizačním impulsem. Souhrnně je v výše uvedené tabulce uveden přehled synchronizovaných oblastí v lidském těle a čas opakování synchronizačního impulzu.

Pro mentální diagnostiku není nutné velmi přesně rozdělit a popsat různé skupiny synchronizačních vlnění, protože ovlivnění a normalizace synchronismu se provádí stejným způsobem, jen s tím rozdílem, že mozek terapeuta vytvoří cílené interferenční pole pro nastavení správné synchronizace podle oblasti, kterou léčí. O to přesněji je třeba určit místo se zhoršenou úrovní synchronizace. **Úroveň synchronismu** zjišťují podle odpovědi na otázku: Jaká je úroveň synchronismu v té a v té oblasti. Příkladem může být stanovení úrovně synchronismu membrán buněčných jader apod. Odpovědí je úroveň synchronizace v procentech, přičemž 100% je správný stav.

Sníženou úroveň synchronismu můžeme najít v buňkách a to dost často na membránách mitochondrií, což vede ke snížení energie buňky a zhoršení její funkce, nebo na membránách buněčných jader, což v důsledku znamená nekontrolovatelné dělení buněk a vznik rakoviny. Úroveň synchronizace na membránách jader je však jen jedno z mnoha kritérií, i když velmi významné, pro charakterizování rakovinných buněk. Pojednání o této problematice bude popsáno souhrnně v samostatné kapitole. Zde uvedu jednu poznámku. Vychází mi, že ztráta synchronnosti buněk je způsobena výhradně psychikou člověka.

Buňka živého organismu a její nekontrolovatelné dělení

Základem živého organismu je buňka. Podíváme-li se podrobněji na buňku, zjistíme, že obsahuje několik základních částí. Především buněčné jádro (J) obklopené svou membránou. Je v něm uložena genetická informace a slouží k tvorbě základních stavebních kamenů těla. K jádru se přimyká endoplazmatické retikulum (ER) a v cytoplasmě, kterou tvoří kapalina uvnitř buňky, se nachází Golgiho komplex (nebo aparát – GK). Energetickým zdrojem pro buňku jsou malé částičky zvané mitochondrie (MI) uzavřené svými membránami. Celá buňka je ohraničena buněčnou membránou (M), na které jsou receptory (R), charakteristické a jedinečné pro každou osobu. Obrázek ukazuje zjednodušenou představu buňky.

V diagnostice nemoci je vhodné umět rozlišit zdravou buňku od buňky nemocné. Co to je nemocná buňka? Je to taková buňka, která v těle neplní své funkce. Neuvažujeme však přizpůsobení buňky změněným poměrům v těle. V důsledku vlivu okolí a kvality látek vstupujících do těla, dochází k pomalým změnám ve funkci buněk. Tyto změny nemohou postupovat do nekonečna. V nějakém okamžiku překročí únosné meze a dojde k poruše funkce buněk.

Je možné definovat mnoho kritérií pro rozlišení zdravé buňky. Mohou odpovídat současným poznatkům biomedicíny a v mnoha jiných oborech. Pro účely mentálního léčení se mi osvědčila následující kritéria zdraví buňky (úroveň vyjadřuji v procentech):

- metabolismus buňky (její funkce),
- obsah infekce v buňce,
- obsah toxických látek a zplodin,
- rezonanční frekvence,
- rotace molekul,
- úroveň synchronnosti.

Kritéria zdraví buněk	Velikost u zdravé buňky	Velikost u nemocné buňky	Význam kritéria pro diagnostiku v %
Metabolizmus buňky	100 %	< 100 %	100
Obsah infekce v buňce	0	> 0	50
Obsah toxinů v buňce	0	> 0	50
Rezonanční frekvence	10^{71}	$10^{65}-10^{71}$	30
Rotace molekul	levotočivá	část molekul pravotočivých	70
Úroveň synchronnosti	100 %	< 100 %	100
Jiná			40

Uvedená kritéria zdraví buněk nám mohou pomoci při diagnostice příčin nemoci především na buněčné úrovni.

Podle statistiky (21. století, listopad 2009) bylo v roce 2005 (poslední souhrnné údaje) v ČR 4746 nových rakovinných nádorů u mužů, přičemž 2517 postižených zemřelo (tj. 59,3%). U žen je tento poměr 3232 : 1885 (tj. 58,3% pacientek zemřelo). Je to čtyřikrát víc, než roční počet obětí dopravních nehod. Toto je závažný důvod snahy diagnostikovat nádorové bujení včas, ještě než se projeví problémy, nebo ještě dříve, než je to možné zjistit s využitím lékařské techniky. Proto dále popisuji postup mentální diagnostiky na úrovni buněk a jejich vnitřní struktury, kde se ukazují změny ve velmi raném stádiu změn. S využitím této diagnostiky jsem v mnoha případech odstranil problémy se změněným metabolismem buněk, přičemž často měli pacienti již bolesti v místě změn. Mentální diagnostikou bylo možné tyto problémy včas zachytit a odstranit.

U rakovinných buněk považuji za vhodné používat jiných kritérií než u zdravých buněk. Rozlišit zdravou buňku od buňky rakovinné je možné podle 8mi základních kritérií. Jejich přehled je uveden v následující tabulce.

Kritérium zdraví buněk	Velikost u zdravé buňky	Velikost u rakovinné buňky	Význam kritéria pro diagnostiku v %	Postižená oblast u rakovinné buňky
Rezonanční frekvence	10^{71}	10^{24}	50	J, ER, MI, GK
Počet jader v buňce	1	> 1	20	J
Metabolizmus buňky	0 – 30 %	100 %	70	J, ER, MI, GK
Fázová rychlost	5	1	60	Všechny části buňky s výjimkou receptorů
Komplexní permitivita	ne	ano	100	Všechny části buňky
Úroveň synchronnosti	100 %	< 100 %	100	Všechny části buňky
Počet levotočivých frekvencí	1	≥ 2	90	Všechny části buňky
Měrná velikost glukózy v buňkách	70 %	120 %	85	Všechny části buňky

Změnu rezonanční frekvence považují za jedno ze základních kritérií pro určení rakovinných buněk. Ukazuje na změny v buňkách a jinou vnitřní strukturu. Velikost rezonanční frekvence buněk stanovují mentálním dotazem a podle reakce kyvadla. Je zajímavé, že v případě přítomnosti rakovinných buněk v těle, je možné nalézt změny rezonanční frekvence buněk v jedné malé oblasti na levé hemisféře v týlním laloku.

V některých případech se jeví použití kritéria změny rezonanční frekvence za nedostatečné. Zjistil jsem to v několika případech především po mentálním léčení spolu s chemoterapií. V těchto případech se osvědčilo použít zjištění velikosti komplexní složky elektrické permitivity. Elektrická permitivita je vlastnost látek otáčet své molekuly do směru elektrického pole, působícího na látku. Je to fyzikální parametr, který charakterizuje ztráty elektrické energie. Mají-li buňky komplexní permitivitu jsou to buňky rakovinné.

Kromě těchto kritérií jsou zdravé buňky levotočivé se záporným nábojem. Dojde-li ke změně v buňce a vznikne její nekontrolovatelné dělení, bude buňka levotočivá a bude obsahovat více frekvencí. Tím se liší od buňky zasažené infekcí nebo obsahující toxické látky a zplodiny. Tyto buňky kmitají na jedné frekvenci a část z nich je pravotočivá. Proto tyto vlastnosti mohou být kritériem pro rozlišení zdravých a rakovinných buněk.

Měrná velikost glukózy v buňkách vychází z předpokladu, že ve zdravých buňkách je tato hladina na úrovni 70 %. V rakovinných buňkách se udržuje hladina glukózy větší, a proto podle této teorie je možné rozlišit rakovinnou buňku od zdravé. Účinnost tohoto kritéria je stejná, jako změna rezonanční frekvencí.

Nalezneme-li u buňky alespoň u jednoho z šesti kritérií změnu, jedná se o buňku rakovinnou. Různé typy rakovin jsou charakterizovány změnou několika kritérií. V tabulce je uveden význam jednotlivých kritérií pro diagnostiku. Největší váhu má snížená úroveň synchronnosti v buňce. Ta je způsobena jen stavem psychiky člověka a odvíjí se od dlouhodobých stresů, od negativního přístupu k okolí, lidem a věcem. Neklid v mysli člověka je hlavní příčinou vzniku rakoviny. Rozebereme-li další příčiny buněčných změn, zjistíme, že přítomnost infekce a toxických látek v jádře buňky a v mitochondriích a špatný odvod zplodin z buňky vede velmi často k nekontrolovatelnému dělení buňky. Znečištění buňky je však také důsledkem stavu psychiky člověka.

Terapie rakoviny spočívá v první řadě v obnovení synchronnosti buněk. Obnovení synchronnosti buněk je možné dosáhnout mentální detoxikací endoplasmatických retikulí a někdy též enzymů v jádrech buněk. Druhým krokem je odstranění infekcí z vnitřních částí buněk a následné vyčištění buněk. Podpurným krokem pro terapii rakoviny je mentální vyčištění cévních stěn od infekcí a toxinů v oblasti výskytu rakoviny případně metastáz.

Neméně důležité vidím ošetřování tímto způsobem cév na mozku, v nervovém systému a na celém těle. Významným krokem a tím nejdůležitějším je zklidnit mysl pacienta, odstranit stresy a vysvětlit mu, že musí udělat změny ve svém životě a ve svých návycích. Úprava stravy a vybrané podpůrné bylinné směsi pomáhají k rychlejší normalizaci těla.

Při léčení rakoviny je velmi nutné nalézt původ nemoci. Osvědčilo se mi začít v místě výskytu rakovinných buněk a sledovat stav nervových hlášení a místo v těle, odkud nervová hlášení přichází. Těchto míst může být i víc. Často jsem pozoroval, že problém např. na játrech vznikl prostřednictvím nervových hlášení na jiném místě, např. změnou metabolismu nervových buněk v mozku. Změna metabolismu byla fyzického charakteru. Po ovlivnění buněk v těchto částech dochází k rychlejšímu léčení. Rychlost změny je znatelná. Jsou však případy, že změna metabolismu je psychického charakteru.

Jedna pacientka si stěžovala na bolesti v oblasti žaludku, měla mírné nadýmání. Lékařská vyšetření neukázala problém. Stav jejího imunitního systému byl pořádku. Diagnostikoval jsem změněné rezonanční frekvence ve venkovní oblasti kolem žaludku, dvanáctníku a vývodu slinivky břišní. Tento stav jsem charakterizoval jako rané stádium rakoviny, které je lékařsky těžko zjištělné. Provedl jsem odstranění záznamů všech typů na nervovém systému a pak všechny kroky pro léčení nemocných buněk. V týdenních intervalech jsem prováděl kontrolu a v případě potřeby opakování terapie. Po dvou sezeních ustoupily bolesti a nepříjemné pocity a po čtyřech setkáních byl podle mé diagnostiky odstraněn. Stav pacientky jsem ještě několikrát kontroloval a byla v pořádku. Tento příklad ukazuje, že v případě víry pacientky ve vyléčení a při správné funkci imunitního systému je možné stav raného stádia nemoci vyléčit.

Postup při léčbě rakoviny není jednoduché popsat. Záleží na typu rakoviny a na výsledku diagnostiky buněčné struktury. Velmi často postupuji následovně: Hledám a odstraňuji všechny typy negativních záznamů na těle. V první řadě negativní záznamy z kosmu (z univerza) a záznamy z duchovního a duševního těla. Tím je možné snížit nebo odstranit vliv karmy člověka. Je samozřejmé, že vždy před působením se musím ptát na otázku „je mi léčení dovoleno“. V negativním případě musím najít způsob, co udělat, co změnit nebo co musí pacient vykonat pro to, aby bylo léčení dovoleno. Dalším krokem je mentální odstraňování fyzické nebo psychické infekce na DNA a RNA v buňkách. K tomu účelu používám frekvenční léčbu. Dalším důležitým krokem je odstraňování genetických změn nebo mutací v místě nádoru. Zjistím počet změněných chromozomů, mentálně je najdu a frekvenčně působím na tyto chromozomy v buňkách celého těla. Působení trvá, až kyvadlo ukáže stav ukončení. Uvedený postup opakuji pravidelně po několika dnech. Výsledek hodnotím podle pocitů pacienta a podle následných lékařských vyšetření. Ukazuje se, že úspěšnější léčba je v případě, že pacient nedostává chemoterapii.

Ještě se všimněme některých pochodů v buňce vedoucích ke stárnutí buněk a k některým i často závažným nemocem. Dělení buňky začíná v replice genetického kódu v buněčném jádře. Vzniká RNA jako kopie DNA a vlivem enzymů se začnou tvořit nové chromozomy a nová buňka. Chromozomy jsou na vnějších koncích ukončeny tzv. telomery. Během života dochází ke zkracování těchto částí chromozomů, což má za následek stárnutí buňky. K opětovnému prodloužení dochází jen při tvorbě pohlavních buněk.

Při podrobnějším pohledu na tyto části buněčného jádra shledáme, že některé enzymy, ze kterých se syntetizují nové chromozomy a dochází k dělení buněk, obsahují toxické látky nebo atomy. Z toho důvodu dochází k nedostatečnému poskládání struktury telomerů a ty jsou kratší. Zkrátí-li se telomery na přibližně 40% původní délky, buňka ukončí své dělení a odumírá. Tento děj je podstatou stárnutí buněk a vzniku Parkinsonovy a Alzheimerovy nemoci a mnoha jiných nemocí v nervovém systému.

Terapie pro odstranění zkracování telomerů nebo stárnutí buněk spočívá v mentálním vytlačování toxických látek z enzymů nacházejících se v jádrech buněk v oblasti RNA. Nejprve mohu položit otázku: Jaký je nejhorší zdravotní stav telomerů v buněčných jádrech

tam a tam? Další otázkou je: Jaká je minimální a střední velikost teleomerů? Předpokládám odpověď v procentech, přičemž základem je délka telomerů ve 20 letech (kdy předpokládám ukončený vývoj člověka). Pak následuje mentální detoxikace enzymů.

Vlastnost zániku buňky zkrácením telomerů na chromozomech můžeme využít při odstraňování rakovinných buněk. U rakovinných buněk je však nutné dosáhnout v krátké době zkrácení telomerů pod 40% délky. To je možné dosáhnout mentálním nalezením telomerů v rakovinných buňkách, přečtením jejich interferenčního pole a použitím cílené myšlenky ve znění: Chci otočit fázi tohoto interferenčního pole o 180 stupňů a působit jí na nalezená místa v buněčných jádrech. Důsledkem tohoto postupu bude likvidace rakovinných buněk.

Zajímavými stavy buňky pro některé nemoci, jako jsou skleróza multiplex nebo některé nemoci nervových vláken, je změna náboje na různých buněčných membránách. Budeme-li zjišťovat náboj na membránách nemocných buněk, bude kladný. Zdravá buňka má na membránách záporný náboj. Jedná se o buněčné membrány obklopující buněčné jádro, mitochondrie, Golgiho aparát, endoplasmatické retikulum a také membránu obklopující celou buňku. Postup nápravy změněného stavu buněk spočívá v přečtení interferenčního pole membrán a v působení myšlenkou ve znění: Chci otočit fázi interferenčního pole o 180 stupňů. Tím dojde k úpravě na buněčných membránách a změně náboje na záporný.

Imunitní systém

Imunitní systém člověka slouží k obraně organismu před infekcemi, toxickými látkami a také k odstranění mrtvých a nefunkčních buněk z těla. Buňky tělu vlastní mohou mít zhoršenou činnost způsobenou špatným odvodem zplodin. Takové buňky imunitní systém z těla odstraní. V tomto popisu neuvažují buňky narušené úrazem nebo vrozenou genetickou vadou.

Správně pracující imunitní systém si musí umět poradit s odstraňováním čtyř základních skupin cizorodých látek v těle. Jde o následující skupiny látek:

- infekce,
- toxické látky včetně těžkých kovů,
- zplodiny vznikající činností buněk,
- duševní a duchovní toxiny.

V současné době existuje mnoho metod odstraňování cizorodých látek z těla nebo posilování imunitního systému. Tyto metody se od sebe liší léčebným postupem a používanými léčebnými prostředky.

Klasická medicína používá cíleně volené chemické látky (léky) pro potlačení infekcí, zánětu a čištění těla nebo působí léky na jednotlivé orgány a funkční systémy v těle. Mnoho léků způsobuje současně s léčením usazení látek snižující metabolické procesy ve zdravých buňkách a zhoršují jejich činnost. Tyto látky se během léčby nebo během rekonvalescence po nemoci vyloučí pomocí imunitního systému z těla ven. V případě, že má tento systém sníženou funkci, ať z jakéhokoliv důvodu, vylučování trvá velmi dlouho a někdy dojde k postupnému řetězení poruch v některých orgánech nebo ve funkčních systémech. Léčba sice odstraní původní problém, ale mnohdy přinese nežádoucí důsledky.

Jiným způsobem pracujícím na podobném principu je léčení bylinkami nebo homeopatickými léky. V obou případech dodáváme tělu informace v podobě vlnění nebo kódů a buňky těla obnoví svoji funkci a dochází k vyplavování infekcí a toxinů z těla. Pro léčbu je využíváno velmi mnoho bylinek nebo homeopatik, protože působí na specifické části funkčních systémů nebo buněk. Proto pro čištění a detoxikaci jater je doporučován např.

ostropestřec mariánský případně bylinný přípravek Denoxinal a na detoxikaci jiných částí přípravky jiné. Odmyslíme-li si cenu jednotlivých přípravků, vždy je nutné postupně aplikovat mnoho cílených přípravků a pomocí nich za poměrně dlouhou dobu snižovat v těle toxické látky.

Důvod, proč jsem se začal zabývat diagnostikou a terapií stavu imunitního systému, byla jednoduchá úvaha. Detoxikace těla firmou EEC je prováděna pomocí bylinných a jinak kódovaných přípravků. Ty jsou aplikovány cíleně na jednotlivé orgány, systémy a jiné oblasti. Působení mnoha přípravky je většinou dlouhodobé a často je nutné přípravky na daný problém měnit podle postupu detoxikace. Takovou terapii nepokládám za komplexní a domnívám se, že je třeba obnovit činnost imunitního systému tak, aby postupně vyloučil z těla všechny cizorodé látky. Proto jsem provedl rozbor imunitního systému a stanovil jeho hlavní části.

Mezi hlavní funkční části imunitního systému pokládám následující systémy:

- odstraňování infekcí z těla,
- likvidace toxických látek,
- vyplavování zplodin z činnosti buněk,
- vyrovnání se s duševními a duchovními toxiny.

Detoxikační metody nebo způsoby odstraňování infekcí z těla jsem rozdělil následovně (v závorkách je uvedena obecná účinnost působení v procentech):

- ovlivnění duševního a duchovního těla, psychiky, způsobem života, vhodným prostředím, izolací od toxinů a infekcí (70%),
- mentální způsob (60%),
- použitím chemických látek – léků (60%),
- aplikace homeopatických léků (50%),
- působení bylinkami nebo bylinnými přípravky (30%),
- ovlivnění tkání fyzikálními poli např. elektromagnetickým polem (20%).

Uvedené způsoby je možné kombinovat a dosáhnout tak lepších výsledků.

Stav nebo funkci imunitního systému je třeba zvoleným způsobem diagnostikovat a posoudit. Je však nutné nemoc imunitního systému posoudit komplexně ve všech jeho hlavních i pomocných charakteristikách. Většinou určuji funkci sledované části v procentech, přičemž 100% je ideální funkce, nebo výkon také v procentech, kdy 100% je maximální výkon při neovlivněné funkci. Je-li výkon vyšší, je imunitní systém přetížen a neplní svou funkci dobře. Snížení funkce imunitního systému bývá způsobeno

- přetížením,
- negativním záznamem v mozkových buňkách,
- infekcí nebo toxiny v některých částech těla,
- stresy, stavem podvědomí, karmou a jinými psychickými problémy, ovlivňujícími cévní systém.

Nejrychlejší je diagnostikovat celkový stav imunitního systému podle následujících kritérií:

- stav jeho funkce,
- výkon fyzického těla,
- výkon duševního a duchovního těla,
- kvalita genetických kódů,
- funkce lymfatického systému,
- funkce krve.

Pro podrobnější diagnostiku je vhodné ověřit jednotlivé části imunitního systému podle pomocných kritérií. Je jich celkem 7. Při snížené funkci imunitního systému hledám, ve kterém orgánu nebo části těla se problém nachází. Vycházím ze snížené funkce imunitního

systému a postupně se ptám, co se stane při vyléčení vybraného orgánu. Takto projdu celé tělo a opakuji tento postup tak dlouho, až dostanu alespoň jedno zvýšení výchylky. Je možné, že ke zvýšení výchylky na 100% potřebuji vyléčit několik orgánů nebo částí těla. Dále hledám důvod snížené funkce nalezené části těla a provádím terapii. Je však nutné ověřit všechny části samostatně. Jde o stanovení funkce následujících částí:

- kostní dřeň a kosti,
- jater,
- ledvin a nadledvin,
- slinivky břišní, tenkého i tlustého střeva,
- sleziny a plic,
- štítné žlázy a příštítných tělísek,
- duševního a duchovního těla.

Velmi důležitou částí imunitního systému je kostní dřeň. Velmi často v ní bývají změny, jeví se jako infekce. Bývá to po aplikaci antibiotik, která nemohou díky stažení jemných vlásečnic proniknout do mezibuněčného prostoru nebo do buňky a nemoc neustupuje. Spíše naopak. V tomto případě ovlivňují interferenčním polem infekci a potom vytlačují toxiny do lymfatického systému.

Význam správné funkce kostní dřeň při léčení infekčního zánětu nebo jiných nemocí je vysoký. Za všechny případy, se kterými jsem se setkal, uvedu jeden typický. V období chřipkové epidemie, která se s vytrvalou pravidelností opakuje během února, mi volala pacientka, že má již celý týden teploty, blíží se 39°C, bolesti na průduškách a mírný kašel. Byly to typické příznaky chřipkového onemocnění. Stav trval již dlouho, nezlepšoval se ani pocením, paralenem ani tělo nereagovalo na antibiotika, která pacientka dostala před několika dny od svého lékaře. Diagnóza byla zřejmá. Infekce se nacházela ve sliznicích plic, průdušek a krku i nosu. Kromě toho také v ledvinách. Sedimentace erytrocytů v krvi byla 15/hod a bylo z ní zřejmé, že imunitní systém netvoří obrané látky a nepracuje správně. Infekce se nacházela i v kostní dřeni, což bylo důležité zjištění. Infekce způsobila špatné prokrvení kostní dřeň a její špatnou funkci. Náprava stavu pacientky spočívala v mentálním ovlivnění infekce v těle a především v kostní dřeni interferenčním polem. Následovalo mentální čištění toxinů a zplodin v buňkách kostní dřeň, ledvin a sliznic plic a nosohltanu. Výsledkem bylo potěšující zjištění za dva dny, že teplota poklesla na běžnou úroveň zdravého člověka a zdravotní stav se výrazně zlepšil a pacientka se brzy vyléčila. Změna zdravotního stavu po mentálním působení byla výrazná.

Podobně reagovali jiní pacienti, kteří léčili infekční zánět na plicích a průduškách po dlouhou dobu jednou dávkou antibiotik, tělo nijak nereagovalo a proto lékař aplikoval druhou dávku a došlo i na třetí dávku. Pacient na takovou dávku antibiotik nereagoval, měl neustále středně vysokou teplotu a zánět byl pocitově i lékařským pohledem stále stejný nebo spíše mírně horší. Diagnostikoval jsem velké množství infekce na plicích, průduškách a také v kostní dřeni. Sedimentace byla nízká, což znamená nefunkčnost imunitního systému. Aplikoval jsem mentální působení interferenčním polem na kostní dřeň a na infekční ložiska. Reakce byla velmi dobrá, druhý den teplota poklesla, sedimentace výrazně vzrostla a tělo se začalo léčit. Dále se pacient velmi brzo doléčil bez dalších zásahů. Takových případů bylo velmi mnoho a postup léčby i reakce pacienta byly vždy stejná.

Zhoršená funkčnost imunitního systému je závažná věc. Rád bych se k ní několika větami vrátil. Podezření na zhoršenou funkčnost jedné ze základních částí imunitního systému – kostní dřeň – zjišťuji jednoduchým dotazem: Jaká je funkčnosti kostní dřeň (v %)? Druhou otázkou je: Jaká je sedimentace krve? Sedimentace krve bude při blokování kostní dřeň velmi nízká nebo odpovídající zdravému tělu. A přitom máme v těle infekční zánět, případně teplotu. Kdyby reagoval imunitní systém, nutně se zvýší počet leukocytů v krvi a její

sedimentace. Je-li nízká, zjišťuji, zda je v ní infekce, toxické látky nebo je blokována negativním nervovým řízením z mozku. V převážné většině případů se jedná o přítomnost psychické infekce v kostní dřeni. Ta svými negativními vlastnostmi snižuje průtok krve v jemných vlásečnicích a způsobuje špatnou výživu a nedostatečné odplavování zplodin z kostí a kostní dřeni. Jistě vás napadá otázka: Jak tyto psychické infekce vznikají a proč se jich člověk těžko zbavuje. Podle mých zkušeností, jsou psychické infekce výplodem našeho duchovního těla. Plynou z našeho myšlení, našeho přístupu k nemoci a reakcí na naši nemoc nebo na naše okolí. Můžeme být přepracovaní a tělo nám říká, abychom si odpočinuli a na chvíli se zastavili. Malé dítě v období do tří až šesti let nechtěně přebírá psychické problémy od rodičů. Citlivě na ně reaguje a projeví se to například psychickou infekcí v kostní dřeni. Psychické infekce mohou vznikat i z jiných důvodů.

Pro odstranění těchto psychických infekcí používám léčbu interferenčním polem nebo aplikací synchronizovaného impulzu a jiných metod, popsanych v příslušných kapitolách.

V několika případech se na mě obrátili pacienti s bolestí v krku nebo s příznaky chřipky. Zajímavé byly důvody vzniku nemoci. V krku byly infekce, případně viry v dýchacích cestách. Pacienti tvrdili, že se nenachladili a původ nemoci jim byl nejasný. Po pohovoru s nimi vyšlo najevo, že před vypuknutím nemoci s někým hovořili a řešili jeho problémy. V myšlenkách se s problémy ještě dlouho po rozchodu zabývali a většinou je tyto myšlenky značně rozrušovaly. Výsledkem takové psychické zátěže bylo vypuknutí nemoci.

Všechny části imunitního systému je možné léčit různými způsoby, tak jak byly uvedeny dříve. Zabývám se mentálním způsobem léčení spočívajícím na ovlivňování činnosti nedostatečně pracujících buněk nebo větších částí.

První oblastí, kterou je vhodné ovlivnit, je odstraňování duševních a duchovních toxinů. Pro diagnostiku v této oblasti působím vlněním, které si můj mozek a tělo vytvoří. Toto vlnění zakóduji do leukocytů a volné vody v těle. Jinými slovy použiji prosbu o zakódování nebo nahrávání vlnění do buněk leukocytů nebo do molekul vody. Je nutné zdůraznit, že pro odstraňování duševních toxinů, duchovních toxinů musím vytvořit jiné vlnění. Tento postup opakuji, až do odstranění všech duševních a duchovních toxinů.

Odstraňování infekcí je druhou částí. Najdu všechny části (orgány, tkáně apod.) napadené infekcí. Nerozlišuji, o jaký typ infekce se jedná, protože postup jejich ovlivnění je stejný. Působením interferenčního pole, nebo dříve frekvenční léčbou působím na infekce v těle. Vhodné pole nechám vytvořit mému mozku a vždy se dotazuji, kolika různými poli musím působit a zda je nutné dále působit. Takto ovlivním všechny infekce v těle, mohu provést mentální čištění od toxinů a zplodin tak, že je mentálně tlačím do lymfatického systému nebo někdy (podle odpovědi na dotaz) do krve. Před odstraňováním infekcí z těla je vždy vhodné odstranit duševní a duchovní toxiny (stresy). Bez tohoto čištění se bude imunitní systém napravovat velmi dlouho.

Diagnostika odstraňování toxinů je hledání jednotlivých částí se zhoršenou funkcí a to i se vzájemnými souvislostmi a vzdálenými působeními jiných orgánů nebo buněk přes nervový systém. Osvědčilo se mi použití diagnostiky nervových hlášení do nebo z nemocné části. Často je třeba opravit špatnou metabolickou funkci buněk štítné žlázy, příštítných tělísek a slinivky. K tomu účelu používám působení 5ti a pak 3mi interferenčními poli pro rozbití vazeb v buňkách a potom působení 5ti kódy pro opětné spojení vazeb do správné konfigurace. Tento postup opakuji vícekrát (běžně až 5x). Další částí terapeutického postupu je práce s buňkami obsahující toxiny a najít, na které části buněk je třeba působit.

Pro odstraňování zplodin z buněk hledám část se zhoršenou funkcí a na tu pak působím interferenčními poli. Často je vhodné působit 7mi, 4mi a 1 interferenčním polem pro rozbití vazeb a potom postupně působit 4mi kódy pro nové uspořádání v buňkách. Podobný postup může být potřebný i v jiných orgánech nebo tkáních.

Pro hledání snížené funkce části imunitního systému mohu využít stanovování úrovně energie a hledat nemocnou část. Tento postup je možné použít pro kontrolu diagnostiky jiným způsobem.

Při napadení těla infekcí nebo při zvýšení úrovně toxických látek imunitní systém začne reagovat a v mozkových buňkách imunitního systému, se vytvoří záznam, který často blokuje správnou funkci imunitního systému. Je to možné diagnostikovat pomocí změny fázové rychlosti vlnění cytoplasmy v buňkách mozku patřící imunitnímu systému. Fázová rychlost je menší než zdravých buněk. V tomto případě vytvořím mentální vlnění odpovídající vlnění cytoplasmy buněk s negativním záznamem a tím působím na tyto buňky. Při působení postupně měním vlastnosti vlnění tak, abych po nějaké době působení nastavil vlastnosti vlnění zdravé buňky, a tím dojde k obnově funkce cytoplasmy a k vymazání negativní informace. Po tomto působení se odblokuje činnost imunitního systému a ten bude pracovat. Přímou reakci diagnostikuji podle normalizování fázové rychlosti vlnění cytoplasmy sledovaných buněk. Podle zvýšení sedimentace krve je možné zkontrolovat funkci imunitního systému jako celku.

Popsaný způsob je nutné volit podle stavu pacientových orgánů nebo buněk. Může být i odlišný od popsaného postupu. Zlepšení funkce imunitního systému je velmi důležité, protože další léčba většinou využívá imunitního systému a při jeho snížené funkci je málo účinná.

Zátěže organismu

Zátěží organismu můžeme považovat všechny látky, které nejsou tělu vlastní a jsou z jakéhokoliv důvodu uloženy v organismu v buňkách i mimo ně. Jedná se např. o infekce, toxické látky a zplodiny činnosti buněk a orgánů. Toto jsou zátěže působící v buňkách organismu a zhoršující jejich funkci. Máme-li zcela v pořádku náš imunitní systém, měli bychom umět tyto „fyzikální“ látky z těla vyloučit. Představme si však situaci, že máme v některé části těla zhoršený průtok krve v cévách a jemných vlásečnicích a s tím je také spojený špatný odtok lymfy. Zátěžové látky se v tomto případě budou nedostatečně odvádět a buňky budou špatně čištěny od odpadních látek. Zhoršení průtoku krve může být způsobeno zánětem, infekcí a ve většině případů psychickým stresem. Vidíme, že zvýšená zátěž v organismu je důsledkem mnoha jiných jevů. Ty mohou pocházet z několika základních částí organismu.

Základní části organismu

Základními částmi organismu jsou: fyzické tělo, vědomí, podvědomí a duchovní tělo. Tyto základní části organismu pracují v jednotě, svou funkcí spolu souvisejí a jsou na sebe navzájem vázány. Nejvíce je vám jistě dobře známé fyzické tělo se svými orgány a mnoha regulačními systémy udržujícími zdravou rovnováhu všech funkčních částí organismu. Tato část je v současné době velmi dobře probádanou oblastí. Je samozřejmé, že věda pokračuje v bádání dále, přičemž se stále více zajímá o pochody v buňkách i mimo ně. Fyzické tělo v nemoci vnímáme jako první a snažíme se, aby co nejrychleji odešla bolest a špatné pocity, které máme. Měli bychom si však uvědomit základní věc a to, že bolest a jiné projevy nemoci jsou reakcí organismu a jeho obranná funkce. Tedy tak reaguje náš imunitní systém. Proto je třeba odstranit původ nemoci, např. stav naší psychiky a své myšlení, a ne reagovat tak, že běžíme k zásuvce s léky a ty do sebe vpravíme.

Druhou základní částí organismu je vědomí. I tuto část si mnozí z nás uvědomují. V této části se zobrazují naše vjemy, informace o stavu fyzického těla, naše reakce na vnější i vnitřní podněty apod. Nesetkal jsem se s mnoha lidmi, kteří při vzniku nemoci pátrají ve svém vědomí po negativní události, která nemoc způsobila. Existuje skupina léčitelů, která využívá návratu k negativním událostem v našem životě, a pomocí těchto zjištění jsou schopny odstranit záznam negativních událostí na těle. Pomocí tímto způsobem bývá účinná.

Významnější částí organismu je podvědomí. Je to část těla, část paměti, kde jsou uchovávány pozitivní i negativní události, které jsme prožili. Mohou to být i informace zakódované do genetického kódu nebo informace získané během života. S podvědomím musíme zacházet velmi opatrně. Jakákoliv myšlenka, pozitivní či negativní, několikrát zopakovaná v našem vědomí vytvoří záznam v příslušné oblasti mozku. Čím vícekrát si myšlenku opakujeme, tím pevněji je uchována v podvědomí. Jestliže se v životě dostanete do podobné situace, která způsobila negativní záznam, tělo díky podvědomí reaguje na tuto situaci a může způsobit problém na fyzickém těle.

Duchovní tělo je nadřazeno nejvýše všem částem organismu a má také největší vliv na funkci těla. Duchovní tělo vyjadřuje naše myšlenky, představy o našem snažení, zahrnuje způsoby chování k sobě, k jiným lidem, zvířatům a celé přírodě. Z pohledu vln jde o vlnění nejvyšších frekvencí. Fauna a flóra nejsou tvořeny vlnami tak vysokých frekvencí, jakými disponuje člověk. Neživá příroda vystačí s vlnami frekvencí ještě nižšími. Duchovní tělo je tvořeno vlnami nejvyšších frekvencí. Duchovní tělo může být projevem vlnění nejvyšších frekvencí obklopujících nás a my je můžeme ovlivnit našim myšlením. Tento stav můžeme připodobnit živé přírodě, která z nepatrné rostlinné buňky postupně vytváří kořínek, stonek, list a celou rostlinu. Podobně můžeme vytvářet nebo měnit vlnění duchovního těla. Taková vlnění prostupují celým vesmírem a vytváří jej. Představme si však, že žijeme na zemi, kde jsou tato vlnění deformována negativním myšlením části lidstva nebo našimi mnoha technickými vynálezy, které nám umožňují posílit naši lenost a pohodlnost. Vznikají disharmonie ve vlnění a jejich důsledkem pak dochází k posilování negativních vlastností člověka. Posiluje se např. závist, ta vede k potřebě být nadřazený, někoho ovládat, něco vlastnit a vytvářet smyšlené hodnoty, peníze, zisk. To postupně vede k potřebě ochránit tyto vymoženky, zabíjet a vyhlazovat a vše podřídit cílům maximálního zisku něčeho, co si nemohu ani vzít sebou do hrobu. Takovýchto myšlenkových cest je více a navzájem se podporují. Vraťme se však k našemu hledání fyzikální podstaty nemocí a psychotronickému pohledu na svět.

Úroveň celkové případně dílčích zátěží organismu může být zajímavým diagnostickým parametrem. Můžeme postupovat jednoduše. Položme si otázku, jakou celkovou zátěž organismus má. Nulová hladina znamená tělo bez zátěže, 100% znamená velkou zátěž. Můžeme v této souvislosti získat odpověď na otázku: Jakou zátěž má zdravé tělo? Odpověď na tyto otázky mohou být vodítkem pro rozlišení jednotlivých druhů zátěží organismu a pro posouzení jejich významnosti. Základními druhy zátěží mohou být infekce, toxické látky a zplodiny činnosti buněk a orgánů. U každého z nich stanovíme hladinu zátěže a podle ní pak rozhodujeme o dalším postupu léčeni.

V této souvislosti je třeba uvědomit si, že všechny druhy zátěží mohou vzniknout z přítomnosti škodlivých látek v těle a z toho plynoucí rozšíření infekce v těle, zánětlivých procesů a podobně. Druhou a to nejvýznamnější příčinou vzniku nemocí, tedy i zátěže, je naše myšlení, naše reakce na okolí, stresy ze všech možných příčin a mnoho jiných faktorů. Jedná se o naši psychiku a naše myšlení. Záznamy našich myšlenkových pochodů je možné posoudit podle jejich fyzikálních vlastností. Důležitými jsou smysl rotace, charakter náboje, velikost energie, případně úroveň fázové rychlosti. Myšlení, které je v souladu s přírodními zákony a podporují živou přírodu (pozitivní), vytváří záznamy, jejichž vlastnosti jsou shodné s vlastnostmi živé přírody. Negativní psychické záznamy, tzn. takové, které se odlišují od

vlastností živé přírody, se podobají svými vlastnostmi infekcím a toxickým látkám. Toto jsou důvody, proč můžeme v těle nalézt psychické infekce, psychické toxiny i psychické zplodiny činnosti organismu. Psychické zátěže ovlivňují tělo stejně jako fyzické infekce a velké míře jsou příčinami nemocí lidského těla. Je nutné začít s potlačováním právě těchto zátěží. Odstraňováním fyzických zátěží se zabývají následující kapitoly.

Karma

V léčitelské literatuře je velmi často uvažovaná karma jako stav psychiky, který je vytvořen v minulých životech nebo získaný během života negativním myšlením a jednáním. Podle autorů a mnoha psychotroniců má velký vliv na nemoc fyzického těla a bez jejího odstranění není možné fyzické tělo vyléčit. Podívejme se však na karmu z pohledu mé hypotézy o vlnovém charakteru světa tak, jak byl vysvětlen na začátku knihy.

Negativní myšlenky a činy jsou vytvořeny souborem vlnění a jako celek vytváří struktury a pravotočivou rotaci a kladným nábojem. Tyto struktury jsou v buňkách a to především v buňkách nervových. Zdůrazňuji, že tyto struktury mohou být v libovolných buňkách našeho těla a karmu je možné najít ve všech buňkách lidského těla. Karmické struktury svými negativními fyzikálními vlastnostmi zhoršují funkci buněk, dochází ke špatnému přechodu zplodin nebo toxinů přes buněčné membrány a dochází ke změně jejich funkce. Důsledkem toho je špatná výživa a čištění buněk. Karmické struktury negativně ovlivňují funkci buněk a můžeme na ně pohlížet jako na negativní záznam či stres uložený v těle. Karma, jako soubor vlnění různých frekvencí nebo spekter, deformuje bio-pole člověka a projevuje se snižováním energie, změnou fázových rychlostí vlnění případně změnou celkové frekvence orgánů. To citliví lidé vnímají jako změnou barvy nebo energie aury.

Na malé vědecké konferenci v Jeseníku, zabývající se balneologií a působení fyzikální terapie na zdraví člověka, jsem vyslechl pro mě inspirující přednášku lékaře, aplikujícího homeopatii pro léčení psychických problémů pacientů. Léčené pacienty rozdělil do přibližně dvaceti skupin podle charakterových vlastností, reakcí na podněty a dalších znaků jejich chování. Zajímavé bylo, že každou skupinu pacientů léčil homeopatickými přípravky s vlastnostmi odpovídajícími jednomu prvku nebo velmi malé skupině prvků v periodické tabulce prvků. Výsledky takové terapie byly zajímavé. Léčením došlo ke změně chování a reakcí pacientů na negativní podněty.

Tuto terapii podporuje známá zkušenost lékařů. Pacient, který má nedostatek serotoninu (týká se to i jiných látek potřebných pro činnost mozku) v nervových buňkách, má špatnou, plačtivou náladu. V případě ještě nižší hladiny této látky pacient nechce žít, má sebevražedné úmysly a jeho psychický i fyzický stav ve velmi špatný. Zvýšením hladiny serotoninu, ať léky nebo jiným způsobem, se velmi rychle nálada zlepšuje, pomínou stresové stavy a pacient se normalizuje.

Tímto příkladem jsem chtěl zdůraznit, že pro správnou funkci mozkových buněk a nervového systému je prioritní zajistit pacientovi vhodnou skladbu chemických látek v těle. Jakékoliv odchylky v chemickém složení v těle se projeví dříve nebo později nemocí. A právě karma je jedním z důvodů deformace struktury chemických látek v těle a může být příčinou nemocí. Z lékařského hlediska však karma není diagnostikovatelná, a proto jsou léčeny jen důsledky jejího vlivu.

Pro poznání karmy a hledání možnosti jejího odstranění je dobré rozlišit její jednotlivé druhy. Považuji za vhodné rozdělit karmu podle jejího původu a ne podle záznamů v jednotlivých částech těla. Karmu podle mého poznání tvoří psychické toxiny, získané a rodové zátěže a úroveň dlouhodobých stresů.

Psychické toxiny jsou zaznamenané negativní struktury vznikající z negativně na přírodu působících činů člověka. Ty vznikají jako důsledky špatných vlastností člověka. Pokud v charakterových vlastnostech člověka je zvýrazněna např. závist, pýcha, nadřazenost a jiné, myšlení lidí vede k porušení rovnováhy v přírodě a dochází k negativně působícím záznamům v buňkách. Psychické toxiny jsou z fyzikálního hlediska pravotočivé (pro buňky je tato vlastnost škodlivá), jejich náboj je záporný (funkci buněk nevadí) a vytvářejí změny v mitochondriích buněk. Mitochondrie jsou energetickými zdroji v buňkách, a proto vlivem psychických toxinů dochází ke snížení energie v buňkách a ke zhoršení jejich funkce. Ze svého okolí známe mnoho příkladů lidského negativního myšlení a na přírodu špatně působících činů. K porušení rovnováhy v přírodě dochází např. kácením lesů, především tropických pralesů nebo vypouštěním skleníkových plynů do atmosféry. Těmito a mnoha jinými zásahy se změnila klimatické podmínky na celé zeměkouli a my pak u nás nemůžeme pochopit, proč přicházejí prudké deště, záplavy, polomy a jiné katastrofy. Uvědomte si, kolik máme kolem sebe bezdrátových přenosů. Mobilní telefony, rádio, televize, bezdrátová připojení počítačů k sítím, mikrovlnky a mnoho jiných. Každé takové zařízení využívá elektromagnetických vlnění různých frekvencí, které působí a ovlivňuje vlnění vytvářející celý nám známý svět. Deformace vlnění zeměkoule, způsobené takovými zásahy do přírodní rovnováhy, se projeví kdekoli na zemi i mimo ni. Testoval jsem bio-energií na několika vybraných místech na zemi. Jsou velké rozdíly mezi zeměmi a najdeme také na zemi místa s energií značně vysokou. Například při návštěvě Bali, kde je ještě v současné době energie vysoká, jsem dokázal již viditelný opar na rtu odstranit asi po dvou minutách působení na něj. Podobné působení nebylo možné v naší republice zopakovat. Toto jsou důsledky působení lidstva na přírodu. Velkým problémem je myšlení lidí, které pochází ze zvýrazněných negativních vlastností lidí a důsledkem toho je honba za ziskem se všemi dalšími jevy.

Podobné fyzikální vlastnosti jako mají psychické toxiny, mají získané zátěže. Vznikají jako důsledek špatných myšlenek člověka. Při úmyslné snaze ublížit někomu, zabít jej, udělat mu škodu nebo mnoho podobných myšlenek vede k negativním záznamům v buněčných pamětech. Takové myšlenky vytvářejí pravotočivé struktury se záporným nábojem a ukládají se v paměti buňky. Záznamy ve skutečnosti deformují prostorovou strukturu buněčných membrán a ovlivňují přechody výživných látek a zplodin z a do buněk. Připomínám, že umístění negativních záznamů pokládám za důležité a pomůže nám to při jejich odstraňování.

V této souvislosti jsou zajímavé výsledky vyšetření pomocí funkční tomografie na bázi magnetické rezonance. Ta v principu snímá dva obrazy lidského mozku pomocí rezonanční magnetické tomografie. Při snímání prvního obrazu je pacient v klidu a při snímání druhého obrazu je definovaným způsobem stimulován jeho nervový systém. Výsledkem vyšetření je obraz, získaný odečtením obou obrazů. Takový obraz ukazuje změny, ke kterým došlo vlivem nervové stimulace. Obraz ukazuje, kde došlo v mozku ke změnám např. při pohybu prstu. Nejzajímavější však je to, že v mozku dochází k zaznamenaným změnám už v případě, že pacient vytvoří myšlenku, že pohne prstem a k pohybu však nedojde. To dokazuje, že myšlenkou dochází ke změnám v mozku.

Rodové zátěže jsou negativní záznamy v genetickém kódu člověka (DNA). Jsou pravotočivé s kladným nábojem a jsou schopny ovlivnit prostorovou stavbu proteinů v buňce a tím i funkci tkání těla. Tyto záznamy pochází od špatných myšlenek a činů lidí z dřívějších generací a v genetickém kódu se mohou přenášet po velmi dlouhou dobu. Uvědomme si, že dějiny, které se učíme v základní škole, a které máme v našem podvědomí dobře zakořeněné, jsou přehledem válek a bojů o moc a územní požadavky. Je to přehled na naší zeměkouli značně negativně působících činů a ty jsou v nás také zakódovány. Podobným způsobem se mohou zachovat negativní vlivy přírody v hluboké minulosti. Protože vlnění, ze kterého je náš svět vytvořen, existuje v celém vesmíru, je vlnění na naší zemi ovlivňováno postavením planet a hvězd. Mezi vlněním hvězd je značný rozdíl. Některé z nich jsou vytvořeny

z negativně na člověka působícího vlnění, i když jsou od nás nepředstavitelně daleko. Toto je důvod, proč charakterové vlastnosti člověka závisí na postavení hvězd v době jeho narození, což astrologie a její výsledky dokazují. Tyto informace jsou uloženy v genetickém kódu do struktury a jemných prostorových deformací dvou-šroubovice naší DNA. Tento pohled by vysvětlil naše minulé životy a jejich působení na naše fyzické tělo nyní. Citliví lidé, kteří jsou schopni vidět živé obrazy našich minulých životů, umí ve své mysli zviditelnit záznamy zakódované v DNA nebo v jiných strukturách našeho těla. Většinou zviditelňují negativní záznamy ovlivňující funkci našeho těla, ty, které nám nyní způsobují nemoc. Při sledování rodových zátěží jsme schopni sledovat špatný vliv některého z našich předků. Takovou zátěž většinou nalezneme u žijící matky nebo otce, sourozenců, jejich dětí a u našich dětí. Při odstraňování těchto zátěží je možné vyčistit celý žijící rod.

Za získané zátěže si většinou můžeme my sami. Jsou to negativní záznamy získané za našeho života a jsou obrazem našeho myšlení, našich činů a cílů, které jsme si vytkli a chceme je dosáhnout. Jsou stejně důležité jako rodové zátěže, ale velký problém je jejich zdroj. Jsme to my sami, kteří je vytváříme. Mnohdy si toho ani nejsme vědomi a pak se divíme, proč jsme dostali např. angínu, když jsme se nenachladili ani nepřišli do styku s jinými nemocnými.

Příkladem pro získání těchto zátěží a z nich plynoucí nemoci je případ paní L. Byla zdravá a nepociťovala žádné příznaky nachlazení nebo bolesti v krku. Potkala se se svou známou, a jak to bývá, daly se spolu do diskuze. Vyslechla problémy a stresové situace své známě a jejich blízkých. V průběhu diskuse i po jejím ukončení jí probíhaly myšlenky proč, co kdyby, co by bylo nejlepší a proč k tomu došlo a mnoho dalších. Připomněla si několik svých nepříjemných chvil v minulosti a jejich důsledky. Výsledkem těchto myšlenkových pochodů bylo rozrušení a neklid v mysli. Trvalo to však asi čtvrt hodiny a paní L. začala pociťovat bolesti v krku a příznaky pěkné angíny. Léčba bez odstranění získaných zátěží trvala několik dní.

Získané zátěže mohou poměrně rychle změnit zdravotní stav člověka. Mnohdy však si jejich vliv ani neuvědomíme a pak se nestačíme divit. Odstraňování získaných zátěží je stejně jako u rodových zátěží. Je dobré se k diagnostice získaných zátěží za několik dní vrátit. Stává se, že se získané zátěže pacientům po jejich uvolnění vrátí. Je to známka velmi aktivní tvorby těchto zátěží. V tomto případě je nutné změnit životní zvyklosti a myšlení pacienta.

Další významnou skupinou zátěží jsou stresy. Jsou to důsledky našeho myšlení a přístupu k řešení problémů v našem životě. Nevyřešené nebo neúplně vyřešené problémy se nám vracejí do mysli, probíráme je, posuzujeme pro a proti. Takové myšlenky jsou pravotočivé a s kladným nábojem. Jejich negativní záznam ovlivňuje funkci našeho nervového systému a ten negativně reaguje a mění funkci našeho těla k horšímu. Krátkodobě je možné pomoci mentálním způsobem a dlouhodobě je nutné použít psychických postupů pro uklidnění nervového systému a získání klidu v naší mysli.

Výživa buněk

Cévy v lidském těle tvoří spolu se srdcem důmyslný systém vykonávající mnoho důležitých funkcí. Cévy vedou do všech tkání organismu a v mezibuněčném prostoru se zužují ve velmi tenké vlasečnice. Právě tyto vlasečnice vyživují buňky a také odplavují zplodiny činnosti tkání. Co se však děje, dojde-li k porušení rovnováhy látek v mezibuněčném prostoru například stažením cév nebo vlasečnic v důsledku psychického stresu? Sníží se průtok krve cévou, vznikne zvýšený krevní tlak před uzávěrem cévy a cévy se mohou ucpávat cholesterolem nebo jinými látkami.

Krev i stěny cév nesou záporný náboj. Za této situace budou krevní částice elektrickými silami odpuzovány od stěn cév a budou tlačeny doprostřed cévy. Důsledkem tohoto stavu bude proudění krve cévami rychlejší a zhorší se usazování cholesterolu i jiných látek na cévní stěny. Je to podobné, jako vlak klouzající na magnetických polštářích. Každé narušení této rovnováhy má za následek vytváření cholesterolových plástů na cévních stěnách.

Představte si, že z nějakého důvodu bude cévní stěna v určitém místě nabitá na malý kladný náboj. Tento náboj bude k sobě přitahovat záporně nabitě částice krve a ty se usadí na stěně. A cholesterolový plást je na světě. Céva se pomalu ucpává, její stěny ztrácí pružnost a pro výživné látky mají problém projít do buňky. Kladný náboj ve stěně cév nejpravděpodobněji vznikne přítomností infekce a toxických látek. Proto jedním z diagnostických kroků je zjištění náboje na stěnách cév. Dostávám odpověď na otázku: jaký je **náboj na stěně cév** v té a v té oblasti. Mohu také zjišťovat průměrný náboj na stěnách cév v celém těle. Lépe je však zjišťovat náboj v lokalizovaném místě na orgánech a tkáních těla. Projítí celého těla se zjištěním náboje na stěnách cév není moc časově náročné a lze to snadno udělat.

Nejdůležitější oblastí lidského těla je mozek, jeho výživa a prokrvení. V případě, že má stěna cév v mozku kladný náboj, zjišťuji původ tohoto náboje. Testuji infekci a toxické látky ve stěně cévy a jejich přítomnost ve vnitřních strukturách cévních buněk. Zajímavým diagnostickým parametrem je **procento výživy nervových buněk**. Stanovím je opět mentálně podle výchylky kyvadla na stupnici. Zajímavé je, že velká většina zdravých lidí má výživu nervových buněk na úrovni 30%. Je také zajímavé zjistit náboj cévních stěn bílé a šedé hmoty mozkové. Náboje bývají rozdílné, přičemž bílá hmota mozková mívá náboj významně menší než šedá hmota mozková. S procentem výživy nervových buněk úzce souvisí **prokrvení mozkových buněk**. Je možné stanovit celkové prokrvení mozku, nebo jeho částí. Pro léčbu prokrvení nervových buněk nebo zvýšení procenta jejich výživy používám odstraňování genetických změn v nervovém systému pomocí frekvenční léčby.

Mentální diagnostické postupy

Pro účinnou a rychlou mentální diagnostiku příčin nemoci není jednoduché nalézt jednoduchý postup nebo rozmotat klubko následných změn v lidském organizmu vedoucích k nemoci. S použitím kyvadla mohou získat velké množství informací o momentálním zdravotním stavu organizmu a vytvořit si v poměrně krátkém čase komplexnější obrázek o pacientovi. Mentálními dotazy umožňujícími posouzení zdravotního stavu těla se mohou vrátit do minulosti i charakterizovat výsledek mentálního působení v blízké budoucnosti.

Při diagnostikování nejprve vycházím z pocitů pacienta a ze subjektivního popisu všech jím vnímaných problémů. Rozhovorem vytvořím lepší kontakt s pacientem a získám větší důvěru. Současně se seznámím se všemi jeho potížemi, se kterými za mnou přichází. Využívám také dostupná lékařská vyšetření a seznámím se s jinými léčebnými postupy, které pacient prodělává. Výsledky lékařských vyšetření jsou pro mne velmi důležité, protože charakterizují stav a funkci orgánů a části těla. Pokud je moje diagnostika správná, musím výsledky vyšetření jen potvrdit a mohou však být pro mne dobrým východiskem pro hledání příčin nemoci. Zároveň mi mohou ušetřit čas a pomoci při dalším hledání. V této fázi nastává v mnohých případech problém, protože na jedné straně mi pacient sdělí, s čím přichází a co mu schází. Často však některé údaje nepokládá za důležité, např. dlouhodobou léčbu vysokého tlaku, léčbu cukrovky, angínu pectoris, roztroušenou sklerózu a mnoho jiných. Proto se rozhovorem snažím zjistit všechny jeho subjektivní potíže, byť jsou sebezbanálnější.

Dalším problémem je, že značná část pacientů nezná lékařské závěry a další postupy dosavadní léčby. Na jedné straně jim je lékaři z pochopitelných důvodů neradi sdělují a mohlo by dojít ke zkreslení momentální situace. Velmi často se setkávám s následujícím sdělením. „Již několik měsíců mám křečovitě bolesti v břišní oblasti. Všechna možná lékařská vyšetření jsou negativní a stav nadále trvá“. Často však je lepší nemít žádné informace, než informace zkomolené.

Dalším důležitým krokem v diagnostice je zjistit, zda mohu pacienta léčit. Položím otázku: „Mohu pacienta léčit?“. Touto otázkou získám odpověď, zda by léčba měla pro mne nepříjemné nebo škodlivé následky. V případě, že pacienta léčit nemohu, hledám příčiny tohoto zákazu v oblasti karmických zatížení, psychických bloků nebo zjišťuji jiné důvody. Buď se mi zákaz podaří odstranit, nebo pacienta léčit nemohu.

Pro diagnostiku je důležitý mentální kontakt s pacientem. Mnohokrát jsem si ověřil, že v případě sníženého průtoku krve šišinkou, diagnostikuji s nepřipustnými chybami. Proto nejprve kontrolovuji stav mentálního kontaktu a stav nervového systému. Je-li jejich funkčnost snižena (<100%), musím před další diagnostikou provést léčení těchto částí.

K posouzení zdravotního stavu člověka je možné použít mnoho různých postupů. Nelze je však jednoduše popsat nebo napsat „kuchařku“ k všeobecnému použití. Jaký nejvhodnější postup diagnostiky volit? Diagnostika je složitý postup založený na logickém posuzování výsledků zjištěných skutečností a určení dalšího směru hledání. Mnohdy je třeba zjištění ověřovat dalšími diagnostickými postupy. Každý z nich má své výhody a nevýhody a ne každý se může stát univerzálním nástrojem terapeuta. Vždy je nutno postupovat individuálně, hledat příčiny potíží a najít si logický postup vedoucí k cíli.

Postupem času jsem dospěl ke dvěma zajímavým postupům, které většinou používám. Prvním z nich je diagnostika podle informačního pole a následné hledání příčin a následků ve vymezené oblasti. Následuje mentální působení na jednotlivé části. V tomto případě je vždy nutné položit otázku, mohu-li léčbu provést. Po léčbě provádím kontrolu mentálního působení. Ptám se na stav léčených částí. Po léčení je většinou viditelná změna ukazující momentální změněný stav nebo stav, který nastane po uplynutí krátké doby. Potom je důležité

za několik dní zkontrolovat stav pacienta popřípadě pokračovat v mentálním působení. V těžších případech bývá působení každodenní.

Druhý a v některých případech rychlejší způsob diagnostiky je telefonicky požádat mou spolupracovnici o pomoc. Ona po přechodu do jiného typu vnímání vidí, kde se základní problém nachází a s čím souvisí. Vjem se projevuje především barvami, různými obrazy a kanály ukazujícími na souvislosti. Je to podobné jako sledování tomografických obrazů v přítomném čase s možností přiblížit si a zvětšit část těla a podívat se do ní podrobněji. Mým úkolem potom je s využitím informačních polí posoudit vjem, stanovit příčinu případně ji dohledat a působit na ni. Kontrolou je vizuální sledování prováděného mentálního působení a změněný stav tkání a orgánů. Významné jsou doplňující otázky, které si neustále klademe, a na které dostáváme odpovědi. Vzájemnou konfrontací pomůžeme pacientovi překonat jeho problém. Tento způsob používám většinou jen ve velmi těžkých a zapeklitých případech.

Jak jsem zdůraznil na jiném místě, je nutné stále kontrolovat správnost vjemu vlnění sledovaného těla a být si vědom chyb, kterých se mohu dopouštět. Proto je velmi dobré provádět porovnání diagnózy se závěry jiného terapeuta nebo lékařských vyšetření.

Příkladem vznikajících chyb může být i následující pokus. Stanovuji velikost krevního tlaku u sebe nebo jiné osoby. Kyvadlem stanovím správnou hodnotu např. systolického krevního tlaku. Vezmu běžně dostupné ukazovátko vyzařující svazek laserového záření. Pomalu osvěcuji ruku postupně od ramene až k zápěstí a sleduji výchylku kyvadla. Na ruce jsou místa, která po osvětlení laserovým svazkem zruší pohyb kyvadla a jiná místa, při jejichž osvětlení není kyvadlo ovlivněno a ukazuje správnou hodnotu. Tento pokus ukazuje, že vlnění důležité pro pohyb kyvadla je laserovým paprskem ovlivněno. Podobné změny může způsobit světlo televizoru nebo obrazovky počítače. Proto upozorňuji na škodlivé působení podobných záření zkreslujících mentální diagnostiku.

Doposud jsem hovořil jen o pozitivních myšlenkách, o mentálním působení na druhého člověka s cílem pomoci mu odstranit jeho problémy nebo nemoc. Je to vždy snahou a cílem léčitele. Mentální léčitel svými zásahy ovlivňuje interferenční pole pacienta, synchronizuje jej nebo ovlivňuje především jeho čistící funkce. Vždy vytváří vlnění, které způsobí obnovu správné funkce nemocných tkání a to na strukturách uvnitř buněk. Může podobně jako ultrafialové záření ovlivnit strukturu DNA v našich buňkách a naopak vhodným vlněním ovlivnit opravu uspořádání molekul. Uvědomme si, že naše myšlení je vlnění velmi vysokého kmitočtu. Energie se vzrůstajícím kmitočtem roste, Myšlení je vlnění o vysoké energii. Ač se to zdá utopické, moje zkušenosti ukazují, že reakce člověka odpovídají pozitivním myšlenkovým pochodům, kterými chci molekulové uspořádání ovlivnit. Myšlení dobrého léčitele je vždy pozitivní a vede k pomoci pacientovi.

Jistě vás napadá otázka: Nemůže léčitel úmyslně nebo neúmyslně uškodit pacientovi. V případě pozitivního přístupu k léčení nemůže. Nemůžeme však vyloučit negativní působení na jiného člověka. To je jistě možné, a také jsou známé případy ublížení negativní myšlenkou. Ve většině případů to bývá na psychické úrovni. Nechtěně vložíme do podvědomí člověka negativní myšlenku, a on pak podle ní jedná a jeho chování je naší myšlenkou ovlivněno. Proto nemůžeme před pacientem vyslovit např. myšlenku, že mu zbývá měsíc života nebo že za dva měsíce zemře. Objevují se však takové případy. Je to také jeden z důvodů, proč se neptám na úmrtí člověka, i kdyby mě o to žádal. Pro svou orientaci v některých případech mohu zjišťovat, kdy nastane výrazné zhoršení zdravotního stavu.

Každá nemoc těla je důsledkem změn v organismu. Důvodem těchto změn mohou být libovolné příčiny. Pro usnadnění diagnostiky a nalezení původu nemoci je vhodné udělat celkovou diagnostiku zdravotního stavu organismu, která charakterizuje funkčnost základních částí organismu. Není jednoduché stanovit soubor sledovaných parametrů tak, aby dobře charakterizoval činnost organismu a postihl všechny podstatné funkční systémy.

Podle mých zkušeností jsem sestavil soubor testovacích otázek a potřebných zjištění. Uvádím je seřazené podle důležitosti a jsou jimi:

1. Psychický klid (klid v mysli).
2. Duchovní tělo, vědomí, podvědomí, zátěže různých typů.
3. Zdravotní stav organismu.
4. Duševní tělo.
5. Stav imunitního systému.
6. Stav lymfatického systému.
7. Schopnost vylučování volných radikálů.
8. Vylučování infekcí.
9. Vylučování toxinů, jedů.
10. Vstřebávání látek, živin a vitamínů.
11. Schopnost organismu bojovat se stresovými faktory.
12. Schopnost organismu vytvářet hormony různých typů.
13. Stav srdce a cévního systému.
14. Metabolismus živočišných tuků a bílkovin.
15. Genetické předpoklady a mutace genetického kódu.

Podle získaných odpovědí si udělám obrázek o stavu pacienta a zvážím postup další diagnostiky. Ve většině případů se soustředím na některé problémy a ty nejprve ovlivňuji. Jsou jimi např. zátěže organismu, ať se jedná o rodové a získané zátěže, stresy a různé negativní programy vytvářející negativní záznamy na nervovém systému pacienta. Bez ovlivnění zátěží bývá diagnostika chybná.

Dalšími částmi ovlivňované v první části mentálního léčení jsou schopnost vylučování volných radikálů, schopnost organismu bojovat se stresovými faktory, vstřebávání látek, živin a vitamínů a vylučování toxinů, jedů a infekcí. Ovlivnění těchto funkcí má vliv na činnost celého těla. Z toho důvodu po mentálním ovlivnění uvedených částí počkám den nebo nějaký čas a diagnostikuji pacienta znovu. Za tu dobu se změní stav těla a stává se, že mnoho původních problémů pomine.

Další postup mentální diagnostiky je vždy individuální a není možné očekávat jednoduchý návod, jak postupovat. Jsou používány jednotlivé diagnostické postupy a ty jsou podle stavu pacienta různě kombinovány. Postup je možné přirovnat k detektivnímu pátrání po původci problému. Mentální hledání je přece jenom jednodušší, neboť lidské tělo přece jenom má mnoho zákonitostí a nechová se nahodile a nepředvídatelně, jako je tomu v lidské společnosti. Nepředvídatelnost spočívá především v naší neznalosti zákonitostí funkce lidského těla. Proto bych vám rád přiblížil postup diagnostiky na příkladech, které následují.

Příklad 1. Prosila mě jedna známá o léčení paní H., která byla kamarádkou její známé. Paní H. ležela v jedné moravské nemocnici v umělém spánku s teplotou 38,5°C a měla diagnostikovaný vir H1N1 (prasečí chřipku) a silný zápal plic. Jedinou další informací bylo, že mívala mírné astmatické potíže. V tomto případě jsem se s ní mentálně zkontaktoval. Později mě rodina poslala i fotografii. Zjistil jsem její teplotu. Byla 38,8°C. Zdravotní stav plic byl 20%, jejich kyselost byla 4.2 pH. Už tato zjištění ukazují na zápal plic. Infekce H1N1 byla v krvi, lymfatických drahách, a prakticky v celém těle. Imunitní systém pro odstranění infekce v plicích pracoval na 20% a pro odstranění H1N1 10%. Při sledování funkce imunity na infekci v plicích jsem se zeptal: co se stane při odstranění viru H1N1. Odpověď byla, že funkce imunitního systému pro plíce se zvýší až na 90%. Naopak ne. Zároveň jsem stanovil zhoršenou čistící a vylučovací funkci ledvin (na 50%), jater (na 65%), střev (na 60%), sleziny (na 70%) a plic (na 40%). Kromě plic se potlačením viru H1N1 tyto funkce normalizují. U

plic je nutné ještě potlačit streptokokovou infekci v plicích. Výkon srdce byl 100%. V této fázi bylo nejdůležitější co nejvíce potlačit infekce a tím ovlivnit zápal plic. Tím se sníží teplota a imunitní systém začne pracovat. Další postup určím až druhý den. Po diagnostice jsem interferenčními poli ovlivnil vir H1N1 a streptokoky v plicích a na pohrudnici. Další den jsem diagnostikoval vir H1N1 v ledvinách (měrná velikost byla 40%), v lymfatických drahách, játrech (12%), pohrudnice, plíce a průdušky (20%). Ve sliznicích plic a průdušek byla kyselost 6 pH. Teplota ráno 37 °C a odpoledne 37,5 °C. Nezjistil jsem žádné nervové hlášení do sledovaných orgánů a tkání. Znamenalo to zlepšení především zápalu plic. Opakovat jsem stejný zásah, jako den předtím.

Čtvrtý den kolem poledne se podle zpráv z nemocnice zvýšila teplota na 39 °C a lékaři paní H. začali probouzet z umělého spánku. Problém se mi jevil v ledvinách a nadledvinkách, kde se stále objevoval vir H1N1. Zapůsobil jsem na infekci. Večer téhož dne jsem viděl velkou měrnou velikost viru v oblasti mezi plicemi a páteří, přičemž teplota těla byla 37,6 °C (podle mého měření). Bylo to lokální místo s virem, kde se také projevovala kyselost přibližně 5 pH. V plicích zánět nebyl a kyselost byla normální. Zapůsobil jsem na infekci a čekal na další zprávy od rodiny.

I přes malou viru v léčitelství ze strany rodiny jsem se od maminky paní H. dozvěděl, že paní H. před mojí první diagnostikou byla 20 dní v umělém spánku s diagnostikovaným virem H1N1 a zápal plic. Za 5 dní po mém prvním působení ji lékaři probouzeli a stav paní H. se den ode dne zlepšoval. Teploty poklesly, zápal plic pomínil a obávané viry ustoupily. Další působení nebylo potřeba už jen z důvodu malé viry v mentální působení.

Příklad 2. Přišel za mnou nešťastný tatínek devítiletého kluka, který tou dobou byl v péči lékařů. Měl diagnostikovanou zvýšenou hladinu cukru v krvi, a velmi špatnou činnost slinivky břišní. Postup diagnózy byl následující. Stav nervového systému byl 40%. Proto jsem nejprve přistoupil na odstraňování zátěží všech typů podle postupu uvedeném v příslušné kapitole. Po tomto kroku bylo možné provádět další diagnostiku. Funkce slinivky byla kolem 5%, hladina cukru v krvi 14 mmol/l, i přes to, že dostával potřebné dávky inzulínu. Infekce ve slinivce ani v jejím okolí se nevyškytovala a měrná velikost toxických látek byla 20%, což není podstatné množství. Stav ostatních orgánů byl dobrý. Nervové hlášení pro slinivku bylo negativní. Zjišťoval jsem, odkud přichází. Většinou se ptám, zda pochází od hlavy, krku, hrudní oblasti, břicha, pánve nebo od končetin. V tomto případě mi vyšla břišní oblast. Dále testuji podrobněji původ negativního hlášení. Probírám jednotlivé části břicha, orgány, žlázy nebo jednotlivé tkáně. V případě, že nedostávám správnou odpověď, pomáhám si mentálním skenováním. V břišní oblasti si představím rovinu, kterou definuji např. postavením otevřené dlaně a pomalu jí posouvám po břišní oblasti a očekávám reakci charakterizující původce negativního hlášení. Totéž opakuji v rovině kolmé na rovinu první, případně si mohu místo upřesnit rovinou třetí. Takto najdu oblast, ze které toto hlášení pochází. V případě léčeného kluka to vedlo do oblasti žlučovodu v místě napojení na dvanáctník. V tom místě nebyla infekce, ani toxické látky. Projevovala se nízká energie mitochondrií v buňkách žlučovodu. Po hledání ve vnitřních strukturách buněk jsem vnímal infekci na mitochondrické DNA a v endoplasmatických retikulech v okolí buněčných jader. Na infekci jsem pak působil impulzy s interferenčními poli, které moje mysl vytvářela. Po ukončení této části léčení jsem znovu kontroloval negativní hlášení do slinivky. Ještě se ukazovalo jedno slabší hlášení. Po aplikaci podobného postupu, jako v předchozím hledání, jsem určil původ negativního nervového hlášení. Našel jsem jej ve stěně tlustého střeva a v jeho nejbližším okolí. Po odstranění infekcí v DNA a retikulech v nalezených buňkách se stav slinivky začal podle mé diagnostiky upravovat. Dále jsem čekal na další informace o stavu pacienta.

Za několik dní mi rodiče sdělili stav syna. Hladina cukru v krvi přes noc byla v normě a přes den byla vyšší a kolísala v rozsahu 6 – 10 mmol/l a chlapec dostával inzulín podle

výsledků měření. Chlapec s rodiči za mnou přišel osobně a mohl jsem jej diagnostikovat na velmi malou vzdálenost. Stejným způsobem, jako v předchozím případě jsem opakoval diagnostiku. Výsledek se mnoho nelišil a mentální terapii bylo nutné opakovat.

Za týden jsem hoča opět diagnostikoval. Zdravotní stav slinivky břišní byl na 40% a dávkami inzulínu se cukr držel na hladině 5,5 až 6,5 mmol/l. Pokles funkce slinivky mě přes nervová hlášení vedl na páteř do oblasti obratlů Th 7 a L1. Další hlášení již nebylo a oblasti po předchozí mentální terapii již vykazovaly normální funkčnost. Jmenované obratle měly hladinu vápníku 20%, jejich prokrvení bylo 50%, funkce lymfatických drah a uzlin byla 80%. Dedukcí a postupným vyloučením vzájemných vlivů jsem označil dva původce chlapcových potíží. Jednou z nich byla špatná funkce lymfy, projevující se změnou rezonančního kmitočtu lymfatických buněk. Projev zhoubné změny v buňkách zhoršil prokrvování obratlů a špatný odtok zplodin z buněk, buňky se nečistily a již v této fázi ovlivňovaly usazování vápníků v obratlích, i přes to, že v krvi nebyl pokles vápníku, hořčíku ani železa. Obratle se stávaly měkkými a utlačovaly nervová vlákna, což se projevilo nařazení slinivky břišní se všemi současnými projevy. Terapie spočívala v ovlivnění infekce v DNA lymfatických buněk ve zmíněných obratlích. K rychlé změně zdravotního stavu došlo náhle po lyžování. Předpokládám, že tím došlo k zatížení těchto obratlů, k jejich stlačení a nemoc se projevila. Po tomto zásahu se stav slinivky zvýšil na 65%. Tento pokles jsem diagnostikoval jako genetické zatížení. Jeho otec trpí cukrovkou také. Terapie spočívala v nalezení dvou interferenčních polí způsobujících porušení genetické struktury v buňkách a jejich aplikaci do DNA v buňkách. Druhá dvě interferenční pole postupně aplikovaná na DNA buněk v uvedených obratlích měla za následek opravené sestavení DNA struktury a zlepšenou činnost lymfatických drah v obratlích a zlepšení funkce slinivky.

Při diagnostice některých funkčních problémů jsem se setkal s případy, kdy stav orgánu byl ve správné funkci a při tom lékařská vyšetření krve ukazovala na problémy v těle. Například jsem diagnostikoval funkci jater 95%, metabolismus jejich buněk byl dobrý. Nervová hlášení do jater byla v pořádku a jaterní testy ukazovaly hodně zvýšený bilirubin. Tento rozpor ukazoval na problém v mé diagnostice. Vyzkoušel jsem tedy následující postup. Stanovil jsem hladinu bilirubinu v krvi a zjišťoval, zda se normalizuje, když vyléčím jaterní buňky nebo jsem postupně prošel další částí jater. Je možné sledovat i vliv orgánů a částí těla mimo játra. V uvedeném příkladě byl problém v jaterních buňkách a ne jinde. Pro kontrolu jsem se podíval na velikost střední energie na těle, považoval jsem ji za 100% a k této hodnotě jsem vztahoval energii jater, jaterních buněk a všech jaterních částí. Játra vykazovala padesátiprocentní energii a jaterní buňky také. Provedl jsem podrobnější rozbor funkce jaterních buněk. Energie mitochondrií jaterních buněk byla na úrovni 40% a normalizuje se odstraněním infekcí v mitochondriální DNA a retikulech. Náprava spočívala v působení interferenčními poli na DNA a retikula v mitochondriích jaterních buněk. Tato terapie normalizovala jaterní problém.

Tento diagnostický postup jsem uplatnil i v mnohých jiných případech, když jsem došel k rozporu mezi stavem pacienta a mentální diagnostikou.

Příklad 3. U jednoho pacienta byl rozdíl mezi velikostí markerů, charakterizujících přítomnost rakovinných buněk v těle a mentální diagnostikou. Proto jsem stanovil úroveň jednoho ze sledovaných markerů a ptal se, zda se normalizuje, když vyléčím tu a tu část těla. Prošel jsem místa, kde býval problém – játra a tlusté střevo. Místa neměla vliv na normalizaci markeru. Proto jsem procházel tělo dále a sledoval reakci kyvadla. Takto jsem přišel na plíce, která reagovala. Podrobným rozbohem plic, jejich buněk a stavu buněčných částí jsem zjistil přítomnost infekce v mitochondrickém DNA a retikulech. Působením interferenčních polí do

těchto oblastí se stav mitochondrií normalizoval. Tento postup bylo nutné opakovat ještě dvakrát.

Příklad 4. Jednou mi přišla SMS zpráva. Jedna z mých dřívějších pacientek měla bolesti pod pravým prsem. Zdravotní stav zmíněného místa byl 20%. Nervová hlášení do tohoto místa byla v pořádku a měrné velikosti infekce byly nulové a hladina toxinů byla na úrovni 30%. Tento stav nenaznačoval stav, na který si pacientka ztěžovala. Protože problém nebyl odrazem nemoci v jiné části těla, zjišťoval jsem zdravotní stav v jednotlivých orgánech a tkání v uvedené oblasti. Zjistil jsem zhoršený stav žlučník (20%), žlučovodu v oblasti dvanáctníku (70%), dvanáctník (15%) a první čtvrtina tenkého střeva (60%). Žlučnickové kameny nebyly ani ve žlučníku, ani ve žlučovodu. Vyzkoušel jsem si, že při správné funkci dvanáctníku budou v pořádku všechny další oblasti. Problém se tedy odvíjí od nemoci dvanáctníku. Do dvanáctníku však vedlo nervové hlášení. Zkoušel jsem tedy, co se stane s nervovým hlášením do dvanáctníku, když bude funkce jmenovaných částí těla v pořádku. A postupně jsem jmenoval: hlava, krk, hrudní oblast, břišní oblast, pánev, končetiny. Odpověď přišla od břišní oblasti. Podobným způsobem jsem otestoval vliv dílčích částí v břiše. Hlášení pocházelo od obratle TH11 a obou plotýnek nad a pod ním. Měrná velikosti infekce v obratli a jeho okolí byla 95%. Další nervová hlášení do tohoto místa byla v pořádku. Problém plynul z infekce na páteři. Terapie spočívala v postupném působení impulzy s interferenčními poli, které mi mysl připravila a v aplikaci dvou dvou-spektrálních impulzů pro vyčištění oblasti. Po tomto zákroku pominuly problémy ve všech diagnostikovaných oblastech, jen žlučník vykazoval zdravotní stav 85%. Odstraněním infekcí v okolí povrchu žlučníku se urovnal i tento stav.

Příklad 5. Jeden známý mi přinesl fotografii mladé paní. Její dlouhodobé problémy se týkaly děložního čípku a opticky viditelná malá změna děložní sliznice. Byla gynekologicky vyšetřena a pravidelně kontrolována. Bakteriologické vyšetření prokázalo menší množství kvasinek a biopsie tkáně byla negativní. Diagnostikoval jsem následující změny: stav psychiky 10%, stav děložního čípku 10%, děložní sliznice 30%, funkce mléčných žláz 50%, hypofýza 40%, štítná žláza 80%, funkce jater 50%, slinivky 30%, tlustého střeva 70%, žaludku 40% a dvanáctníku 50%. Karmická zátěž byla 50%. Z těchto hodnot je možné vyvodit první příčinu problémů a to stav psychiky. Ta ovlivňuje mnoho orgánů a zhoršuje jejich činnost. Působil jsem interferenčními poli s cílem provést detoxikaci buněk zaznamenávajících negativní záznamy a vytvářející karmické zátěže. Ihned po působení jsem provedl novou diagnostiku. Karmická zátěž ukazovala 0%, děložní čípek 20%, děložní sliznice 70%, mléčné žlázy 50%, štítná žláza 80%, tlusté střevo 90% a dvanáctník 95%. Ostatní orgány a tkáně měly svou funkci 100%.

Tato změna byla povzbuzující, ale ukazovala na pro mě známou souvislost. Nemocí děložního čípku se projeví zhoršená funkce mléčných žláz, hypofýzy a štítné žlázy. Děložní čípek měl změněné rezonanční frekvence a podobně i děložní sliznice v jeho okolí. Buňky děložního čípku byly již nastartované na nekontrolovatelný růst, ukazovalo se mi, že obsah glukózy v buňkách je 110% (správná hodnota je 70%), což podporovalo moji diagnózu. Lékařská vyšetření tento stav zatím neodhalila. Množství měrné infekce v DNA a v endoplasmatických retikulech buněk děložního čípku a sliznic byla 90%. V mitochondrické DNA bylo jen 18% měrné infekce. Terapie spočívala v působení vhodnými interferenčními poli na infekce. Po tomto terapeutickém kroku se stav všech orgánů a tkání normalizoval, kromě tlustého střeva a dvanáctníku, kde bylo nutné odstranit běžnou infekci.

Po týdnu byly stanovené hodnoty následující: karmická zátěž 20%, játra 90%, dvanáctník 90%, děložní čípek 40%, děložní sliznice 50%, mléčné žlázy 100%, štítná žláza 88%, hypofýza 60% a nervový systém 70%. Děložní čípek měl změněnou rezonanční frekvenci. Opakoval jsem působení stejným způsobem, jako před týdnem. Výsledkem terapie byla

normalizace všech funkcí a hodnot. Za další týden jsem diagnostikoval jen změnu metabolismu buněk děložního čípku, přičemž rezonanční frekvence buněk nebyly změněné. Působil jsem jen na buňky s karmickou zátěží a buňky děložního čípku.

Úroveň psychického klidu

Zdravotní stav člověka není jednoduché popsat několika málo technickými parametry. Je to dáno především komplexností funkce organismu. Mnoho funkčních celků tvoří složité regulační systémy, které jsou v medicíně známy již dlouhou dobu. Příkladem může být udržování kyselosti krve vyjadřovaná jednotkami pH. Nebudu se zabývat detaily funkce a způsobů dosažení velmi přesné rovnováhy kyselosti krve. Důležité je, že každý funkční celek komunikuje s nervovým systémem několika nervovými signály. Mozek vysílá signály, které můžeme nazvat referenčními. Jsou to signály určující stav, do kterého se má funkční systém dostat a udržovat jej. Dalšími důležitými parametry jsou signály pocházející s čidel, které charakterizují funkční stav a pomocí nichž dává funkční systém hlášení nervovému systému o svém stavu. Komunikace všech orgánů s nervovým systémem v těle je tedy velmi důležitá. Pro bezchybnou funkci těla je však nutná správná reakce nervového systému. Jak můžeme posoudit funkční stav nervového systému?

V současné době se velmi mnoho mluví a píše o stresech, stavu psychiky člověka, duševní pohodě apod. Již po dlouhou dobu považují psychický klid za jeden z nejvýznamnějších předpokladů pro zdraví člověka. Vyjádříme-li tuto významnost v procentech, bude kolem 85%. V tomto parametru se zobrazuje mnoho faktorů, mezi něž mohou namátkou vybrat např. fyzický stav těla, působení nemoci nebo změněné funkce orgánů na nervový systém, vliv okolního prostředí včetně vlivu společnosti, ve které žijeme, naše splněné či nesplněné cíle a touhy.

Pro rychlé posouzení stavu pacienta jsem si proto zavedl pojem **úroveň psychického klidu**. Sto procent je pro člověka snad nedosažitelných. Tohoto stavu se mnozí lidé snaží dostat meditací, modlením s kombinací se zdravou stravou. O těchto snahách je psáno v mnohých knihách a není účelem opakovat popis těchto technik. Důvodem je poznatek, že pokud k takovým postupům člověk nedojde sám a nebude si klást pro sebe úkoly vedoucí k dosažení klidu v mysli, nemůže tohoto stavu nikdy dosáhnout. Velmi dobrého uklidnění, aniž se o to mnohdy snaží, dosáhnou cílevědomí lidé, kteří mají vědomě nebo podvědomě vytyčen cíl a ten je jejich nejdůležitější prioritou v jejich snažení. Ostatní činnosti mají malou váhu a nejsou důležité.

Rozeznávám dva důvody snížení psychického klidu. Negativní myšlenky jejich neustálé probírání a důsledek stresových situací jsou nejčastějším důvodem poklesu psychického klidu. Vznikají negativní záznamy v nervových buňkách a jsou vnímatelné jako psychické toxiny. Tyto záznamy mohou přechodně potlačit mentálním čištěním vnitřních struktur buněk obsahujících negativní záznamy.

Méně častým důvodem snížení psychického klidu v nervovém systému jsou nervová hlášení pocházející od fyzických nemocí v některých tkáních na těle. Reakce nervového systému způsobuje podvědomé stresy a negativní sekundární nervová hlášení zpět do těla. Sekundární hlášení ovlivňují jiná místa než z fyzických nemocí, které je způsobily. Většinou pacient necítí místa původce nemoci, ale vnímá místa sekundární. Ovlivněním původce nemoci se podaří uklidnit i místa se sekundárními hlášeními.

Pacientce bolelo koleno, bylo oteklé a značně bolestivé. Bylo fixováno ortézou a tělo bylo tlumeno náplastmi k utišení bolesti. Otok vznikl po odebrání vzorku tkáně, přičemž pozitivní výsledek potvrdil rakovinu. Lékařská diagnóza byla rakovina kosti v koleně, několik metastáz

v plicích, na játrech a ve dvou bederních obratlích. Bylo aplikováno ozařování kolena, chemoterapie a tlumení bolesti léky. Bez velkých detailů, pacientka po dávkách chemoterapie nemohla jíst, hubla, a psychicky byla ve velmi špatném stavu. Trpěla bolestmi s vidinou amputace nohy. Od lékařské péče získala odklad další léčby na regeneraci těla. Moje diagnóza potvrdila rakovinu ve všech lékařsky zjištěných místech. Potup mentální léčby jsem zaměřil na zvýšení psychického klidu v nervovém systému a ovlivnění všech míst s rakovinou. V dalších sezeních byl neustále znovu ovlivňován psychický neklid, infekce v kostech kolena i páteře a stěny cév v mozku i na těle. Výsledkem bylo, že buňky všech oblastí nevykazovaly kritéria rakoviny, hubnutí se zastavilo, ale chuť na jídlo nebyla, noha od kolene dolů ztratila otok a objevovaly se bolesti druhé nohy a bederní páteře způsobené odlehčováním nemocné nohy z důvodu nesouměrného zatěžování pánve. Výsledek léčení nebyl valný, a proto jsem přizval ke společné diagnostice kolegyni se schopností transformovat vlnění nemocného těla do vnitřních obrazů. Společná diagnostika probíhala vždy tak, že já jsem byl u pacientky a kolegyně byla na telefonu. Společná diagnostika odhalila několik směrů nervových hlášení, způsobujících výrazný pokles psychického klidu v nervovém systému. Směřovaly na malé místo na mozečku, na příštítná těliska, na kosti v kostrční oblasti a patní kost. Ve všech místech byla nalezena velmi malá místa s nekontrolovatelným bujením. V oblasti nad čéškou byl silný infekční zánět s kyselostí tkáně $\text{pH} = 2$. Kromě toho nad kolenem byla dvě malá místa s nefunkční lymfatickou drahou. Tato místa obnovila svou funkci po léčení kostrční oblasti. Po ovlivnění všech míst došlo k odstranění všech negativních nervových hlášení a již druhý den pacientka cítila výraznou úlevu a léčení se urychlilo. Toto je příklad vzniku psychického neklidu v nervovém systému vzniklého od nemocných míst na těle, které nebyly nijak pociťovány.

Optimální úroveň psychického klidu u zdravého člověka je větší než 75%. Pod touto hranicí se u lidí objevují různé nemoci a problémy. Tento parametr mohu s výhodou použít k základní oblasti původu nemoci. Mohu jej zároveň kombinovat se zdravotním stavem orgánů. Ve skutečnosti to vypadá tak, že stanovím úroveň psychického klidu pacienta a pak se ptám, co se stane, když vyléčím ten a ten systém, orgán nebo buňky v těle. Pokud se úroveň klidu zvýší, hledám v tomto směru dál. Takto projdu mnoho možností a většinou najdu nejdůležitější oblasti, které je třeba nejdříve léčit.

Pacientka J. měla různé, střídající se potíže. Jednou to byly bolesti zubů, za pár dní přešly v průjem a jindy přešly v silné bolesti v oblasti žeber apod. Většinou vždy pomohlo psychické uklidnění mnou nebo jiným způsobem. Jednalo se o osobu těžko komunikující s okolím, vnímající jen to, co rezonovalo s její představou a s neschopností vyslechnout a posoudit názory jiných lidí. Úroveň psychického klidu byla 35%. Zdravotní stav celého těla byl 55% a na otázku, kolik bude, bude-li nervový systém v pořádku, jsem dostal odpověď, že bude 100%. Úroveň psychického klidu se při uzdravení fyzického těla zvýší jen na 50% a při odstranění všech možných zátěží organismu vzroste na 65%. Dokážeme-li však detoxikovat enzymy v buněčných jádrech, ze kterých se vytváří nové buňky těla, vzroste úroveň psychického klidu na 87%. Tato analýza ukazuje, že je třeba zajistit čistotu buněk a jejich jader, tzn. omlazení buněk a nalézt cesty jak toho dosáhnout.

Diagnostika s využitím nervových hlášení

Velkou diagnostickou pomocí je využití nervových hlášení. Co si však pod tímto pojmem můžeme představit. Především předpokládám, že každá část našeho těla má spojení s naším mozkiem. Nervstvo našeho těla si velice zjednodušíme. Budeme uvažovat o vegetativním nervstvu, které pomoci sympatiku a parasympatiku řídí činnost našich orgánů a systémů.

Důležitá je jejich rovnováha a při jejím porušení dochází ke zhoršené funkci jednotlivých částí těla. Nervové signály putují od mozku k orgánům. Opačným směrem probíhají informace z center autonomního nervstva, ze sensorů a dostávají se do mozku k dalšímu zpracování. V těle můžeme tedy vidět nervové signály jdoucí z různých oblastí těla do mozku a ten na ně reaguje vysíláním reakčních signálů, které řídí činnost našich orgánů a tkání. I toto výrazné zjednodušení je velmi účinné v mentální diagnostice.

V čem spočívá výhoda sledovat stav nervových signálů? Představte si, že zjistíte zhoršenou činnost např. žaludku. Testujete přítomnost infekcí, úroveň prokrvení žaludečních stěn, odvod tekutin lymfatickými cévami, kyselost žaludku apod. Všechny zjišťované parametry jsou pořádku a úroveň energie žaludku je výrazně snižena. V tomto případě je vhodné zjistit stav řídicích nervových signálů z mozku, který můžeme vyjádřit v procentech správného stavu. Při poklesu je zřejmé, že snížená funkce žaludku je způsobena nesprávným řízením z mozku, a proto je dobré zkontrolovat i stav sympatiku a parasympatiku. V případě špatného řízení je nutné hledat, ze které části těla hlášení pochází a odkud pramení takový zhoršený stav. Může to být z mozku, od nesprávně fungujících orgánů nebo jiných částí těla. Většinou bývají infekcí zasaženy nervy a jejich okolí, nebo je zvýšená úroveň toxických látek v nervech a jejich okolí. Velmi často je zhoršen sympatikus, přičemž parasympatikus je v dobrém stavu. Bývá to důsledek znečištění nervových ganglií na zádech kolem páteře. Hledání cesty špatných nervových hlášení bývá složité a může vést přes několik orgánů nebo částí těla. Je možné také postupovat opačně a to sledováním stavu nervových hlášení od postiženého orgánu k mozku a zjišťováním, jakou část lidského těla zhoršený stav orgánu vyvolává. Opět je možné najít složitou cestu přes několik orgánů.

Tímto způsobem je možné nalézt velmi vzdálené původce nemoci a je otázkou zkušenosti léčitele rozplést vzájemné souvislosti a návaznosti. Pro mě je tento způsob jednou z významných diagnostických možností vedoucích k rychlé a přesnější diagnostice nemoci.

Jednou večer mi volala paní R. telefonem a ztěžovala si na píchání u srdce, které se dost často objevovalo po celý den. Využil jsem diagnostiku nervových hlášení následovně. Zjistil jsem sníženou funkci obalu srdce. Srdce, cévy, prokrvení srdce, lymfatické dráhy a uzliny v okolí srdce a nervy a nervová zakončení byly v pořádku. Problém byl na srdečním obalu. První otázka směřuje k vyloučení původu nemoci. Postupně kladu otázky, co se stane, když odstraním infekce, toxické látky, zajistím dostatečné prokrvení, opravím lymfu pro srdeční obal, opravím nervové hlášení. Kladná odpověď směřuje k opravení nervového hlášení. Kyvadlem zjišťuji stav nervového hlášení (myšleno do srdečního obalu). Byl na 20, přičemž výchylka 50 je správný stav nervového hlášení. Postupně se ptám, co se stane, když se opraví nervové hlášení z hlavy, krku, hrudi, břicha, pánve a končetin. Takto rychle rozliším oblast původu nervového hlášení. Problém byl v břichu. Dalšími otázkami rozliším oblast, odkud nervové hlášení pochází. Dospěl jsem ke druhému kostrčnímu obratli a to v kosti obratle. Podobnými otázkami chci vyloučit vliv infekcí, toxinů, prokrvení, lymfy a nervových hlášení z jiných míst. Opět jsem diagnostikoval vliv nervového hlášení pocházející z kostí pátého hrudního obratle. Vyloučil jsem infekce, toxiny aj. a dospěl jsem k velkému obsahu toxinů v DNA v buňkách kosti pátého hrudního obratle. Dál mě to již nevedlo a tak jsem přistoupil k detoxikaci. Použil jsem synchronizovaný dvou-spektrální mentální impuls aplikovaný do DNA v kosti 5tého hrudního obratle. Druhým krokem byla aplikace synchronizovaného dvou-spektrálního mentálního pulzu do buněk kostí TH5, který má jiné spektrum a ovlivňuje čištění vnitřku buňky. Třetím krokem bylo mentální vytlačování toxinů z mezibuněčného prostoru ven do lymfatického systému. Potom jsem jen zkontroloval funkci srdečního obalu a vyslechl z úst paní R. reakci na léčení. Do několika málo minut píchání ustalo a projevovalo se to také na zlepšení pocitu v hlavě.

Jiný příklad je z oblasti gynekologie. Mladí manželé za mnou přišli s tím, že se jim nedaří založit rodinu. Lékařská vyšetření zkonstatovala sníženou, ale hraniční, funkci spermií i jejich

pohyblivost. Závěr lékařů zněl využít možnost umělého oplodnění. Zjistil jsem úroveň psychického klidu 70% u obou partnerů. Kvalita spermií byla 50% a jejich pohyblivost 40%. S těmito hodnotami by přirozené oplodnění mohlo proběhnout. Jiná situace byla u mladé paní. Kvalita vajíček z obou vaječníků byla 10%, funkce vaječníků 20%, dělohy 40% a děložního čípku 5%. S těmito hodnotami přirozené i umělé oplodnění nemůže mít úspěch. Zároveň zdravotní stav štítné žlázy a žlučníku byl snížen na 65%. V diagnostice jsem dále sledoval nervová hlášení z nervového systému. Hlášení do obou vaječníků bylo zhoršené. Vyléčením buněk nervového systému se hlášení nemění, a proto jsem pokračoval v diagnostice. Vyléčením žlučníku se změní zdravotní stav ženských orgánů i štítné žlázy. Při změnách stavu zdravotního stavu štítné žlázy se nevylepší ani žlučník, ani ženské orgány. Při podrobnější prohlídce žlučníku bylo zřejmé, že se na jeho buňkách projevují získané zátěže plynoucí od jejího nevlastního otce ve formě negativních záznamů na buňkách. Terapie spočívala v detoxikaci enzymů v okolí RNA v jádrech buněk s negativním záznamem. Současně bylo nutné provést detoxikaci endoplasmatických retikulí v nemocných buňkách. Doba diagnostiky byla kolem 10-ti minut, ale terapie probíhá velmi pomalu a bylo možné její první fázi udělat za 20 minut. Další terapeutický krok byl proveden za týden.

Mentální léčebné postupy

Léčba interferenčním polem

Frekvenční léčba, jako předchůdce léčby interferenčním polem, je mentální působení na příčinu nemoci vlněním s přesnou frekvencí. Je jednou z možností mentálního působení. Jistě vás napadá otázka, co si pod tím pojmem představuji a jak ji provádím. Dříve jsem se zabýval jednou z fyzikálních terapií - magnetoterapií a její působením na lidský organizmus. Jedná se o periodicky opakující se zvýšení magnetického pole na definovanou úroveň a opětný pokles na nulovou hladinu. Vyjádřeno technicky, hovoříme o pulzujícím magnetickém poli.

Vysvětlení působení magnetoterapie na lidské tělo nebo jeho buňky není jednotné. Důležitý je však výsledek působení magnetoterapie na lidský organizmus nebo regulační systémy v těle. Ve většině případů dochází k rychlejšímu hojení tkání například při zlomeninách nebo k ovlivnění zánětů. Pro zlomeniny je vhodné používat nízkou frekvenci a pro záněty frekvenci vyšší. Postupem času vývoj magnetoterapie směřoval k používání velmi vysokých frekvencí a také byl ověřován příznivý léčebný vliv různých tvarů impulzů magnetického pole. Zajímavou a účinnou fyzikální metodou je pulzní signální terapie, která využívá krátké série impulzů magnetického pole, které se opakují. Pro zlepšení účinnosti této metody byly sestaveny odlišné série pulzů jdoucí po sobě a působící na léčené problémy. Série pulzů byly stanoveny experimentálně podle reakcí pacienta a postupu léčení nemoci.

Ve svých pokusech jsem dospěl k názoru, že pro optimální působení magnetoterapie pro určitý problém je možné vždy najít vhodnou frekvenci nebo provádět ozáření magnetickým polem majících několik frekvencí jdoucích postupně po sobě. Dokonce bylo možné snížit velikost intenzity magnetického pole přibližně stokrát ve srovnání s běžně aplikovanými hladinami v rehabilitační magnetoterapeutické léčbě. Tento způsob se blíží přístrojům pro frekvenční léčbu, které používají proudové impulzy v po sobě jdoucích sekvencích. Takové přístroje jsou již ve světě používány. Léčebné frekvence musí být velmi přesné a vybrané pro léčbu jediného problému.

Pro mentální působení jsem zvolil podobný postup, jako u magnetoterapie. Představil jsem si, že působím polem s přesně zvolenou frekvencí a aplikoval jsem mentální pole na léčené místo. Velikost frekvence jsem stanovoval s využitím kyvadla s přesností na 4 číslice v rozsahu od jednotek Hz až do desítek kHz. Takové mentální působení nazývám frekvenční léčbou.

Doba působení je závislá na postupu ovlivňování, na složitosti problému a pro každou nemoc je jiná. Proto při mentálním působení sleduji kyvadlem dobu ovlivňování a čekám na signál na ukončení léčby. Pro zjednodušení mentálního léčení byly sestaveny tabulky používaných frekvencí pro určitá onemocnění. Např. pro ovlivnění chřipkového viru je vhodné použít frekvenci 84,97 Hz.

Účinnost frekvenční léčby jsem mnohokrát ověřil na sobě i na nemocných lidech. Při nakažení chřipkovým virem jsem ráno začal cítit bolesti v kloubech a únavu na celém těle. Bylo nutné provést zásah. Došel jsem na pracoviště a působil frekvenční léčbou. Po působení jsem své nemoci dále nevěnoval pozornost. Před polednem únava a bolest kloubů ustoupila a již se nevrátila.

Zjistil jsem, že pro ovlivnění některých druhů infekcí je nutné použít postupně až 5 frekvencí. Doba léčení se prodlužovala, a proto jsem hledal zjednodušení zvoleného postupu. Pro ovlivnění infekcí jsem používal vlnění některých bylinných přípravků nebo jiných látek. Zajímavými jsou vlnění mumia, výtažku z grepových semen a nakonec se ukázalo velmi výhodným vlnění grepových semen a ne jen výluhu z nich. Vlnění těchto látek obsahuje

mnoho frekvencí, celé složité spektrum, kterými působím současně. Ty frekvence, které infekci neovlivňují, nemají na zdravou tkáň žádný vliv. Nevýhodou tohoto způsobu je, že spektrum vybraných přírodních látek ne vždy obsahuje frekvence, které potřebuji.

Frekvenční léčbu v této podobě jsem používal po dobu několika let. Dospěl jsem k názoru, že frekvenční léčbu je možné zjednodušit. Nejprve vyhledám problém, který chci ovlivnit. Stanovím, kolik frekvencí potřebuji použít. Tento soubor tvoří frekvenční sadu. V mozku vytvořím požadované první spektrum a mentálně působím na daný problém vlněním s první frekvenční sadou. Po ukončení této etapy zvolím stejným způsobem druhou sadu frekvencí a působím vlněním s touto sadou. Takových frekvenčních sad mohu použít několik. Běžně používám jednu až čtyři sady frekvencí. Při vyhledání frekvenční sady vycházím z problému, který řeším a v myslí jej diagnostikuji. Potom stanovím patřičný počet frekvencí, které aplikuji současně. Tento postup se mi v poslední době osvědčil. Přesné frekvence zvolím v myslí a nemusím je vyčíslovat.

Praktické působení frekvenční léčbou je zřejmé z působení na pana D. Byl jsem požádán manželkou pana D. o mentální pomoc. Pan D. byl v nemocnici a před 14 dny dostal teplotu. Měl diagnostikovaný zápal plic a byl léčen antibiotiky. Po celou dobu teploty neustupovaly a stav se nezlepšoval. Po navázání mentálního kontaktu s pacientem (přes jeho manželku) jsem diagnostikoval infekci na plicích a v průduškách a kyselost plicních tkání (v průměru $pH = 2,2$) ukazovalo na zápal plic. Bylo nutné udělat rychlý zásah a nastartovat léčení. Hledání příčiny tohoto problému bylo možné odsunout na dobu po potlačení zánětu. Na plicní tkáň pana D. jsem aplikoval léčbu interferenčními poli (tři druhy s různými spektry). Orientačně jsem zkusil stanovit trend vývoje teploty. Vycházelo mi, že teplota druhý den ustoupí a tělo se doléčí. Příští den mi manželka pana D. potvrdila mou předpověď. Teplota ustoupila a zlepšil se zdravotní stav a v několika dnech se pan D. doléčil.

Vlnění se spektrem podle zvolené frekvenční sady je vlastně interferenčním polem působícím v průběhu mentální terapie. Proto jsem toto působení nazval léčení interferenčním polem. Volba vhodného pole je výsledkem mentální diagnostiky sledovaného problému. Při ovlivnění např. infekce ve tkáních, zvolím postupně několik sad interferenčních polí a těmi postupně působím. Dobu působení sleduji podle výchylky kyvadla.

Léčbu interferenčním polem používám stále a pokládám ji za jednu z nejvýhodnějších metod pro léčení infekcí a v poslední době i pro odstraňování duševních a duchovních toxinů.

Odstraňování toxických látek a zplodin

Většina toxických látek má pravotočivou strukturu molekul s kladným nábojem. Pokud se toxické látky dostanou do buňky, způsobují svými vlastnostmi deformaci interferenčního pole buňky a porušují funkci buněk.

Toxické látky se mohou nacházet v mnoha místech. V buněčné membráně způsobují její deformaci, tak že vypadá zkrabaceně, jak krepový papír a mohou být narušeny i receptory na membráně buňky. Taková membrána bude špatně vylučovat škodlivé látky z buňky a naopak buňka bude mít problém se svou výživou. Přítomnost toxických látek v interbuněčném prostoru (uvnitř buňky) ovlivní výživu vnitřních systémů buňky (mitochondrie, buněčné jádro s DNA, endoplasmatické retikulum, golgiho systém apod.). Velkým problémem je přítomnost toxických látek v buněčném jádře, kde negativně ovlivňuje genetické kódy, tvorbu proteinů a může vytvářet mutační změny v buňkách. Zde si můžeme představit, že je toxický prvek v těsné blízkosti vazby mezi šroubovicemi DNA. Zde změnění elektrické pole ve svém okolí a vytvoří energeticky výhodnější strukturu, kterou zaujmou jednotlivé atomy a molekuly

v genetickém kódu. Není to jev velmi častý, ale již jsem se s ním setkal. Podobně mohou působit toxické látky v mitochondriích, které jsou zdroji energie v buňce.

Jak je možné ovlivnit vylučování toxických látek z buněk a z jejich vnitřních částí? Domnívám se, že použitím vhodných interferenčních polí se vytvoří mentální tlak a ten pomůže vyloučení těchto látek.

Jako první s dobrými výsledky jsem použil **metodu mentálního tlaku**. Po nalezení oblasti s přítomnými toxickými látkami použiji mentálního příkazu: Chci vytlačit toxické látky z té a té oblasti (oblast vyjmenuji) do buněčného prostoru. Podrším v mysli tuto myšlenku případně i s představou pohybu toxických látek tak dlouho, až mi kyvadlo dá pokyn k ukončení. Může to trvat až několik minut. Toxické látky se dostaly z buněčných systémů (DNA, mitochondrií, endoplasmatického retikula nebo golgiho systému) do buněčného prostoru. Dalším příkazem v podobě prosby „chci vytlačit toxické látky z buněčného prostoru do mezibuněčného prostoru“, vytlačuji toxické látky z buňky. Toxické látky se dostaly do mezibuněčného prostoru a z něj je vylučuji mentálním tlakem s formulací „chci vytlačit toxické látky z buněčného prostoru do lymfatického systému a vyloučit je“. Imunitní systém pacienta si s dalším vylučováním poradí. Problémem však může být snížený stav imunitního systému a pro správné vyloučení toxických látek jej musíme napřed vyléčit.

Velmi účinnou metodou odstraňování toxinů a zplodin z buněk i mezibuněčného prostoru je **metoda dvou-spektrálního synchronizovaného impulsu**. V mysli si připravím mentální impuls, kterým budu působit. Připravuji impuls s dvojitým spektrem synchronizovaný s biologickými hodinami v těle pacienta. Impuls s dvojitým spektrem vychází z představy, že musím nastavit (synchronizovat) jádra atomů a elektronů v oblasti záznamu zátěže v buňkách do stejné polohy (do stejné fáze) za přítomnosti magnetického pole. Tato myšlenka odpovídá fyzikálnímu principu jaderné magnetické rezonance, ovládající pohyb atomových jader a elektronové paramagnetické rezonanci, ovlivňující chování elektronů v atomech. Myšlenkově vytvářím spektra schopná odstranit zvolenou zátěž v oblasti frekvencí 17 MHz a 9,4 GHz. Mentální impuls s uvedenými spektry musím aplikovat na buňky v okamžiku, který je shodný s impulsy biologických hodin v těle pacienta. Provádím to následující myšlenkou „posílám impuls se dvěma spektry synchronizovaný s biologickými hodinami do vnitřních struktur buňky pro vyloučení toxinů a zplodin z vnitřních buněčných struktur do buněčného prostoru“. Prakticky si uložím do svého podvědomí princip a postup aplikace impulsu a formulaci pro působení zjednodušu na formulaci „působím synchronizovaným dvou-spektrálním impulzem na struktury uvnitř buněk“. Po aplikaci pulsu dojde k nastartování pochodů schopných odstranit toxické látky a zplodin z vnitřních struktur buněk. Druhým krokem je formulace podobná jako u pulsu prvního „působím synchronizovaným dvou-spektrálním impulzem na buňku“. Tímto postupem dojde k čištění zplodin z buňky do mezibuněčného prostoru. Třetím krokem je mentální vytlačování toxinů a zplodin z mezibuněčného prostoru ven prostřednictvím lymfy metodou mentálního tlaku.

Jednoduchou a praktickou metodu pro mentální čištění popisují někteří autoři ve svých knihách. Přikláním se k zjednodušenému názvu „**sprchování**“. V mysli si představím sprchu nebo vodopád a snažím si vytvořit obraz padajících kapek vody. Voda má tu zvláštnost, že rozpouští mnoho látek a tedy i zplodiny funkce našich buněk nebo toxické látky, které v těle máme. Po tomto kroku si představím část těla, ze které chci vyplavit přebytečné látky. Mohou to být i samostatné buňky ve svých tkáních. Takto vybranou část těla vložím pod padající vodu a snažím si představit, jak toxické látky nebo zplodiny se postupně odlupují a voda si je odnáší pryč. Tento postup vyžaduje trochu fantazie a obrazotvornosti. Domnívám se, že vyvolat podobný postup je možné opakováním nacvičit.

Léčení infekcí

Interferenční pole je možné s výhodou použít pro léčení infekcí. Postupně jsem ověřil několik možností léčby infekcí. První z nich je **léčba interferenčním polem**. Zjistím, kde se nachází ložisko infekcí. Může se nacházet ve tkáních, šlachách, kostech, v kostní dřeni, stěnách cév i v lymfatických drahách a uzlinách. Nezjišťuji, o jaký druh infekce se jedná, protože princip léčby je stejný pro libovolný typ infekce. Dále zjišťuji, zda se infekce množí vlivem působení nebo blokování imunitního systému z jiných částí těla přes nervový systém nebo prostřednictvím nervových drah. Léčba se v takovém případě provádí jiným způsobem. Je-li infekce lokalizovaná na malou oblast, zjistím vhodná interferenční pole a jimi postupně působím na danou oblast. Soustředím se na myšlenku „působím interferenčním polem na buňky napadené infekcí tam a tam“ tak dlouho, až mi kyvadlo dá povel ukončení působení. Potom již je to problém imunitního systému, který napadené místo vyčistí a infekci odstraní.

Druhou možností léčení infekcí je zjistit **spektrum vlnění infekce** v lokalizovaném místě. Vycházím z představy, že každá buňka kmitá na mnoha frekvencích. Tvoří tedy vlnění s jednoznačným spektrem. Toto jednoznačné spektrum vytvořím v mysli dotazem na spektrum zjištěné infekce. Toto vlnění zakóduji do leukocytů a vody v těle. Provedu to myšlenkou na kódování leukocytů a vody tímto vlněním. Například si myslím „chci zakódovat v mysli vytvořené spektrum infekce bez mého kódu do leukocytů a vody v celém těle“. Soustředím se na tuto myšlenku tak dlouho, až mi kyvadlo sdělí konec působení. To je dáno změnou pohybu kyvadla. Můj kód znamená spektrum vlnění odpovídající adrese mé osoby. Tento kód je vhodné při mentálním kódování odstranit. Cílem tohoto léčení je zakódovat do imunitního systému informaci o vlnění infekce a ten pak reaguje známým způsobem tvorbou makrofágů, které chemickým způsobem zlikvidují infekci. Jde tedy jen o předání vhodných informací do imunitního systému, podobně, jako tomu je u používání bylinných přípravků nebo homeopatik.

Další možností léčení infekcí je mentálně vytvořit, podobně jako v předchozím případě, spektrum vlnění infekce. Myšlenkou „chci posunout **fázi všech frekvenčních složek spektra infekce o 180°**“ vytvořím frekvenční spektrum opačné. Sečtením obou vlnění dochází k vynulování celkového vlnění v místě infekce, což znamená výrazné utlumení celkové energie a oslabení infekce. Ta pak již může být snáze odstraněna běžnou činností imunitního systému. Využitím tohoto způsobu v buňkách napadených infekcí zůstává záznam, který je zjistitelný dotazem „jaké je nervové hlášení postupující do mozku z buněk (myšleno z buněk napadených infekcí)“. Zhoršené hlášení nebo negativní záznam v buňkách detekují odchýlením směru kývání kyvadla od normálu (zvolený směr pro zdravé buňky). K odstranění záznamu používám mentální způsob odstranění toxických látek z mitochondrií (buněčné útvary pro tvorbu energie) v napadených buňkách. Myšlenku pro detoxikaci lze formulovat následovně: „chci vytlačit toxické látky z mitochondrií v buňkách zasažených infekcí (nebo mohu definovat přímo oblast nálezu infekce) do buněčného prostoru“. Na tuto myšlenku se soustředím tak dlouho, až mi kyvadlo oznámí ukončení procesu. Druhou fází ovlivňování je vytlačit toxické látky do mezibuněčného prostoru, odkud jsou odvedeny lymfou a zlikvidovány.

Nejúčinnější léčení infekce provádím v poslední době pomocí mentálního impulsu. Nejprve zjistím úroveň infekce v daném místě. Vhodným pojmem je **měrná velikost infekce**. Znamená to množství infekce vztažené na jednotku objemu. Je to veličina přesnější a nezávisí na velikosti napadené oblasti. Mentálně vytvořím interferenční pole se spektrem pro odstranění této infekce (je-li přítomno několik různých typů infekcí, postupuji stejně). Potom vytvořím **synchronizovaný mentální impuls** s předem vytvořeným interferenčním polem s příslušným spektrem a působím jím na dané místo. Synchronizovaný impuls znamená, že impuls se nastartuje rytmem biologických hodin člověka a krátkou dobu působí na infekce.

Je-li to nutné, vytvořím druhé spektrum, synchronizovaný impuls s tímto spektrem a působím jím. Tento postup opakuji vždy s jiným spektrem a tak dlouho, až mi kyvadlo ukáže, že další impuls není nutný. Jednoduše to zjišťuji tak, že při tvorbě spektra mi kyvadlo ukazuje počet frekvencí v interferenčním poli, které tvořím. Bude-li počet nulový, další interferenční pole není nutné. Dalším krokem je mentální čištění místa infekce podle postupu popsaného v samostatné kapitole.

Moje známá mi napsala SMS zprávu, že pan K., kterého jsem znal i já, má již několik dní problémy s ledvinami. Mě prostřednictvím mé známé poprosil o pomoc. Měl silné bolesti v ledvinách a lékaři mu píchlí injekci uklidňující ledvinovou koliku roztažením cév. Po injekci byl problém stejný. Po přečtení zprávy jsem pana K. diagnostikoval na infekci v obou ledvinách a ledvinových cestách. Aplikoval jsem několik sad synchronizovaných mentálních impulsů do močových cest a mentální čištění ledvin a celých močových cest. Kyvadlo mi po ukončení terapie ukázalo funkčnost obou ledvin a močových šest. Druhý den jsem dostal zprávu, že je po problémech.

Ne vždy se musí jednat o infekce v těle. Moje tři známé odletěly za teplem k moři do Egypta. V naší republice bylo koncem října již poměrně chladno. Teploty ráno klesaly k nule a objevovaly se mlhy odpovídající listopadovému dušičkovému počasí. Egypt, jak je známo, v té době má krásné teplé počasí a i moře má přijatelnou teplotu. To vše není tak podstatné, jako to, že Egypt přináší mnoha hostům z Evropy průjem. Tak se také stalo mým známým. Po prvních příznacích mi zavolaly a žádaly o pomoc. Jedna z nich měla průjem již druhý den a druhé právě začal. Provedl jsem diagnostiku příčin. Průjem byl z výrazného snížení prokrvení tlustého střeva pocházející z nervového hlášení z mozku. Toto hlášení bylo reakcí na podnět ze žaludku, který neměl v sobě klasickou infekci, ale infekce se jevila jako toxická látka. Obsahovala ji stěna žaludku a to u první známé byla měrná velikost toxicity přibližně 80%, u druhé to v době léčení bylo asi 70% a třetí měla úroveň toxicity asi 30%. Tyto úrovně odpovídaly jejich zdravotnímu stavu. Poprvé jsem z tepla brněnského pokoje léčil známou s největším obsahem, která měla problémy a pila jen coca-colu s rumem a doplňovala tuto kombinaci endiformem. U druhé v tu dobu byl obsah toxinů malý a ani jsem jej nezjišťoval. Léčba spočívala v detoxikaci žaludeční stěny mentálním tlakem po dobu přibližně 5ti minut. Poté jsem provedl kontrolu reakce nervového systému. Dopadla dobře a stav tlustého střeva a jeho prokrvení bylo v normálním stavu. Druhý den odpoledne jsem se telefonicky dozvěděl, že průjem u první postižené ten den již nebyl, ale začal již u druhé. Proto jsem detoxikoval žaludeční stěnu všech tří známých a tím odstranil potíže. Třetí známá potíže neměla do konce pobytu.

Tento příběh však pokračuje mou vlastní zkušeností. Vánoce, silvestr i Nový rok jsou období klidu a pohody. Se svou ženou jsme si tu pohodu udělali také. Spočívala ve strávení klidných a milých chvil u moře za svitu hřejivého slunce. V našich končinách byla zima a chlad doplněný studeným deštěm. Sedli jsme s manželkou do letadla a odletěli za sluncem prohrát se a zaplavat si v Rudém moři, které bylo krásně čisté, a jeho světle modrá barva na pláži přecházela v temně modrou na obzoru, kde nádherně kontrastovala se žlutou barvou ostrova naproti naší pláži plného písku a pískovcových kamenných vyvýšenin, jakých Sahara je plná. To vše nemohlo ohrozit naši pohodu a navyšování klidu v naší mysli. Byli jsme již třetí den na místě stejném jako trojice známých v předchozím povídání a postihl průjem napřed mne a asi za několik hodin moji manželku. Po prvních příznacích jsem si řekl, že musím něco udělat se sebou a za několik hodin i u manželky. Diagnostikoval jsem na dvanáctníku i v žaludeční stěně toxiny a mírné množství infekce. Z těchto míst pak působilo nervové hlášení do mozku a ten reagoval signály způsobující odkrvení tlustého střeva. Objevily se menší křeče ve střevu a průjem. Působil jsem na sebe interferenčními poli pro odstranění infekce a pro detoxikaci zasažených míst. Trvalo to přibližně 5 minut a křeče i průjem přestaly a mohli jsme jít za chvíli na oběd. Podobný průběh mělo působení na

manželku a uklidnění průjmu, který je v těchto končinách pro hosty z Evropy obvyklý. Toto ovlivnění bylo malou epizodou v krajině, kde svit slunce je v období zimních svátků velmi příjemný.

Uvedené případy nebyly ojedinělé a stejný postup používám velmi často. I na sobě jsem jej mnohokrát použil, protože náznak průjmu lze poznat velmi brzy a to podle jemných nebo silnějších křečí ve střevech. Je to známka toho, že je nutno ihned mentálně zasáhnout a nedovolit tělu, aby průjem nastal. Je škoda, že lidé o této možnosti neví a lékaři jej považují za smyšlenou hloupost a nemohou jí přece věnovat pozornost.

Mnohokrát jsem diagnostikoval případ běžnější infekce na různých místech těla. Tato místa byla kyselá, pH tkání bylo kolem 4 a měrná velikost infekce byla kolem 70%. Jednalo se tedy o klasický infekční zánět. Zvláštností bylo, že sedimentace krve byla nízká (menší než 10 /hod) a odpovídala zdravému tělu. Tento rozpor ukazoval na problém zhoršené funkce imunitního systému. Pacient se léčil jednou dávkou antibiotik. Jeho stav se spíše zhoršil, a proto mu lékař předepsal druhou dávku. Stav byl stále stejný. V tomto stavu mě většinou pacienti požádali o pomoc. Vzniklý rozpor podle mé diagnostiky spočíval v přítomnosti infekce v kostní dřeni, která způsobila zhoršené prokrvení tkání kostní dřene, sníženou tvorbu leukocytů a jiných látek imunitního systému. Ten potom logicky nemohl pracovat a zdravotní stav pacienta byl odpovídající. V podstatě se nemohl léčit. Po působení interferenčním polem na infekční místa v těle a na buňky kostní dřene začne pracovat imunitní systém, sedimentace do dvou hodin výrazně vzroste a tělo se začne léčit. Posun v léčbě je rychlý a pacientovi se do druhého dne uleví, cítí změnu a do jednoho nebo dvou dní jsou příznaky zánětu neznatelné.

V těchto případech si musím klást otázku „proč dvě a více dávek antibiotik nepůsobí na infekci a proč se tělo neléčí?“ Současně si kladu otázku, proč se takovýto stav těla vyskytuje převážně u mladých lidí? Provedl jsem rozbor tohoto problému a dospěl jsem k názoru, že v kostní dřeni se vyskytují psychické infekce a psychické toxiny. Na ty antibiotikum nemůže reagovat. V lidském těle na tyto infekce reagují cévy včetně jemných vlasečnic a svým stažením zhoršují prokrvování oblastí zasažené infekcí a zhoršují čištění těchto oblastí. Psychické infekce i toxiny jsou důsledkem negativních myšlenkových pochodů pacienta. Domnívám se, že mladí lidé nemají dostatek zkušeností čelit negativním myšlenkám a k takovým problémům jsou náchylnější.

Odstraňování zátěží organismu

Odstraňování zátěží znamená zbavit se negativních záznamů v našich buňkách. O způsobech odstraňování karmy člověka a negativních zátěží bylo napsáno mnoho knih. V každé je popsán jeden z možných způsobů, jak si člověk může pomoci. Je však nutné zdůraznit, že pomoc potřebujeme všichni, i když se cítíme zdraví. Práce s karmou by měla být vždy preventivní a ne až pocítíme bolest nebo když se u nás projeví nemoc. V každém případě odstraňování karmy spočívá ve změně našeho myšlení. Jestliže však nezměníme naše myšlení, žádný léčitel nám není schopen pomoci s odstraněním karmy nebo jiných energetických bloků.

Odstraňování zátěží všech typů mentálním způsobem se provádí stejným způsobem. Většinou odstraňuji nejprve rodové zátěže, potom zátěže získané a na konec psychické toxiny a stresy. Mezi zátěže můžeme přiřadit i negativní programy. Jsou jimi programy pro činnost některých orgánů vznikající jako důsledek postupných změn pro přizpůsobení organismu změněným podmínkám. Jednotlivé zátěže si představuji jako negativní záznamy v paměťových buňkách a většinou nehledám jejich fyzické umístění. Zůstávám u abstraktní polohy v těle.

Nejprve zjistím počet rodových zátěží. Dotazuji se otázkou: „Kolik rodových zátěží pacient má“. Kyvadlem na stupnici dostanu odpověď. Běžně i u zdravých lidí je diagnostikováno až 7 rodových zátěží. Nemocní jich mívají víc, ale většinou jejich počet nepřekračuje 15.

Negativní záznamy považuji za toxiny v celé struktuře paměťové buňky a odstraňuji je metodou dvou-spektrálního synchronizovaného mentálního impulsu, tak, jak byl popsán v kapitole odstraňování toxinů a zplodin. Druhým krokem je nalezení záznamů rodových zátěží mentálním způsobem a jejich uchování v mysli. Provádím to příkazem: Chci nalézt záznamy rodových zátěží. V mysli si připravím mentální impuls, kterým budu působit. Myšlenkově vytvářím impuls interferenčního pole synchronizovaný s biologickými hodinami v těle pacienta mající dvě spektra v oblasti frekvencí 17 MHz a 9,4 GHz. Aplikaci impulsu provádím následující myšlenkou: „Posílám dvou-spektrální impuls synchronizovaný s biologickými hodinami do vnitřních struktur buňky se záznamem rodové zátěže“. Prakticky si uložím do svého podvědomí princip a postup aplikace impulsu pro odstraňování toxinů z nalezených míst a formulaci působení zjednodušuji na formulaci: „Působím synchronizovaným dvou-spektrálním impulzem na struktury uvnitř buněk“. Po aplikaci impulsu dojde k nastartování pochodů schopných odstranit zvolenou rodovou zátěž. Třetím krokem je formulace: „Působím synchronizovaným dvou-spektrálním impulzem na buňku“. Tímto postupem dojde k vytlačování toxinů z buňky do mezibuněčného prostoru. Čtvrtým krokem je mentální vytlačování toxinů z mezibuněčného prostoru ven přes lymfu. Po těchto krocích zkontroluji počet rodových zátěží. V případě, že se všechny neodstranily, opakuji uvedený postup ještě jednou. Většinou se podaří rodové zátěže odstranit. Před každým odstraňováním zátěží se kyvadla zeptám, mohu-li tyto zátěže odstranit. Zátěže je možné také utlumit mentálním čištěním buněk obsahujícím negativní záznamy.

Získané zátěže, psychické toxiny a negativní programy se odstraňují stejným způsobem jako rodové zátěže. Pro trvalý efekt odstraňování zátěží je nezbytné změnit naše myšlení, vystříhat se negativního myšlení, získat klid v naší mysli. Rady pro zklidnění mysli jsou uvedeny v samostatné kapitole. V případě, že získané zátěže se za čas objevují znovu, je třeba pacientovi znovu vysvětlit, jakou změnu v životě musí udělat, aby se zbavil nejen zátěží, ale i nemocí.

V poslední době jsem dospěl k zajímavému způsobu odstraňování psychických toxinů a zátěží všech typů. Za přítomnosti těchto zátěží dochází v těle ke zhoršování funkce některých tkání a vznikají potíže a nemoci. Mnozí léčitelé tyto zátěže nazývají bloky, zátěže z minulých životů, stesy a mnoha jinými názvy.

Stav organismu charakterizují následovně. Každá špatná myšlenka, prožitý stres, blok a jiné jevy působící především v duchovní oblasti a ovlivňující energii v těle vytvářejí na paměťových buňkách negativní záznam. Tento záznam se vyznačuje jiným (kladným) elektrickým nábojem a rotací (pravotočivou) molekul paměťové buňky. Buňka má malou energii a zhoršenou funkci. Takový záznam může v těle přetrvávat velmi dlouhou dobu. Odstranit takový záznam z paměti je možné cílevědomým působením na původce tohoto stavu, tj. opětovným vybavením události, která záznam vytvořila a psychickým vysvětlením a vyrovnaním se s tímto dějem. Takto pomáhá např. kineziologie. Jinými technikami jsou různé techniky meditační. Ty mohou uvolnit mysl a dosáhnout zvýšení klidu v mysli a tím odstraňovat negativní záznamy v mysli.

Přítomnost negativních záznamů způsobuje v těle velmi nepříjemné pochody. Zhoršená funkce nějaké části těla, např. nějakého orgánu způsobená infekcí nebo jinými efekty, vytvoří nervové hlášení do mozku oznamující chybnou funkci této části těla. Normálně mozek reaguje řídicími signály vytvářející korekce udržující naše tělo funkční. Za přítomnosti negativních záznamů vytváří mozek kromě korekčních signálů signály falešné, které vyvolávají zhoršenou funkci jiných částí těla. Tak vznikne nemoc a my pocítíme bolest

nebo jiné příznaky nemoci. Takto jsou v mnohých případech ovlivněny funkce orgánů a částí těla i přes to, že jsou zdravé. Jejich výkon je však menší a jejich funkce je narušena. V těchto případech je nutné zamezit vzniku falešných signálů přicházejících z mozku do různých částí těla.

Proto jsem se začal všimnout nervových buněk v mozku, jejich funkčnosti a snažil jsem se napravit jejich činnost. Postup je jednoduchý. Zhodnotím výživu buněk tak, jak je to popsáno v kapitole funkčnost cév. Výživa je vždy zajištěna přísunem výživných látek pomocí krve při dostatečném vyplavování zplodin činnosti buněk pomocí lymfatických a krevních cév. Důležité je tedy dostatečné prokrvení tkáně nebo orgánů. Při malé výživě nervových i jiných buněk mentálně pročistím stěny cév od toxinů a mentálně působím tlakem na cholesterolové molekuly a vyplavuji je z buněk.

Při vyčištění těla od negativních záznamů se upraví značná část problémů. V některých složitějších případech, jako jsou rozšířené metastázy na těle, je vhodné odstranění různých zátěží doplnit dalším terapeutickým postupem. V místě metastázy po odstranění infekcí z vnitřních buněčných struktur hledám negativní hlášení z mozku, ovlivňující dané místo. Abstraktně se v mojí mysli napojím na toto místo a mentálním dotazem (jaký je stav místa, kde se nachází paměťové místo se záznamem) určím stav hledaného místa (podle stupnice 0 až 100%). Po abstraktním nalezení místa se znovu ptám na negativní hlášení do tohoto místa. Postup tedy opakuji pro druhé místo s negativním záznamem. Po nalezení druhého abstraktního místa postup opakuji, až do nalezeného abstraktního místa nevede negativní hlášení. Tyto kroky bývají běžně tři až čtyři. V posledním nalezeném abstraktním místě provedu buď mentální čištění toxinů z buněk, vyplavení toxinů z cévních stěn nebo narušení a odplavení cholesterolu z cév a krevních vlásečnic pro dané místo. Mentálním tlakem působím, až mi kyvadlo ukáže odstranění negativních záznamů. Potom jen provedu kontrolu negativního hlášení do místa metastázy nebo charakterizuji změny, které v daném místě nastaly. Tímto postupem mohu odstranit různé bloky nebo zátěže z minulých životů nebo jinak získané během života. Potom již záleží na pacientovi, jak naloží se svým změněným stavem a za jak dlouho vytvoří podmínky pro návrat problémů. Většinou pacient musí změnit psychiku a své jednání vůči sobě i okolí.

Odstraňování negativních záznamů a zátěží v poslední době používám léčbu interferenčním polem aplikovanou do buněčných jader, konkrétně do DNA a RNA genetické struktury. Používám to také pro odstraňování záznamů negativních kosmických vlnění, jejichž důsledkem je podráždění nervového systému a zhoršená funkce fyzického těla.

Dostatečné prokrvení mozku a především nervových buněk je nejdůležitějším faktorem pro naši dobrou paměť. Krví se do nervových buněk dostává výživa a zplodiny jsou vyplavovány ven do mezibuněčného prostoru. Není-li tomu tak, vznikají nervové nemoci, jako Parkinsonova a Alzheimerova nemoc, skleróza multiplex, epilepsie apod. Kyvadlem získám informaci o průměrném prokrvení celého mozku, nebo jeho části. Podobně mohu zjistit i úroveň výživy mozku. Je zajímavé, jak se u různých lidí liší tyto parametry. Jsou mezi námi lidé, kteří se pohybují s výživou mozku pod úrovní 20%. Jejich zdravotní stav tomu také odpovídá. Nejvýhodnější pomoc v těchto případech je působit interferenčním polem na genetickou strukturu, konkrétně na málo funkční chromozomy ve všech buňkách na těle. Vlněním s vhodným frekvenčním spektrem ovlivňuji čistotu genetických struktur a pomáhám tělu vyplavovat toxické látky. Působení je nutné několikrát opakovat s průběžným testováním reakce těla.

Vyrovnání rovnováhy jin a jang

Výsledky staré čínské medicíny jsou dlouhodobě ověřené praxí. Kromě diagnostiky podle charakteru a projevu nemoci v Číně používají bylinky pro znovunastolení rovnováhy jin a jang. Pro mentální diagnostiku i terapii je princip posuzování stavu organismu přímo použitelný. Ověřil jsem si jej na mnoha případech a výsledky jsou zajímavé.

Položím dotaz: „Jaký je stav rovnováhy jin a jang v ledvinách, slezině nebo v jiné části těla?“. Ptát se na celkový stav rovnováhy je možné, ale nepřináší žádnou využitelnou informaci. Je také možné dotaz směřovat i na meridiány. Získám odpověď na stupnici s nulou uprostřed a definicí na které straně je jin a na jaké jang. Dále mohu postupovat podobně jako čínští lékaři a aplikovat vhodně vybrané bylinné preparáty. V mém případě postupuji mentálním způsobem dále. Stanovím např. nevyrovnanost jin a jang v ledvinách, slezině a játrech. Dále zjišťuji příčinnou souvislost mezi těmito nerovnováhami. Ptám se, co se stane s nevyrovnaností v ledvinách, budou-li nerovnováhy v ostatních orgánech v pořádku. V uvedeném případě zjistím, že nerovnováha v játrech se spraví odstraněním nerovnováhy ve slezině. Zbývající nerovnováhy na sobě nezávisí a mají tedy jinou příčinu.

Takovým způsobem zjistím nerovnováhy jin a jang v hlavních orgánech nebo na meridiánech. Dostanu několik orgánů s nerovnováhou a mým cílem je stanovit jejich příčinu. Logicky postupuji dále podobným způsobem. Nejprve vycházím z předpokladu, že nejpravděpodobněji je nerovnováha způsobena fyzickými a psychickými zátěžemi nebo infekcí v některé části těla. Z toho důvodu si znovu stanovím (podle výchylky kyvadla na stupnici) nejvýznamnější nerovnováhu, např. v ledvinách (spolu s nerovnováhou ve slezině bývá velmi často). Kladu dotazy typu „Co se stane po odstranění toxických látek (infekce) tam a tam?“ a hledám původce nerovnováhy. Procházím orgány, nervový systém, endokrinní žlázy, cévy, lymfu, případně si pomáhám systémy, jako jsou nervový, cévní a srdce, dýchací, trávicí, vylučovací, endokrinní, kosterní. Nevychází-li mi nějaký orgán či část těla, změním dotaz a hledám podle částí těla. Procházím oblast hlavy, krku, hrudní, břišní, pánevní a končetiny. Podle kladné odpovědi zpřesňuji lokalizaci místa, kde úroveň toxických látek již způsobuje nerovnováhu jin a jang v těle. Tento způsob lokalizace není složitý a většinou do několika minut znám odpověď. Takovým způsobem projdu všechny hlavní nerovnováhy jin a jang v těle.

Dalším krokem je odstranění nebo snížení hladiny toxických látek ve zjištěných místech. Používám postup odstranění toxinů, který je stejný, jako při odstraňování psychických toxinů. Na zjištěné místo aplikuji dvou-spektrální mentální impuls synchronizovaný s biologickými hodinami pacienta. Tím se nastaví podmínky postupné detoxikace a kyvadlo mi dává výchylku odpovídající stavu po ukončení započatého kroku. Jeví se mi to tak, že toxiny přechází z částí buněk do buněčného prostoru. Dalším krokem je opakování dvou-spektrálního synchronizovaného impulsu znovu na totéž místo. Nervový systém však nastaví jiná spektra, odpovídající odstraňování toxinů z buněčného prostoru a jejich přechod do mezibuněčného prostoru. Výsledkem je, že musím mentálně vytlačit toxiny z mezibuněčného prostoru do lymfatických a krevních cév. V případě infekcí působím na zjištěné místo frekvenční léčbou a vytlačím infekce z mezibuněčného prostoru. Po těchto krocích opakuji stanovení nerovnováhy v orgánech či různých částech těla a zjišťuji, zda došlo k vyrovnaní všech i navzájem vázaných míst nebo ne. V negativním případě postupuji dále stejným způsobem a napravuji zbývající nerovnováhy.

Uvedeným způsobem mentálně napravuji výrazné nerovnováhy. Ve většině případů je nutné tento postup opakovat a dosáhnout úplného vyrovnaní energií jin a jang. Postup opakuji druhý den nebo za týden a to podle mých a pacientových možností. Je samozřejmé, že pokud pacient nezmění zvyklostí, např. myšlení, způsob a typ jídla nebo jiné příčiny, postup urovnání energií jin a jang je neúčinný. Ale to platí i při jiných léčebných a léčitelských

postupech včetně staré čínské medicíny. Vzniká-li opakovaně nerovnováha energií jin a jang, je možné mentálně zjistit původ a špatné návyky.

Ovlivnění mutačních a genetických změn

Při vývoji živých tvorů velmi často dochází k mutačním změnám v genetickém kódu. Podle počtu takových změn je dokonce možné posuzovat vývoj a genetické souvislosti jednotlivých druhů. U člověka k takovým genetickým změnám také dochází. V případě, že se jedná o zděděné změny, hovoříme o genetických změnách a změny získané během života nazýváme mutačními změnami. V každém případě se jedná o změny vedoucí ke změnám v činnosti buněk nebo jejich celků.

Některé změny je možné ovlivnit následujícím způsobem. Nejprve mentálně najdu oblast buněk se změnami. Potom budu působit na porušení části genetického kódu u vybraných buněk. Mentálně najdu interferenční pole se sedmi frekvencemi a působím na vybrané buňky. Kyvadlem určuji konec působení. Vyberu nové interferenční pole se dvěma frekvencemi a znovu působím. Potom následuje etapa kódování do správného stavu. Kóduji postupně třemi různými kódy a dobu působení stanovuji s pomocí kyvadla.

Zajímavě proběhl pokus o posouzení funkce tohoto postupu. Zavolal jsem jedné paní, která je schopna ve své mysli vizuálně zviditelnit stav buněk a i DNA v jejich jádrech. Úmyslně jsem ji neinformoval, co budu mentálně dělat. V první etapě porušování struktur mě sdělovala, že dochází v oblasti DNA ke kmitání a rozbíjení struktury. Po dokončení první etapy mi sdělila, že DNA v buňkách je rozmazaná a porušená. V druhé etapě docházelo postupně k obnovování struktury DNA, přičemž výsledkem byla změněná funkce buněk. Po změně měly buňky jinou barvu a výrazně větší energii.

Podobný způsob je možné aplikovat i v případě změny metabolické funkce buněk. V případě snížené funkce imunitního systému je často třeba opravit špatnou metabolickou funkci buněk štítné žlázy, příštítných tělísek a slinivky. K tomu účelu používám působení pěti a pak třemi interferenčními poli pro rozbití struktury v buňkách a potom působení pěti kódy pro opětné spojení vazeb do správné konfigurace. Tento postup opakuji vícekrát (běžně až pět krát).

Na podkladě posledních zjištění, jsou velmi často mutační i genetické změny způsobeny přítomností atomů těžkých kovů v jádrech buněk a ve struktuře DNA. Atomy těžkých kovů se vyznačují velkým elektrickým nábojem. Tento náboj, nacházející se uvnitř buněčného jádra, způsobí elektrickými silami mezi nábojem atomů těžkého kovu a náboji atomů deoxyribonukleové kyseliny a atomů nukleoidů deformaci struktury a může být důvodem mutace genetického kódu člověka a změny ve tvorbě bílkovin v těle. Je zřejmé, že k podobným deformacím může docházet nejen v částech genetického kódu odpovídajícího stavbě a funkci příslušných částí těla, ale i v oblasti genetického kódu zajišťujícího různé řídicí a regulační pochody v těle. Při těchto změnách se pak divíme, proč se nám zvyšuje krevní tlak, čím je způsobeno zvýšení cukru v krvi, nebo dochází k mírným nebo větším změnám v hormonálním systému. V těchto případech je vhodné diagnostikovat buňky s přítomnými atomy těžkých kovů a soustředit pozornost na ně. Myšlenkou „chci vytlačit atomy těžkých kovů z jader buněk do buněčného prostoru“ působím na dané místo tak dlouho, až od kyvadla dostanu informaci o ukončení procesu. Druhou částí působení je myšlenka „chci vytlačit atomy těžkých kovů z buněčného prostoru do prostoru mezibuněčného“. Tou dostávám atomy těžkých kovů z buněk ven a tam se o další vylučování postará imunitní systém. Tento postup musím několikrát opakovat a sledovat měrnou velikost atomů těžkých kovů v jádrech buněk.

Velmi zajímavým se zdá postup odstraňování infekcí a toxických látek z vnitřní části buněk. Konkrétně se jedná o přítomnost infekcí a toxinů, způsobujících podobně jako tomu bylo u atomů těžkých kovů deformaci struktury DNA případně genetickou mutaci v těle. Je nutné připomenout, že přítomnost těchto látek můžeme získat od rodičů přenosem změněné genetické informace. Pro odstranění infekcí, nejprve diagnostikují buňky těla na přítomnost infekce v buněčných jádrech a v mitochondriích. V případě, že typ infekce je stejný v obou částech, použijí interferenčních polí pro mentální působení na jádra buněk a na mitochondrie. V mysli vytvořím první interferenční pole na příslušnou infekci a působím jím tak dlouho, až dostanu povel k ukončení. Potom vytvořím další interferenční pole, odlišné od prvního, a opět jím působím. Tento postup s jiným interferenčním polem opakuji podle potřeby vícekrát. Po tomto působení je třeba vyčistit buněčná jádra od ovlivněných buněk infekce. Myšlenkou „chci vytlačit infekci z buněčných jader do buněčného prostoru“ působím na dané místo tak dlouho, až dostanu informaci o ukončení procesu. Druhou částí působení je myšlenka „chci vytlačit infekci z buněčného prostoru do prostoru mezibuněčného“. Tak dostávám atomy ovlivněných buněk infekce z buněk ven a tam se o další vylučování postará imunitní systém. Tento postup musím několikrát opakovat a sledovat měrné množství buněk infekcí v jádrech buněk i v mitochondriích. Tento postup je účinný i na rakovinné buňky, ve kterých vznikají změny jejich funkce vlivem přítomnosti buněk infekcí v buněčných jádrech a v mitochondriích zdravých buněk. Téměř vždy, pokud se v buněčných jádrech a v mitochondriích vyskytují infekce, je možné nalézt zplodiny nebo toxické látky v těchto částech. V těchto případech po vytlačení buněk infekcí je nutné mentálně vyčistit buňky. To provedu opět myšlenkou „chci vytlačit zplodiny a toxické látky z jader buněk do buněčného prostoru“ a působím na dané místo tak dlouho, až dostanu informaci o ukončení procesu. Druhou částí čištění je myšlenka „chci vytlačit zplodiny a toxické látky z buněčného prostoru do prostoru mezibuněčného“. Takový postup je většinou třeba provádět několikrát v denních intervalech.

Velmi často jsou v buňkách, v jejich jádrech a mitochondriích přítomny toxické látky. Buňky pak mají malou energii a jejich funkce je změněna. Tyto změny jsou příčinou nemoci a současnou lékařskou technikou je velmi těžké až nemožné tyto příčiny odhalit.

Poslední moje zkušenost ukazuje, že infekce i toxické látky jsou v jádrech buněk nebo v mitochondriích přítomny ve dvou stavech. Prvním je volný stav, vyznačující se přítomností toxických látek nebo infekcí v buněčném jádře v blízkosti dvoušroubovice DNA nebo v mitochondriích uvnitř jejich struktury. Tyto látky je možné mentálně vytlačit přes membrány buněčných jader nebo mitochondrií ven do buněčného prostoru a potom z buněčného prostoru do prostoru mezibuněčného, tak, jak to bylo výše popsáno. Druhým stavem je vázaný stav, ve kterém jsou toxiny nebo infekce přítomny ve struktuře DNA. Jsou drženy elektrickými silami a deformují strukturu DNA a mohou narušit i genetické kódy. Důsledkem tohoto stavu je menší energie buněk a špatná tvorba proteinů v buňkách. Uvolnit tyto látky není možné jen pouhým mentálním vytlačováním. V tomto případě je možné použít silného energetického impulzu velmi krátké časové délky. Prakticky to provádím následovně. V mysli dám příkaz: chci vytvořit interferenční spektrum pro uvolnění infekcí (toxinů) z DNA (mitochondrií) v buňkách (přesněji stanovím, ve které části těla se buňky nacházejí). Po vytvoření interferenčního spektra chci poslat do určených buněk krátký impulz (délka impulzu má být v jednotkách pikosekund – 10^{-12} s) se zvoleným interferenčním spektrem. Okamžik vytvoření impulsu definuji např. slůvkem „Teď“. Často je nutné opakovat impulz několikrát. Účinnější je aplikovat více impulsů daného spektra. Provedu to myšlenkou: „Chci působit např. dvacet impulsů zvoleného interferenčního spektra“. Účinnost a působení impulzu (-ů) kontroluji odpovědí kyvadla na otázku „Kolik vázaných infekcí (toxinů) je v DNA (mitochondriích)“. Procento počtu vázaných látek se po každém impulzu snižuje až k nule. Po ukončení tohoto procesu přistoupím k mentálnímu vytlačování infekcí (toxinů)

z buněčných jader (mitochondrií) do buněčného prostoru. V případě infekcí působím novým interferenčním spektrem na infekci v buňkách a dále pak již jen mentálně vytlačuji infekci (toxiny) do mezibuněčného prostoru pro odplavení lymfatickým systémem.

Léčení metabolických změn v buňkách

Metabolismus v buňkách je soubor funkcí zabezpečující přísun výživných látek do jednotlivých částí buněk a vyplavování zplodin činnosti buněk. Z tohoto pohledu se jedná o mnoho bio-chemických reakcí. Zhoršený metabolismus může být buď v celé buňce, nebo v jejích dílčích částech. Jimi mohou být jádro s DNA, mitochondrie, Golgiho aparát případně další funkční části buňky.

Stav metabolismu buňky zjišťuji mentálně dotazem: Jaký je stav metabolismu té a té (definuji místo) skupiny buněk? Mohu se ptát na metabolismus celé buňky nebo jejich jednotlivých částí. Dobře fungující buněčný metabolismus pokládám za 100% a všechny odchylky jsou vyjadřovány v procentech této funkce.

Zhoršený buněčný metabolismus způsobuje ve většině případů infekce nebo vlnění s vlastnostmi infekce. Proto pro nápravu stavu používám postup podobný jako pro ovlivňování infekcí v těle. Aplikuji synchronizovaný impulz (nebo sérii impulzů) se spektrem, které předem mentálně připravím. Většinou tento postup opakuji mnohokrát s rozdílným spektrem. Ukončení mi indikuje kyvadlo. Mentální formulace jsou následující:

1. Chci připravit léčebné interferenční pole pro odstranění zjištěné infekce.
2. Posílám synchronizovaný impulz (nebo sérii impulzů) nastaveného interferenčního pole do té a té oblasti (definuji místo infekce).
3. V případě, že mi kyvadlo ukazuje potřebu dalšího impulzu, opakuji body 1. a 2.
4. Posílám synchronizovaný dvou-spektrální impulz do zvolené oblasti. Jeho důsledkem je zajištění otevření kanálů pro čištění zplodin a toxinů z vnitřních struktur buněk.
5. Posílám synchronizovaný dvou-spektrální impulz do zvolené oblasti. Smyslem druhého impulzu je čistit zplodiny a toxiny z buňky do mezibuněčného prostoru.
6. Prosím o čištění mezibuněčného prostoru od toxických látek a zplodin. Tímto přáním se vytváří mentální tlak pro vyčištění mezibuněčného prostoru prostřednictvím lymfy a cév.

Tento postup se zdá až neuvěřitelně jednoduchý. V buňkách však dochází k žádoucí změně a interferenční pole léčené oblasti se normalizuje a léčí. Je vhodné upozornit na skutečnost, že jen z 40% se jedná o fyzické infekce uvnitř buněk a z 60% to jsou infekce psychické, vznikající z nevhodného myšlení, negativních podvědomých reakcí stresových situací. Změny metabolických buněčných funkcí v Golgiho aparátu způsobují vážné změny v buňkách a jsou jedním z kritérií rozpoznání rakovinných buněk.

Prosba

V některých, především akutních případech je možné použít prosbu o normalizaci zdravotního stavu. Tuto prosbu používá můj přítel pro úpravu svého zdravotního problému nebo jeho známých. Důvodem použití této metody je stav nervového systému v případě akutního problému. V několika případech jsem se všiml, že dostávám problematické odpovědi na mé otázky. Bylo to v případě například bolesti na hrudní kosti nezpůsobené špatným prokrvením srdečního svalu. Na nervovém systému byl šokový stav a diagnostika

mě vedla na dílčí problémy. Bylo to zhoršené dokrvení jater, usazeniny v cévách pro hrudní kost a mnoho jiných. Ve skutečnosti byla hustá krev a docházelo k usazování krevních částí v cévách prokrvujících hrudní kost. U mého přítele nastal opět šok v nervovém systému a diagnostická citlivost byla malá. Opět nebylo možné jednoznačně určit stav těla. Podobných případů jsem zažil několik. Vždy po nějaké době působení došlo k částečnému uklidnění nervového systému a pak byla mentální diagnostika možná.

V těchto případech se osvědčila prosba o normalizaci zdravotního stavu, nebo obnovu základních životních funkcí. Po této prosbě došlo k uklidnění stavu a dále bylo možné diagnostikovat příčinu a působit na ni.

Některé systémové možnosti mentální terapie

Podle mých zkušeností je výhodné před vlastní diagnostikou ovlivnit některé systémové funkce. Tento postup však není možné provádět v akutních případech, kdy je třeba nejprve udělat první pomoc a potom se věnovat řešení systémových funkcí. Ovlivnění systémových funkcí v mnohých případech normalizuje nebo zlepšuje zdravotní stav pacienta a další diagnostika bude jednodušší.

Soubor testovacích otázek a potřebných zjištění je následující:

1. **Psychický klid.** Je nejdůležitějším parametrem ukazující na funkci nervového systému, jeho přetížení a schopnost organismu účinně reagovat na změněný stav organismu. O získání psychického klidu v mysli se cílevědomě snaží mnoho lidí s využitím různých meditačních a duchovních technik. Nejproblematictější je pacientovi vysvětlit důsledek neklidu v mysli. Těžko pochopí, že všechny jeho problémy včetně rakoviny může pramenit právě z neklidu v jeho mysli. Rady, jak zlepšit klid v mysli spočívají především ve změně životního stylu pacienta a ve způsobech ovládnutí svých myšlenek a činností. Je to oblast psychologie a základní rady v této oblasti jsou uvedeny v příslušné kapitole.
2. **Duchovní tělo, vědomí, podvědomí, zátěže různých typů.** Naše myšlenky, životní cíle, vše co cítíme a jak vnímáme naše okolí, vytváří naše duchovní tělo. Vědomí odráží naše myšlenky tak, jak si je uvědomujeme a podle nichž cílevědomě jednáme. Naše podvědomí nevnímáme, ale dostaneme-li se do situace podobné nějaké negativní situaci v minulosti, naše tělo reaguje a nastává problém, který vnímáme jako bolest nebo nemoc. A právě tyto vlivy v této části sleduji. Stanovuji globální parametr bez rozlišení částí, kterých se to týká. Používám určení stavu duchovního těla v procentech. 100% je ideální stav. Podobně je to u ostatních funkcí včetně negativních zátěží organismu. Mentální odstraňování zátěží je podrobně popsáno v příslušné kapitole. Uklidnění vědomí a podvědomí je možné dosáhnout odstraněním zátěží těla. Nepoužívám celkové detoxikace mozkových buněk, což by se zdálo výhodné. Vždy detoxikuji oblasti nervových buněk s negativním záznamem.
3. **Zdravotní stav organismu.** Procento charakterizující zdravotní stav organismu používám pro stanovení závažnosti současného stavu organismu. Organismus s 15% zdravotním stavem má velmi malou šanci na uzdravení. Tento stav však stojí za pokus pomoci tělu jak je to jen možné.
4. Zlepšení stavu **duševního těla** si vyžaduje provedení podrobného rozboru a zjištění původu zhoršeného stavu. Problémem bývá stav regulačních systémů v těle.
5. **Stav imunitního systému.** Nemoc je vždy nemocí imunitního systému. Charakterizování jeho celkového zdravotního stavu je dobrým vodítkem pro hledání oblastí, které způsobují jeho zhoršenou činnost. Dobrý stav imunitního systému je většinou nutný pro vyléčení pacienta.
6. **Stav lymfatického systému.** Lymfatický systém je důležitou součástí imunitního systému. Jeho zhoršený stav ovlivňuje čištění těla. Pro zlepšení jeho funkce je třeba jako u imunitního systému udělat podrobnější diagnostiku.
7. Malá **schopnost vylučování volných radikálů** ovlivňuje tělo odstranit je i přes to, že v těle je dostatek antioxidantů. Volné radikály jsou vázány v buňkách a těžko se uvolňují. Pro zlepšení této funkce je nutné provést mentální detoxikaci kostní dřevě v pánevních kostech. Technika čištění je jednoduchá a je popsána souhrnně v příslušné kapitole.
8. **Vylučování infekcí** bývá problém především imunitního systému. Pro zlepšení funkce vylučování infekcí je vhodné zapůsobit na infekce interferenčními poli, provést kontrolu stavu kostní dřevě a diagnostikovat celý imunitní systém.

9. **Vylučování toxinů, jedů.** Pro zlepšení této funkce je nutné mentálně detoxikovat cytoplasmu lymfatických buněk a uzlin v celém těle. Provádím to působením interferenčními poli na lymfatické buňky v celém těle.
10. **Vstřebávání látek, živin a vitamínů.** V případě, že je funkce vstřebávání narušená, trpí organismus i přes to, že dostává vyváženou stravu, hladem a dostává nedostatečné množství živin. V tomto případě většinou pomůže mentální detoxikace cytoplasmy buněk stěn tenkého a tlustého střeva. Tím dojde k jeho vyčištění a zlepšení jeho funkce.
11. Snížená **schopnost organismu bojovat se stresovými faktory** se projevuje u lidí s psychickými problémy a se zvýšeným obsahem toxických látek v nervovém systému. Dost často tento stav souvisí se zátěžemi organismu včetně karmického působení. Léčení spočívá v detoxikaci nervového systému, změnou životního stylu a zlepšením ovládnutí myšlenek a reakcí na ně.
12. **Schopnost organismu vytvářet hormony různých typů.** Problém s endokrinním systémem je nutné podrobně diagnostikovat a hledat příčinu jeho změny.
13. **Stav srdce a cévního systému** je systémová funkce a nelze ji ovlivnit jako celek. Může jít o přítomnost infekcí v cévních stěnách nebo na srdci a jeho obalu. Příčinou může být usazování cholesterolu na stěnách cév, nebo se cévy jednoduše stáhnou jako reakce na problém v psychice nebo jiný podnět.
14. **Metabolismus živočišných tuků a bílkovin** je vhodné podrobně diagnostikovat a hledat příčinu. Většinou se jedná o komplexní problém a není možné jej ovlivnit globálním působením.
15. **Genetické předpoklady a mutace genetického kódu** lze odhadnout globálně na celém těle. Je možné zjišťovat maximální úroveň genetické změny nebo mutace genetického kódu. Pro tuto funkci je nutné provést podrobnou diagnostiku včetně hledání souvislostí s ostatními změnami v genetických kódech.

Po mentálním ovlivnění některých funkcí je třeba počkat krátkou dobu na normalizování všech funkcí organismu a poté provést další podrobnou diagnostiku příčin nemocí. V dalších částech jsou uvedeny některé další možnosti mentální terapie.

Obsah vápníku v těle, osteoporóza

Obsah vápníku je v krvi přísně regulován. K tomu účelu je několik regulačních částí. Jsou jimi hormony ze štítné žlázy a z příštítných tělísek a úroveň D hormonu. Nesmíme také zanedbat velikost reference určující výslednou hladinu vápníku v krvi. Výsledkem regulace je stabilní hladina vápníku v krvi. V případě nedostatečného přísunu vápníku do těla regulace již není schopna hladinu v krvi udržet a vápník se začne vyplavovat z kostí a doplňovat jeho nedostatek. Důsledky jsou dostatečně známé. Pro udržení vápníku v kostech je důležitá rovnováha vápníku a fosfátů v krvi. Při dlouhodobé nerovnováze bude v kostech vápníku ubývat a jeho zvýšený přísun nám nepomůže. V tomto případě je nutné vyrovnat hospodaření s fosfáty v těle. K tomu účelu doporučuji pacientům brutnák lékařský ve formě čaje nebo želatinových pilulek. Většinou stačí malá dávka (asi 10 tablet). Tímto způsobem dojde ke zvýšení fosfátů v krvi, změní se trend vyplavování vápníku z kostí a po několik měsíců se bude úroveň vápníku v kostech zvyšovat. Předpokladem dobré účinnosti tohoto postupu je správná funkce cév a prokrvení kostí. Je-li nedostatečné, hledám důvod snížení prokrvení, což může být infekce v uvedených orgánech a v jejich okolí, nervové řízení cév z mozku nebo z jiných míst v těle, pláсты cholesterolu v cévách, psychické toxiny nebo bloky na cévách a další důvody.

Můj synovec v 8 letech pociťoval velmi často bolesti zad. Lékaři diagnostikovali úbytek vápníku v obratlích a bolesti zad v důsledku rychlejšího růstu. Naordinovali zvýšenou dávku vápníků a malou zátěž páteře. Po několika měsících se stav nezlepšil, spíše naopak. V tomto okamžiku jsem jej diagnostikoval. Nedostatek vápníku a jeho nedostatek v hrudních obratlích byl zřejmý. Současně jsem zjistil nedostatek fosfátů v krvi. Malá dávka brutnáku lékařského ve formě želatinových tabletek stav ovlivnila natolik, že stačil týden na to, aby synovec pociťoval změnu k lepšímu a za další týden již potíže nebyly.

Zjistím-li zhoršenou funkci regulačního systému vápníku, hledám důvod tohoto stavu. Kontroluji štítnou žlázu a příštítná tělíska, zhoršení jejich činnosti, kontroluji úroveň reference a funkce ledvin pro regulaci D hormonu případně jeho tvorbu v těle. Samozřejmě nezapomínám na kontrolu nervových řízení pro tyto orgány případně na psychické bloky a toxiny v nervovém systému i na těle. Nejhuře jsou na tom pacienti, kterým byla odstraněna štítná žláza. Léky, které používají, nedodají všechny potřebné hormony a úbytek vápníku z kostí je nenávratný. Poznal jsem několik takových případů a doplnit vápník do kostí již nebylo možné.

Obsah vápníku v krvi je přísně hlídán, ale na druhé straně vápník v různých podobách může být přítomen uvnitř našich buněk a jeho atomy můžeme nalézt ve vnitřních buněčných strukturách. Takový vápník ovlivňuje svým elektrickým polem molekulovou stavbu látek, nebo jen narušuje její prostorové uspořádání. V neposlední řadě dochází ke kalcifikaci v buňkách, vápník tvoří pevné struktury negativně ovlivňující buněčné funkce. Vyloučit vápník z vnitřních struktur není jednoduché i pro současnou medicínu.

Podle mých zkušeností je možné ovlivnit přítomnost vápníku v buňkách především v jeho anorganické formě. Nejprve stanovím maximální procentuelní měrný obsah vápníku v buňkách. Je to pro diagnostiku výhodnější a přesnější hodnota, protože stanoví průměrnou hodnotu vápníku v malém množství buněk a nebere v úvahu nerovnoměrné rozložení vápníku ve tkáních. Ke stanovení množství vápníku v buňkách využívám odpověď kyvadla na otázku: Jaké je maximální měrné množství vápníku v buňkách v té a v té oblasti? Získám tak procentuelní obsah vápníku. Běžná hodnota zdravé buňky je velmi nízká a pohybuje se do 5%. Větší hodnota charakterizuje zhoršenou funkci buněk a je potřeba přebytečný vápník vyloučit.

K vyloučení vápníku používám mentálního tlaku na atomy vápníku ve vnitřních strukturách buňky. Je to podobné, jako při vylučování toxických látek z těla. Jak vypadá postup ovlivňování pacienta? Soustředím se, uvědomím si vápník, případně si ve své mysli vyvolám vlnění vápníku. Po této přípravě vytvořím myšlenku: „Chci vytlačit vápník z vnitřních struktur buněk v té a v té oblasti“. Soustředěně tuto myšlenku držím v mysli tak dlouho, až mi kyvadlo ukáže konec působení. Při působení mohu kyvadlem kontrolovat měnící se stav vápníku v buňkách nebo jen průběh vytlačování vápníků z buněk v hodnotách 100% (počátek děje) až 0% (ukončení působení). Tento postup je většinou nutné vícekrát opakovat s denním intervalem a nevykonávat současně žádné jiné léčení.

Funkčnost cév a cholesterol

Správná funkce cév je pro zdraví organismu velmi důležitá. V průběhu života dochází k usazování cholesterolu a jiných látek na stěnách cév. Z toho důvodu krev prochází pomalu zúženými cévami a mění se krevní tlak v těchto místech. Při zúžení tepen je tlak směrem od srdce vyšší a za zúženým místem je nižší. Zúží-li se žíla, je to podobné a při měření krevního tlaku na ruce zjistíme zvýšený diastolický tlak. Důvodem je zhoršený průtok krve především v periferních oblastech.

Co je příčinnou usazování cholesterolu na stěnách cév a proč tento jev vzniká? Domnívám se, že jedním z častých důvodů je kladný elektrický náboj na stěnách cév. Tento náboj způsobí přitahování všech záporně nabitých částic v krvi. Jednou z těchto částic je právě cholesterol. Jak je všeobecně známo, jsou cholesteroly dva. Oba druhy mají záporný náboj, ale liší se rotací vlnění. Dobrý cholesterol, nazývaný HDL, rotuje vlevo a špatný, nazývaný LDL rotuje vpravo. Jak víme, levotočivé vlnění je pro lidské tělo dobré a nepřináší potíže. Pravotočivé vlnění je však pro tělo nepříjemné a způsobuje zhoršenou funkci buněk. Proto je třeba snížit LDL cholesterol v těle. Elektrická síla mezi stěnou cév a usazeným cholesterolem je příliš velká a běžný nebo i zrychlený průtok krve nezpůsobí samovolné vyplavení LDL cholesterolu.

Proč jsou stěny cév kladně nabité? Dospěl jsem k názoru, že cévní stěna obsahuje infekce a toxické látky. Tyto částice se nacházejí uvnitř buněk a to především v oblasti endoplasmatického retikula a v mitochondriích. Jejich přítomnost mentálně zjišťuji pomocí otázky „jaká je měrná velikost infekce (toxických látek) v retikulích (nebo v mitochondriích, v buněčných jádrech apod.)?“. Podle odpovědi působím mentálním interferenčním polem na infekci nebo mentálně vytlačuji toxiny. Tento postup opakuji denně a při tom kontrolovuji obsah LDL cholesterolu v krvi případně se ptám, na jakou úroveň je snížil např. za dvě hodiny. Po přibližně desetiminutovém působení se hladina LDL zvýší na 10 mmol/l a více. V případě, že za dvě hodiny tato úroveň neklesne na přibližně 8 mmol/l, je nutné sledovat a ovlivnit cévní stěny v oblasti sleziny, jako orgánu vylučující LDL cholesterol. Tento pokles zjišťuji mentální simulací ihned po působení.

Změnu náboje ve stěnách cév tedy dosáhnou mentálním vytlačováním toxinů z buněčných struktur nebo působením interferenčním polem na přítomnou infekci v definovaném lokálním místě. Mentální působení trvá dlouhou dobu, ale má významné důsledky. Změnou náboje cévy dochází k uvolňování krevních částic ze stěn a k uvolňování „špatného“ cholesterolu (LDL). Ten se přechodně objeví v krvi a postupně se vyloučí z těla. Tímto způsobem je možné snížit kladný elektrický náboj na cévních stěnách a dosáhnout postupného odplavení LDL cholesterolu z cévních stěn. Tento postup je vhodné použít v mnoha případech, kdy je nemoc způsobena nízkým prokrvením tkání a špatným čištěním buněk od zplodin činnosti buněk. Důsledkem této terapie je snížení LDL cholesterolu a zvýšení úrovně HDL cholesterolu.

Tento postup jsem vyzkoušel na sobě. Po třetím působení klesl LDL cholesterol z původní hodnoty 5,1 mmol/l na hodnotu 3,0 mmol/l a „dobrý“ cholesterol (HDL) vzrostl z hodnoty 1,8 mmol/l na hodnotu 3,5 mmol/l. Tímto postupem je možné uvolnit cévy a zvýšit výživu nervových a jiných buněk na celém těle.

Odstraňování cholesterolových plástů z cév vyplavováním toxických látek z jejich stěn však v mnohých případech není dostatečně účinné. Pláсты jsou pevné a jejich samovolné uvolňování je velmi zdoluhavé. V těchto případech používám metodu rozpouštění cholesterolových plástů s využitím vhodně voleného interferenčního pole. Soustředím se a mentálním způsobem vytvořím interferenční pole pro uvolnění cholesterolu. Toto pole pak aplikuji na cévy na vybraném místě nebo i na celém těle. V těžších případech, kterých je více, rozdělím cévy na těle na tři skupiny podle jejich průměru. V případě působení na cévy v mozku začínám u velkých cév, pokračuji středními cévami a dokončuji čištění cév v malých cévách. Tento postup většinou střídám s mentálním čištěním cévních stěn od toxických látek. V obou případech však vždy kontrolovuji hladinu LDL cholesterolu v krvi a nepřekračuji úroveň 15 mmol/l. Raději počkám na snížení této hladiny do druhého dne.

Tento postup jsem si ověřil u mé přítelkyně. Dlouhodobě měla lékaři zjištěnou úroveň LDL cholesterolu 7 mmol/l a nedocházelo k jejímu výkyvu. Před mentální terapií byla hladina HDL = 0,9 mmol/l a LDL = 6,8 mmol/l. Několikrát jsem působil na cévy pro uvolnění cholesterolu a střídal jsem tuto léčbu s uvolňováním cévních stěn od cholesterolu. Večer před

odběrem krve jsem nadiktoval přítelkyni následující úroveň cholesterolu: HDL = 1,9 mmol/l, LDL = 4,0 mmol/l, celkový cholesterol = 4,6 mmol/l. Po týdnu přišly následující výsledky krevního rozboru: HDL = 1,45 mmol/l, LDL = 3,91 mmol/l, celkový cholesterol = 5,5 mmol/l. Výsledky byly dobré a podle mých testování se nezměnily ani za měsíc.

V některých případech pro výrazné snížení hladiny LDL cholesterolu nepomohlo jeho uvolňování z cév. Byl ještě nutné zlepšit metabolismus živočišných tuků v těle. Ten je možné upravit čištěním jaterních buněk ve všech jejich vnitřních částech a také čištěním stěn jaterních cév. Použité čistící postupy jsou stejné, jako v jiných případech.

Zhoršený průtok krve cévami nemusí být způsoben jen usazeninami cholesterolu. Cévy mohou být staženy na příkaz mozku nebo jinými nervovými signály. V těchto případech je vhodné dotazovat se na různé příčiny stažení cév. Ke stažení může dojít vlivem infekce v cévě a v jejím okolí, které způsobuje zánět. Zánět se rozliší např. velikostí kyselosti okolí cévy ve stupnici pH. V případě, že pH je normální a tkáň obsahuje infekci a ke stažení cév dojde elektrickými silami nebo změnou elektrických poměrů v cévní stěně. V těchto případech řeším infekci a mentálně ji potlačuji. Jiným problémem je stažení cévy nervovým signálem. V tomto případě sleduji stav nervového hlášení pro cévní stěnu a postupně lokalizuji místo nebo důvod zhoršeného hlášení. Např. zhoršené prokrvení bederních obratlů je velmi často způsobeno přítomností ledvinových kamenů nebo zánětem v močových trubicích (mezi ledvinami a močovým měchýřem). Mentálním rozbitím kamenů nebo potlačením zánětu se cévy v bederní oblasti uvolní a bolesti bederní páteře pomínou.

Obsah soli v buňkách

Obsah soli v buňkách je jedním z parametrů, který je vhodné sledovat. Sodík v buňkách spolu s draslíkem tvoří základ pro dosažení chemické koncentrační rovnováhy. Sodík vázaný na atom chlóru vytváří elektricky nabitě molekuly, které svou elektrickou aktivitou ovlivňují funkci buněčných pochodů. Přítomnost molekul soli v lidských spermích způsobuje např. špatnou pohyblivost a jejich funkčnost výrazně klesá.

Pro snížení obsahu soli v buňkách používám mentální vytlačování molekul soli z vnitřních buněčných struktur a z buněčného prostoru. Vytvořím myšlenku „chci vytlačit molekuly soli z vnitřních buněčných struktur“ nebo sůl vytlačuji jen z buněčného prostoru. Výsledek vylučování mohu kontrolovat podle celkového obsahu soli v buňkách těla nebo podle měrného obsahu soli ve vybraných částech těla. Pro snížení obsahu soli v těle mohu použít i metodu „sprchování“, kdy se mentálně snažím rozpouštět sůl v tekoucí vodě. Jinou možností je také použít frekvenční terapie nebo aplikovat interferenční pole.

Kameny v lidském těle a co s nimi

Kameny v lidském těle jsou důsledkem změn v regulačních systémech v těle. Dochází ke změně v chemickém složení tkání a tekutin a vznikají kameny různého druhu a původu. Nejčastější bývá tvorba kamenů ve žlučníku a žlučovodech. Přítomnost **žlučových kamenů** pacienti nijak výrazně nepocítují. Mívají nepříjemné reakce na některá tučná jídla a zhoršuje se trávení. V akutním stádiu, kdy kameny zatarasí cestu protékající žluči, pacienti mívají silné bolesti na pravé straně. Tento stav je těžko snesitelný a pacienti hledají pomoc.

Projevem žlučkových kamenů je také zvýšená viskozita žluči. Mentální diagnostika vychází právě z této skutečnosti. Zjistí u ní viskozitu žluči. Je-li vyšší, než je průměrná hodnota

(tu si zjistím dotazem na průměrnou viskozitu žluče nebo již znám z dřívějších diagnostik). Druhým dotazem je: „kolik žlučnickových kamenů je ve žlučniku, v první samostatné části žlučovodu případně kolik je jich ve společném žlučovodu nahoře a dole v blízkosti dvanáctníku“. Podle odpovědi mentálně působím na příslušné oblasti. Žlučnicková kolika může nastat i při zánětu žlučniku. V tom případě počet kamenů je nulový, viskozita žluče vyšší než průměrná hodnota a kyselost tkání žlučniku klesá pod hodnotu 7 pH.

Terapie pro odstranění žlučových kamenů spočívá v působení myšlenkou (interferenčním polem) v následující podobě: „Chci rozbít tolik a tolik žlučových kamenů tam a tam na 1000 malých kousků a postupně je vyplavit do střeva“. Na 1000 kousků je proto, že rozměr rozbitých částí my neměl přesahovat desetinu rozměru kamene, a to je již dostatečná velikost, aby kámen prošel žlučovodem a vyloučil se. Soustředěně s touto myšlenkou působím, až mi kyvadlo ukazuje konec působení. Pak ještě provedu nové zjištění počtu žlučových kamenů a zkontroluji zdravotní stav žlučniku a žlučovodů. Tento postup opakuji ještě druhý den nebo v případě potřeby i potřetí.

Pro odstranění zánětu zjišťuji původ zánětu. Rozlišuji přítomnost infekcí (i psychických infekcí), toxických látek případně jiné důvody. Po zjištění důvodu působím interferenčními poli na infekce, jinými poli na čištění tkání od toxinů apod.

Jistě z vlastní zkušenosti nebo z vašeho okolí znáte, jak se projevuje ledvinová kolika. Opět, jako u žlučniku, může být způsobena zánětem ledvin, nebo **ledvinovými kameny** v ledvinových pánvičkách, v močových cestách případně v močovém měchýři. Rozlišení provádím opět podle kyselosti tkání v ledvinách, v pánvičce a močových cestách. V případě zánětu pokračuji v diagnostice a hledám původce. Postup je podobný, jako v případě zánětu žlučniku.

Přítomnost ledvinových kamenů zjišťuji otázkou: „Kolik ledvinových kamenů je tam a tam“. Projdu všechny části močového ústrojí. V případě kladného zjištění působím na kameny následující myšlenkou: „Chci rozbít tolik a tolik ledvinových kamenů tam a tam na 1000 malých kousků a vyplavit je do močového měchýře“. Touto myšlenkou působím tak dlouho, až dostanu povel na její ukončení. Potom ještě znovu kontroluji počet kamenů a zdravotní stav částí močového systému. Tento postup opakuji v případě potřeby několikrát. Je důležité upozornit, že přítomnost ledvinových kamenů je vhodné testovat i v případě, že se neprojevuje žádný kolikový stav. Kameny nemusí blokovat odtok moče, ale často se projevují silnými bolestmi v oblasti bederní páteře bez jiných příznaků. V těchto případech jsou často kameny přítomny v močové trubici v místě průchodu pánevní kostí. Po odstranění kamenů je třeba pátrat po důvodech změny složení chemických látek v těle, ale to je již jiná detektivka.

V důsledku „dobré“ stravy je poměrně snadné získat v průběhu vašeho života zvýšenou úroveň kyseliny močové v krvi. Tato dlouhodobě zvýšená hladina má nepříjemné důsledky. Tělo se špatně zbavuje kyseliny močové, která je důsledkem činnosti našeho těla a kyselina velmi často vytváří jemné krystaly v podobě tenkých jehliček. **Krystaly kyseliny močové** se rády usazují především v kloubech na nohou, protože s průtokem krve dolními končetinami je velmi často problém, a v kloubech na ruce. Nepředvídatelně pak vzniká zánět kloubů. Je to velmi bolestivé onemocnění. Při dnovém zánětu je kloub zarudlý a velmi bolestivý i na lehký dotek.

Co s takovými krystaly dělat? Především mou první otázkou je: „Jaká je hladina kyseliny močové v krvi?“. Při zvýšené hladině diagnostikuji stav ledvin a ledvinové pánvičky pro vylučování kyseliny močové z těla. Další zjišťovací otázkou je: „Jaký je měrný počet krystalů kyseliny močové tam a tam?“. Takto zjistím místa, kde se projevuje větší množství krystalů. Terapie spočívá v myšlence: „Chci nalézt interferenční vlnění pro rozbití krystalů kyseliny močové“. Po mentálním nalezení vhodného interferenčního pole působím následující myšlenkou: „Chci rozbít krystaly kyseliny močové tam a tam impulzy s nalezeným interferenčním polem“. Myšlenkou působím tak dlouho, až dostanu informaci o ukončení

procesu. Ten může trvat běžně 30 minut a déle. Rozbití krystalů kyseliny močové je vhodné provádět především preventivně. Samozřejmě, že i při dnovém zánětu je také vhodný a je jednou z dílčích částí terapie. Druhou částí terapie je uvolnění cholesterolu usazeného v cévách. Tento mentální postup je uveden v kapitole Funkčnost cév a cholesterol.

Terapie při zvýšené hladině kyseliny močové v krvi spočívá v hledání příčin funkčních změn v ledvinách a v ledvinových pánvičkách. Zjistíme: „Jaký je zdravotní stav ledvin (ledvinové pánvičky) pro vylučování kyseliny močové“. V případě sníženého stavu, ptám se: „Co se stane, když bude v pořádku buňka, buněčné jádro, mitochondrie v buňkách, případě jiných částech buňky“. Takto projdu všechny části buňky a při jmenovaném problému se mi zdravotní stav ledviny (ledvinové pánvičky) zvýší na 100%. V tom případě postupuji podobně na vnitřní struktury např. mitochondrií. Ty mají malou energii z důvodu přítomnosti infekce (nelze vyloučit i psychickou infekci) v mitochondriálním DNA a endoplasmatických retikulech. V tomto případě mentálně působím na infekce impulzy s příslušným interferenčním polem.

Co však s akutním stavem při dnovém zánětu? Považuji za vhodné začít s mentálním rozbíjením krystalů kyseliny močové. Dále zjistit, v jakém stavu je zánět a jaká je kyselost tkání kloubu. V případě kyselosti menší než 7,4 pH, mentálně působím na infekci v kosti, úponech, šlachách, ve stěněch cév, v lymfatických buňkách a v dalších částech, kde je to nutné. Po tomto působení zkontroluji celé tělo na přítomnost infekcí všeho druhu a zapůsobím na ně. Poté provedu působení na ledviny a ledvinovou pánvičku, pro zlepšení vylučování kyseliny močové. Tyto postupy opakuji vícekrát s denním odstupem. Protože se jedná o zhoršený průtok krve cévami např. do noh, působím na cévy v nohou pro uvolnění cholesterolu v nich, případně odstráním jiné důvody stažení cév. Často jsou cévy staženy psychickými problémy, stresem případě jiných duševních a duchovních důvodů. Proto často kontroluji nervová hlášení, přicházející do oblasti zánětu a snažím se je odstranit.

Po těchto zásazích doporučuji pacientovi zředit krev např. anopyrinem, který by mohl zvyšovat úroveň kyseliny močové v těle, ale zředění krve a protizánětlivý účinek anopyrinu je podstatnější. Dalším krokem je promasírování oblasti kolem zaníceného kloubu masážním gelem nebo Koňskou masťou. Doporučuji chození i v případě, že je cítit bolest. Je nutné nalézt polohu šlapky, ve které je bolest nejmenší. S tím souvisí i výběr obuvi, tak, aby netlačila na zanícený kloub. Většinou je možné tento kompromis najít, i když člověk nevypadá při chůzi nijak půvabně nebo se podpírá holí. Večer doporučuji zlepšit průtok krve kloubem prohřátím. Protože zánět je nemoc celého těla, osvědčilo se mi prohřát celé tělo ve vanové koupeli s vodou teplou asi 40°C po dlouhou dobu. Přitom je možné udělat něco pro naši mysl. Po dobu dvou hodin se vám podaří v klidu přečíst nějaký zajímavý časopis. Podstatou této koupele je prohřátí celého organismu včetně bolavého kloubu, důkladné vypocení těla a vyloučení velkého množství přebytečných látek z těla. Tento způsob čištění těla je účinnější, než klasické vypocení v posteli nebo vypocení v sauně. Po této koupeli je vhodné zánětlivé místo ochladit studenou vodou. Na noc po koupeli nebo i jiný den je vhodné aplikovat Priznitzovy obklady na postižené místo. Ochlazením se zánět klidní a pomáhá se lymfatickému systému. Druhý den je vhodné osprchovat studenou vodou nohy (při zánětu v kloubu na palci) směrem od chodidel směrem k srdci až do pasu. Prokrví se tím nohy a pomůže se čištění zplodin z nohou. Toto sprchování je vhodné opakovat každé ráno. Horkou lázeň je možné aplikovat každý třetí den. Při tom je nutné zvážit zdravotní stav pacienta, stav jeho srdce, jater, cév a krevního tlaku, případně má-li předpoklady cévních problémů na hlavě nebo na těle. Vždy pacient musí vědět, co si může dovolit. Dna je nepříjemné onemocnění, a proto je nutné preventivní léčení a podpora vhodnou stravou. Doporučené složení stravy je možné nalézt v příslušných knihách.

Základní rady

Nejdůležitější v lidském životě je **psychický klid v mysli** člověka. Myšlení je dar odlišující nás od rostlin a zvířat. Technicky si mohou stanovit klid v mysli jednoduchým dotazem „jaká je úroveň klidu v mysli člověka (myslím na něj, mám jej před sebou nebo se s ním mentálně kontaktuji) v procentech“. Dosažení klidu v mysli člověka se dlouhou dobu snaží mnoho skupin lidí. Připomeňme mnichy v Tibetu, mentální jógová cvičení, různé meditační způsoby, modlitby a mnoho jiných. Výsledek těchto technik závisí především na vás, kteří se chcete zklidnit, na tom, jak se dokážete soustředit na své myšlenky a jak dlouho toto soustředění vydržíte. V jiných případech je úspěšné umět si v klidu vybavit negativní situace ve vašem životě, připomenout si je, odstupem času si je znovu prožít a snažit se je vysvětlit. V případě, že si vzpomínka žádá vyřešení situace v současnosti, udělejte to co nejdříve.

Závažnost psychického klidu a odstranění podvědomé nervozity si můžeme uvědomit na jednom typickém příkladu. Jedna pacientka se dlouhodobě potýkala s potížemi v různých oblastech těla. Pociťovala stěhovavými bolestmi zubů, jindy bolestmi v podžebří na levé straně. Vnímání vysušené sliznice v ústní dutině a v krku přecházelo v dráždivý kašel a k tomu se někdy přidaly astmatické problémy, pískání z průdušek a velké problémy s dýcháním. Potíže se střídaly, ale těžké dýchání s pískotem na průduškách zůstávalo. Přidružovaly se problémy se značně se měnícím krevním tlakem. Pacientka delší dobu výrazně trpěla, pojíždala prášky na uklidnění krevního tlaku, podporu štítné žlázy.

Diagnostikoval jsem výrazný neklid v nervovém systému projevující se také sníženou funkcí sympatického nervstva. Úroveň klidu v mysli byla 20%. Důsledkem tohoto stavu bylo stažení jemných vlásečnic krevního systému v různých částech těla, především však tam, kde se nejvíce projevovaly potíže. Další symptomy nemoci nebylo nutné dále hledat, protože např. zhoršené prokrvení nějaké oblasti vede ke zhoršenému odvodu zplodin z nedokrvené oblasti a zhoršené výživy tkání.

To v mnohých případech vede k vzniku podmínek pro množení virů a jiné infekce. Infekce v těchto místech narůstá, výživa buněk je nedostatečná a látky imunitního systému se do problematické oblasti nemohou dostat. Vzniká lokální zánět a následná bolest. Jindy se důsledky nedokrvení mohou projevit ve zhoršení průtoku v lymfatických cévách. V mezibuněčné oblasti se začnou shromažďovat zplodiny, vody a jiné látky. Při nedostatečném odtoku začne tkáň otékat a vznikne bolest. Velmi problematické to je při špatném prokrvení kloubů, protože v takovém kloubu vzniká otok ve vnitřní struktuře, mezi kostí a chrupavkou, mezi šlachami apod. Takový kloub je značně bolestivý a nepohyblivý.

Uklidňování nervového systému vedlo ke krátkodobému uvolnění potíží. Pacientka neustále vnímala jeden problém za druhým, velmi špatně spala a stále ze své postele sledovala mnoho „skvělých pořadů včetně zpráv a komentářů všelijakých problematických situací“, které naše televize s oblibou vysílá. To ji k psychickému klidu nepřidávalo.

Jednou se však stala velmi poučná, i když smutná událost, dokazující vliv neklidu v psychice pacienta. Po ránu, kdy zdravotní stav pacientky nebyl dobrý, provázal ji kašel, zahlenění v krku a velmi těžké dýchání, ji její přítel přišel sdělit smutnou zprávu. Jedna z mála kamarádek bydlících v sousedství náhle zemřela. Moje pacientka probřečela celou hodinu, teklo jí z očí a z nosu. Tato reakce je přirozená a je dobré ji nijak nepotlačovat, protože se uvolní nervový systém, uklidní se a zabývá se touto nepříjemnou událostí. V této situaci nepronikne do podvědomí a nemusí mít nepříjemné důsledky. Nepříjemnosti si přivodíme sami tím, že se k takové situaci vracíme, myšlenkově ji probíráme a zvyšujeme si v sobě stres a nepříjemné pocity. Pacientka se po uklidnění cítila velmi dobře, potíže s dýcháním a pískáním na průduškách pominuly a ostatní problémy taky. Tento stav ji vydržel

asi do jedné hodiny v noci a pomalu se navracel do dřívějších kolejí. To vše mi za dva dny sdělila ve stavu vnitřních otoků na sliznicích v krku, na průduškách a v nose.

Tato příhoda mi jen potvrdila moji diagnózu. Pacientka si svým myšlením a přístupem k sobě a svým potížím zhoršovala problémy. Snažil jsem se jí vysvětlit příčinu jejích problémů. Doposud to však nechce připustit a je se svým zdravotním problémem bezradná.

Všechny techniky pro dosažení klidu v mysli vyžadují pravidelné opakování a stav vaši mysli se bude pomalu uklidňovat. Mohu doporučit stanovit si dlouhodobý a krátkodobý cíl, který je pro vás dosažitelný. Několikrát se k němu v mysli vraťte, aby přešel do vašeho podvědomí. Pak budete podvědomě dělat věci a rozhodnutí vedoucí ke splnění vašich cílů. Nenechte vaši mysl a tělo zahálet a nic nedělat. Vede to k nepříjemným problémům a vzniku nemoci. V životě není nic horšího, než nudit se a být neaktivní.

Soustředění, výdrž a trpělivost se musí neustále trénovat. Proto si zvolte nějakou vám příjemnou myšlenku, soustřeďte na ni svou pozornost a zabývejte se jí, co nejdéle vám to půjde. Zprvu ta doba bude velmi krátká a zjistíte, že se vám do mysli vloudila myšlenka jiná. Když to zjistíte, vraťte se k myšlence původní a vydržte u ní. Stejným způsobem se snažte udržet pozornost na pohled na vám příjemnou věc a nepřipusťte jiné myšlenky, nepřipusťte přechod pohledu na jinou věc apod. Čím déle to vydržíte, tím to bude lepší. Z vlastní zkušenosti vím, že při diagnostice má pozornost musí vydržet i půl hodiny nebo mnohdy i více. S terapií je to podobné.

Udělejte si malou radost při každé příležitosti. Je jedno, čím si ji uděláte. Důležité, že si ji uděláte. Postupem času nebo i jako důsledek klidu v mysli budete mít radost častěji. Měli byste směřovat k tomu, že budete mít stále pocit radosti, která je občas přerušena něčím méně příjemným. To je optimální stav. Důsledkem tohoto stavu je vaše zvýrazněné vnímání radosti, budete umět vnímat radost, budete mít příjemný pocit klidu a získáte nadhled či jiný přístup k řešení problémů a budete vnímat svět trochu z jiného pohledu. Bude vám dobře. S tímto klidem se vám uklidní i všechny orgány v těle a vaše zdraví se bude zlepšovat.

Z vlastní zkušenosti znám tyto pocity. Mám rád turistiku, kdy se sám toulám pěknými lesy. Při chůzi vnímám své okolí, všímám si stromů, proměn světla a okouzující scénérie, které sluneční paprsky umějí vykouzlit. Je mi příjemně, nic mi nechybí a vnitřně pociťuji lásku k přírodě a sounáležitost s ní. V každém ročním období je příroda jiná, mění barvy, odlesky listů a jehličí, po dešti má příroda jasnější barvy a jiný barevný kontrast. Vždy je možné najít něco nového, zajímavého a uklidňujícího. Jinými myšlenkami se nemusím zabývat. Na to je čas jindy. Tyto pocity lásky k přírodě i k tomu pěknému, co člověk vytvořil, mám v sobě neustále. Je mi trochu nepříjemně na těle, když vidím nešťastné výplody lidstva kazící dobrý dojem z přírody kolem nás.

Další radou je, **vnímejte řeč svého těla** a uvědomujte si, s čím tato změna souvisí nebo co předcházelo těmto změnám. Nepředcházelo např. bolesti žaludku nebo břicha nervové podráždění, nerozčilili jste se, nemysleli jste opakovaně na výtky vašeho šéfa apod. To vše zanechává na vašem těle záznamy v podobě porušených interferenčních polí, ze kterých jsme složeni. Snažte se o nejdříve vnímatelné změny vyřešit, ať sami nebo s cizí pomocí. Nesledujete se však takovým způsobem, že si budete vyvolávat nové stresy z vašeho zdravotního stavu a že se z vás postupně stanou hypochondři.

Každý z vás si však musí najít **způsob uklidňování mysli** vám vyhovující a odpovídající vašemu myšlení, schopnostem a možnostem. Velmi důležité je chtít uklidnit naši mysl, dostat toto chtění do podvědomí a pravidelně udělat alespoň malý krůček pro uklidnění. Klid v mysli nám pomůže získat nadhled nad věci a nad všechny naše činnosti. Budete moci správně volit priority, rychle a dobře se budete rozhodovat, co udělat hned, co zítra a co počká ještě značnou dobu. Při provádění činnosti touto formou brzy zjistíte, že dovedete předcházet problémům, nebudete se dostávat do nepříjemných situací, nebudete přitahovat zbytečné problémy apod. Brzy začnete vnímat lásku ke svému okolí, k okolní přírodě a i

procházka rušnou městskou ulicí vás nebude děsit a nebudete mít stresy. Velmi důležitým důsledkem vašeho klidu v mysli bude vnímání vašeho podvědomí. Budete se rozhodovat více citem než rozumem a bude vám dobře.

Je značně pravděpodobné, že se vám budou stávat zvláštní věci, které nebudete moci považovat jen za obyčejnou náhodu. Pro pobavení uvedu několik příkladů těchto náhod, které se mi v nedávné době stávají. Jdu s manželkou, bavíme se a při tom pozoruji okolí a vnímám příjemný pocit klidu. Napadne mi myšlenka nesouvisející s rozhovorem. V mysli si vzpomenu na něco, co bych rád řekl, nebo dostanu chuť např. na zmrzlinu. Ani tuto myšlenku nestačím říci nahlas a moje paní mi tuto myšlenku řekne. Podobě to funguje i naopak a dost často. Jindy jedeme tramvají. Moje paní sedí u okna, já vedle ní na sedadle dovnitř vozu. Když přišla revize jízdenek, revizor ukázal odznak mojí paní a zkontroloval jí jízdenku. Mě přešel a dále kontroloval další cestující. Stalo se to již vícekrát i v případě, že jsem cestoval sám. Jindy mi syn sdělil, že jeho pracovní smlouva končí za dva měsíce a že hledá zaměstnání. Chtěl jsem mu pomoci a tak jsem přemýšlel, jak mohu pomoci. Za pár dní jsem si vzpomněl, že za mnou přijde známý. Řekl jsem si, zeptám se ho, zda o nějaké možnosti neví. Druhý den za mnou přišel a první jeho sdělení bylo, zda nevím o někom, kdo by mohl vykonávat specifickou práci v ekologické firmě. Před příchodem ke mně mu volal majitel této firmy a žádal jej, zda on nebo já nemůžeme někoho doporučit pro práci v jeho firmě. Protože můj syn měl požadovanou odbornost a byl schopen splnit požadavky na nabízenou práci, doporučil jsem ho. V poslední době se všímám, že těchto „náhod“ je víc a považuji je za důsledek klidu v mysli a práce, kterou vykonávám.

Pro dosažení klidu v mysli je vhodné uvědomit si **smysl života** a stanovit si dlouhodobý a krátkodobý **cíl** vaší činnosti. Víím, že to není věc samozřejmá a jednoduchá. V mládí o podobných věcech moc neuvažujeme a vůbec nás nemusí napadat souvislost s naším budoucím zdravotním stavem.

Naši rodiče nám dali život a naučili nás základní dovednosti a znalosti. Prošli jsme systémem výuky a poznali jsme zákonitosti tohoto světa. Dále je už jen na nás, jak si s životem poradíme, jak jej prožijeme a co po nás zůstane. Měli bychom si vytvořit náš **smysl života** a pevně jej zakotvit do podvědomí. Někdy nad smyslem života moc nepřemýšlíme a během života jej podvědomě tvoříme a řídíme se jím. Smyslem života může být uspokojování naší potřeby něco tvořit, mít radost z každého našeho krůčku v poznání světa, poznat svou fyzickou i psychickou sílu, ale také třeba jen být.

Uvědomujeme-li si **smysl života**, je vhodné stanovit si krátkodobé i dlouhodobé cíle naší činnosti. V tomto, podobně jako i v jiných částech vaší psychické činnosti jste nezastupitelní. Nemůže to za vás nikdo zastoupit, nahradit vás nebo za vás vaše cíle stanovit. Musíte to udělat vy sami. Ve světě se objevuje mnoho praktických rad a doporučení, jak stanovit cíl vašeho života a jak jej dosáhnout.

Jedním z důležitých kroků pro dosažení cíle je **chtění**. Musím chtít něčeho dosáhnout, něco vykonat, něco vytvořit apod. To, čeho chceme dosáhnout, nemusí být nikterak velké a významné. Mohu postupovat po malých krůčcích. Je však lépe, zvolit si kroky větší. Mohou jimi být např. pomoc lidem, vytvořit vědecký pokrok ve vybrané oblasti, vychovat dobře svoje děti a připravit je do života, prožít příjemný pocit při dosažení nejvyššího vrcholu světa atd. Cíl by měl být kladný, neměl by negativně ovlivňovat naše okolí a celou společnost. Měli bychom si být vědomi, že přání přinese výsledek. Brzy poznáte, že se kolem vás začnou dít věci a události, které vám pomohou dosáhnout vašeho vytyčeného cíle. Budete cílevědomě dělat postupné kroky k dosažení vašeho cíle, budete se seznamovat s lidmi, kteří vám pomohou ve vaší cestě apod. Tento postup je funkční i v případě, že si vytyčíte negativní cíle. Vytknete-li si za cíl dosažení bohatství nebo velkého množství peněz, podaří se vám to také. Zde se však často projeví jiné zákonitosti. Negativní myšlení se vám v nějaké podobě vrátí. Například se u vás projeví nemoc, způsobíte autohavárii, někdo vás okrade apod. Tyto

negativní jevy vidíme v současné době velmi často. Jsou však důsledkem negativních lidských vlastností a působí na tomto světě mnoho tisíciletí.

Cílevědomost a vytrvalost ve vašem životě ve svém důsledku vede ke zklidnění vaší mysli. Budete soustředěně vést vaši činnost ke splnění cílů a zvolíte si priority ve vašem vnímání okolního světa.

Důležitým předpokladem pro vaše konání je **uspořádání rovnováhy**. Znamená to zajištění podmínek pro život a plnění vašich cílů. Váš cíl vás musí uspokojovat, ale zároveň musí mýt prostředkem k zajištění podmínek pro váš život. Patří sem příjem financí, mít prostor pro obnovení vašich sil a uspokojování vašich potřeb. Musíte jíst, spát a obklopit se lidmi, kteří vám pomohou na vaší cestě ke splnění cíle, dávat radost dětem a partnerům a mnoho jiných potřeb.

Podle propočtů odborníků na stravu lidské tělo potřebuje denní energetický příjem 8000 až 10000 kJ, podle typu zátěže organismu. Přitom je vhodné udržovat rozumný poměr příjmu bílkovin, tuků a sacharidů. Zkuste si nechat sestavit denní jídelníček a vypočítat energetický příjem jídla. V dnešní době existují firmy, které vám denní porci doručí až do domu. Velmi rychle zjistíte, jak jste se doposud přejídali, aniž jste si toho byli vědomi. Jídlo bylo pro vás zvyk, způsob uspokojování těla a uklidňování mysli. Na světě existuje však velký nepoměr. V některých místech lidé hladoví a jinde jsou plné obchody zboží čekajícího na kupce a spotřebitele. A podívejte se např. na město Brno, kolik potravinových obchodních velkoobchodů má a kolik zboží v nich je. Důsledkem tohoto stavu je zvyšování počtu obézních lidí u nás tak i v některých zemích ve světě. Varující je však rostoucí počet mladých obézních lidí. Proto naslouchejte odborníkům na stravu, jezte s mírou, vnímejte, co jíte, jak to jíte a co je velmi důležité. Může se vám stát, že vnímáte zvláštní chuť na něco. Často se projeví chuť na to, čeho se vám nedostává. V tom případě to jezte. Do těchto pocitů nepatří chuť na sladké při nebo po nervovém stresu.

Lidské tělo je dynamický systém. Neustále v něm něco pulsuje, pohybuje se, natahuje se nebo naopak smršťuje. Krev je velmi důmyslnou substancí protékající všemi bytí i sebenepatrnějšími částmi těla. Vyživuje buňky a odvádí mnoho zplodin z těla. Velmi častý případ je nedostatečné prokrvení lokalizovaného místa v těle. Může to být způsobeno infekcí, nervovými stresy a jinými faktory. Při nedokrvení nejsou buňky ani čištěny, ani vyživovány. Důsledkem toho je bolest v této oblasti. Toto je velmi často problém bolestí páteře či kloubů. Špatné prokrvení bývá způsobeno v jiných místech, např. zánětem nebo kameny v močových cestách. Dalším velmi důležitým systémem je systém lymfatický. Podobně jako krev vede do blízkosti buněk, z nichž odvádí zplodiny, toxiny a infekce do krve a z těla ven. Při nedostatečném čištění buněk v těle velmi brzo pocítíte nepříjemnou únavu v celém těle. Podobně je to u svalů, ze kterých se, např. špatnou trénovaností, pomalu a nedostatečně odvádí kyselina mléčná a sval po námaze pěkně bolí. Moje zkušenost s namoženým svalstvem je pokračovat v tréninku a zátěži, abych pohybem a zátěží podporoval čištění svalstva. Také lymfatický systém je aktivován pohybem. Z tohoto popisu je zřejmé, že přirozený a dostatečný pohyb je pro lidské tělo jedním z nejdůležitějších faktorů. Proto se **nezapomínejte neustále hýbat**.

Jednou z důležitých vašich činností by mělo být **zatěžovat svůj mozek myšlením**. Mám na mysli soustředěně provádět mozkovou činnost, **být psychicky aktivní**. Může se jednat o pracovní činnost, vytváření nových věcí, konstrukcí, vymyšlení nových poznatků nebo řešení situací, ve kterých jste se ocitli nebo i luštění křížovek, sudoku nebo počítačové hry u kterých musíte logicky uvažovat nebo přemýšlet. Myšlení vás udržuje v psychické kondici a zpomaluje stárnutí vašich buněk a déle udrží vaše zdraví v dobrém stavu.

Další pro vás podstatné činnosti v životě jsou jen na vás. Najděte si čas na fyzickou a psychickou **relaxaci**. Souvisí to s vašimi zálibami a s vaší pracovní činností. Pro tělesně pracujícího člověka nebude jistě relaxací sportování a naopak pro duševně pracujícího

člověka je pohybová aktivita nezbytná. Vždy je třeba uvolnit se, setřást ze sebe co nejvíce stresů z celého pracovního dne a zklidnit vaši mysl. Vnímejte radost ve vás i působící na vás z okolí. V době relaxace se naučte vnímat vše kladné kolem vás a veškerou negativitu ponechte na pozdější dobu. Relaxovat nemusí být vždy snadné, ale když důsledky relaxace poznáte, budete ji vždy vyhledávat.

Mám rád procházky lesem a to v jakémkoliv ročním období. V lese se dokážu uvolnit, vnímat krásu starých stromů i vitalitu rostoucích mladých stromů i keřů. Jsem v harmonii s okolní přírodou, nezatěžuji ji svými negativními myšlenkami, které nechávám doma a pokud o něčem přemýšlím, tak je to o lese, o mých zážitcích, pocitech a o okolní přírodě. Pohyb korun vysokých stromů vnáší do mých vjemů pomalý klidný pohyb, přičemž často přerušuje sluneční svit. A právě slunce přidává do vjemů radost a uklidňující teplo. Jsem v dobré pohodě a dovedu ji mít i v případech, kdy fouká silnější vítr, nebo poletují sněhové vločky v mrazivém odpoledni. Často si uvědomuji pocit lásky k okolí, k okolní přírodě a k lidem, které potkávám. Nepocítuji žádný strach případně ohrožení od lidí ani od přírody.

Poznámky o komunikaci

Velmi důležité pro bytí ve společnosti je porozumění mezi lidmi. Základem porozumění je především verbální komunikace. Zdravá, jasná a průhledná komunikace navozuje klid a pozitivní vztahy. A naopak ta nezdravá vyvolává stísněné pocity, stres, nesoulad v pochopení. Psychologové také upozorňují na fakt, že způsobem dorozumívání lze v debatě získat i různou roli. I dva partneři si v diskuzi mohou rozdat různé karty a tím si podvědomě rozdělit úlohy. Jeden pocítuje nadřazenost nad druhým a druhý se vmanévruje do úlohy podřízeného. Může to být např. i tím, že má v sobě podvědomé limity, je k lidem slušný a vstřícný apod. Takovýmto rozdělením úloh často dochází k neporozumění. Podobně je jasné, že stejnou zprávu jinak vnímá politik, profesor, dělník, věřící i ateista. A i to je základem špatného porozumění mezi lidmi a ohnisko konfliktů.

Je přímo neslušné někomu při vysvětlování skočit do řeči a sdělit mu, že to chápu a vím, co chce říci. A i to je počátek konfliktu. Každý z nás vnímá stejnou věc rozdílně. Má jinou zkušenost, používá jiný úhel pohledu, má jiný názor na věc nebo na způsob řešení, v souladu se svým charakterem jedná jinak a často jedná i podle momentální nálady.

Dalším problémem zhoršující porozumění mezi lidmi je, že slyšíme jen to, co chceme a vůbec neumíme druhého vyslechnout. Často jsem se setkal s případy, kdy jeden s diskutujícími vyslechne od druhého jen půl věty, velmi umně převezme slovo a dále již rozvíjí své myšlenky k danému tématu. Podobně to však pokračuje i po pokusu prvního diskutujícího znovu vyjádřit myšlenku. Pak se nedivme, že je nutné použít větu: nech mě domluvit .... Umění vyslechnout druhého, nehodnotit jej na základě sdělené myšlenky a vyjádřit svůj názor, je velké umění, ale vede k porozumění a klidu v mysli všech diskutujícími. Jestliže se mi stane, že partner v diskusi není ochoten mě vyslechnout, končím s diskusí a již nemám co říci. Stejně není dobré slyšet jen to, co chci slyšet. Nevede to ke komunikaci a může se nám stát, že přijdeme o velmi cenné myšlenky a nejsme schopni do myšlenky zabudovat nové podněty a názory druhých. Nejsou ojedinělé případy, kdy můžete být ve snaze shody vstřícní a chápejí, ale je velmi těžké se domluvit s někým, kdo se domluvit nechce. Naše nesoustředěnost případně utíkání našich myšlenek k jiným problémům během rozhovoru vede k našim budoucím problémům.

Proč si nerozumíme a nekomunikujeme spolu, je možné shrnout do několika následujících bodů:

- V současné době je v módě individualismus.
- Komunikujeme převážně s počítači, využíváme elektronické pošty a zapomněli jsme komunikovat s lidmi.
- Po práci chceme mít klid a tak se svými blízkými mlčíme.
- Necháme se bavit televizí, rozhlasem nebo jinými elektronickými médii.
- Neumíme příliš diskutovat. Nemůžeme-li prosadit svůj názor, tak nereagujeme.
- Udělat si čas na vzájemné povídání je pro nás velký problém.
- Připomínky přijímáme jako osobní útok na nás.
- Neumíme naslouchat druhému.

Rady pro zklidnění mysli

V této části bych rád uvedl 10 rad vedoucích ke klidu v naší mysli. Rady vychází z mého poznání a ze zkušeností starých čínských lékařů. Jejich dodržováním se změní náš pohled na naše okolí a celý svět. Uklidníme si mysl a další příchozí problémy se nám budou zdát výrazně jednodušší. A co je nejdůležitější, vydržíme-li, naše případná nemoc se začne měnit k lepšímu. A to bude tou nejlepší odměnou, kterou si můžeme přát.

1. Urči si včas svůj krátkodobý nebo dlouhodobý cíl svého zájmu a snažení. Pamatuj, že síla je v jednoduchosti, proto netříšti své síly a soustřeď se na svůj cíl. V žádném věku se neboj nových setkání a nových cílů.
2. Žij v přítomnosti, mnoho nepřemýšlej o budoucnosti a vůbec se nevracej k minulosti. Chyby vždy, přijdou-li, naprav.
3. Pamatuj, že každé utrpení jednou přejde. Uklidňuj tím svou mysl.
4. Nestarej se zbytečně o cizí věci, když nemůžeš pomoci nebo změnit chod věcí.
5. Vyvaruj se boje proti svým představám a nevyčerpávej se. Neboj s překážkami ve své fantazii a nezabývej se neplodnými zábavami.
6. Nepochádej panice ani stresu kvůli zodpovědnosti. Nepoddávej se spěchu, vzrušení ani pesimismu. Budeš schopnější, odolnější a tvé výsledky budou lepší.
7. Odlož nenávisť, závist a destruktivní kritiku. Tato zla výrazně překážejí osobní spokojenosti a ruší klid v mysli. Kritika, která současně nepřináší pomoc a náznak pro zlepšení, je horší, než původní špatná věc.
8. Netrpělivost, posměch, fanatismus a pesimismus ničí duševní harmonii.
9. Důvěřuj lidem a měj je rád. Jen málo lidí je špatných, ale neočekávej od nich dokonalost. Naopak oceňuj jejich individualitu.
10. Pozoruj své okolí a zjistíš, že tvé problémy jsou vlastně stejné, jako u jiných lidí.

Použitá literatura

- Scheuberger V., *Tajuplná a léčivá síla vody*, Fontána, ISBN 978-80-7336-406-9, Olomouc, 2007.
- Valarino E. E., *Na druhé straně života*, Ottovo nakladatelství, s.r.o., ISBN 80-7360-384-5, Praha 2006.
- Anderweg H., *V resonanci s přírodou*, Nakladatelství Alternativa, ISBN 80-85993-85-6, Praha 2003.
- Van Lysebeth A., *Čtení o józe*, Agro, ISBN 80-7203-222-4, Praha, 1999, 2003.
- Van Lysebeth A., *Jóga*, Agro, ISBN 80-7203-579-7, Praha, 2006.
- Tolle E., *Moc přítomného okamžiku*, Pragma, ISBN 80-7205-839-8, Praha, 2001.
- Tomáš E., *999 otázek a odpovědí na cestě poznání*, Avatar, ISBN 80-901385-6-X, Praha, 1993.
- Tolčinskaja L.I. a kol., *Šance - zdravý život bez léků*, LOTT s.r.o., ISBN 80-903193-9-4, Praha, 2004.
- Sheldrake R., *Váš pes to ví*, Rybka Publishers, Praha, 2003.
- Clow B.H., *Mayský kód*, Pragma, ISBN 978-80-7349-111-6, Praha, 2008.
- McAll K., *Uzdravení rodových kořenů*, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2007.
- Hofman, P., *Na frekvenci čínské medicíny*, Euromedia Group k. s., ISBN 80-242-0854-7, Praha, 2002.
- Novotný P., *Filosofie nemocí*, Dialog, ISBN 978-80-86761-99-2, Liberec, 2009.
- Encyklopedie Wikipedia, <http://www.wikipedia.org/>.
21. století EXTRA, podzim 2009.
21. století, listopad 2009.
- Kříž, L., Koukal M., *Povídání o magických energiích*, Euromedia Group, k.s. – Ikar, Praha, 2008.
- Dvořák, R., *Kanonická kniha o Tau a ctnosti*, J. Š. Šnajdr, Kladno, 1920.
- Buchar J. a kol., *Život*, Mladá Fronta, Praha, 1987.